

රචනාපදෙශය

සම්පාදක:

පණ්ඩින ගොරණ වැරකුණාණ සංවිර

ප්‍රථම මූල්‍යය 1956 මාරුතු

රචනෝ'පදේශය.

වඩම් මූලි උතුමන් තිලෝ ගරු.

1. වාක්‍යය.

සම්පූර්ණ අදහසක් නිවැරදි ලෙසින් ප්‍රච්චතු පිළිස්ස
ඇඟාදත් පද පද මාලාව “වාක්‍යය” නම්.

ජාදුන්ත.

1. සද උදු වෙයි.
2. මල්ලී රෝස මලක් ගෙත එයි.
3. සිංහලයට ගරු කරන්න.
4. අම් අද කැලුණී යමුද?
5. ලුමයි සේල්ලම් පිටියට දුවයි.

2. වාක්‍යයෙකු ප්‍රධාන ලක්ෂණ

අ. නො අඩු බව

ආ. නො වැඩි බව

ත්. නිරවුල් බව.

3. නො අඩු බව

වාක්‍යයෙකු ඇතුළත් විය යුතු ප්‍රධාන අංග දෙකෙක්.
යුතුය, ආබෝනය යනුයි. මේ අංග දෙකෙන් යුත්ත පාක්‍රය “නො අඩු බව” තිබේ.

සියවන්නහුව සම්පූර්ණ අදහස වට්ටුවෙන් ප්‍රමාද යුතු යුතු ය. ඔවුන් අංග දෙකින් යුත්ත වූ විට හිස්.

4. ප්‍රසුතය (වාචකය)

යම් කිසිවක් හෝ යම් කිසිවකු ගැන කිසාවෙනුයේ
ප්‍රසුතය යි.

5. ආබ්‍යානය (වාචනය)

ප්‍රසුතය පිළිබඳ කරණු එකා ප්‍රකාශ කරනුයේ ආබ්‍යා-
නය යි.

ප්‍රසුතය.

1. උක්තය.
2. උක්ත විශාලත්, යනුවෙන් කොටස් දෙකෙකි.

ආබ්‍යානය.

1. කමිය
2. කමී විශාලත්
3. ආබ්‍යානය
4. ආබ්‍යාන විසභාරය
5. „ පූරණය, යනුවෙන් කොටස් පහකි.

දහම් ගද්ධකි. මේ වැකියේ

අදහගේ අඩුවෙක් පෙනේ. දහම් දෙසනුයේ කවරේක්දා යි
නො යැහේ. මෙහි ප්‍රසුතයක් තැන.

වුද්‍ය දහම් දෙසකි.

මෙයේ යෙදි කල “වුද්‍ය” යන ප්‍රසුතය නිස්,
අදහස නො අඩුව පැවසේ. “වුද්‍ය” යන්හි පමණක්,
යෙදුවද, අදහසක් සම්පූර්ණ වශයෙන් නො පැවසේ.
මහෙසින් වාක්‍යයක් සම්පූර්ණ වන්නට, ප්‍රසුතයක්
ආබ්‍යානයන්, අවශ්‍ය බව මෙයින් වටහා ගත හැකිය.

ರವಣ್ಯ'ಪಡೆದುಹಾಯ

ಆಧಿಕಾರಿ.	ಪ್ರಸಂಗ.	ಬಳಿಕೆ.
ರಂಡಿ ತಿಳಿ.	ಸಂದಿ ತಿಳಿ.	ಸಂದಿ ತಿಳಿ.
ಮಂಡಿ ತರ್ಯಾಸ ಮಲ್ಲನ್ ಗೆಣ ಶಾಹಿ.	ಮಂಡಿ ತರ್ಯಾಸ ಮಂಡಿನ್ ಗೆಣ ಶಾಹಿ.	ಮಂಡಿ ತರ್ಯಾಸ ಮಂಡಿನ್ ಗೆಣ ಶಾಹಿ.
ಮಂಡಿ ಗೆಣ ಕೃಂಡಿ.	ಮಂಡಿ ಗೆಣ ಕೃಂಡಿ.	ಮಂಡಿ ಗೆಣ ಕೃಂಡಿ.
ಕೃಂಡಿ ನ್ಯಾನಾ ತೆತೆಹಿಂಡಿ ಹಂಡಿ ಪ್ರಾಯಿ.	ಕೃಂಡಿ ನ್ಯಾನಾ ತೆತೆಹಿಂಡಿ ಹಂಡಿ ಪ್ರಾಯಿ.	ಕೃಂಡಿ ನ್ಯಾನಾ ತೆತೆಹಿಂಡಿ ಹಂಡಿ ಪ್ರಾಯಿ.
(ಇವು)	ಸಿಂಹಾಯಲ ಗರ್ವ ಶಾರಣ್ಯ.	ಸಿಂಹಾಯಲ ಗರ್ವ ಶಾರಣ್ಯ.
ಉತ್ತರಿಯ ಹಿ ಸೀಯಾಯಲ ಅಲೆ ಧಿಯತ.	ಉತ್ತರಿಯ ಹಿ ಸೀಯಾಯಲ ಅಲೆ ಧಿಯತ.	ಉತ್ತರಿಯ ಹಿ ಸೀಯಾಯಲ ಅಲೆ ಧಿಯತ.
ಅಂದ್ ಶಾಹಿ ತಪ್ಪಾಯ ಶರ್ವ ಕಾಣ,	ಅಂದ್ ಶಾಹಿ ತಪ್ಪಾಯ ಶರ್ವ ಕಾಣ,	ಅಂದ್ ಶಾಹಿ ತಪ್ಪಾಯ ಶರ್ವ ಕಾಣ,
ಶಾಂತ್ರಾಂತಿಕ ವಿಜಾತಯನ್ ದುಕ್ಕಿತಿಯ ಕಾಣಿಯ.	ಶಾಂತ್ರಾಂತಿಕ ವಿಜಾತಯನ್ ದುಕ್ಕಿತಿಯ ಕಾಣಿಯ.	ಶಾಂತ್ರಾಂತಿಕ ವಿಜಾತಯನ್ ದುಕ್ಕಿತಿಯ ಕಾಣಿಯ.
ಕೀರತಾನ್ಯಾಸಾರ ಪಾಶಾಂತಿಕ ವಿಷಯ	ಕೀರತಾನ್ಯಾಸಾರ ಪಾಶಾಂತಿಕ ವಿಷಯ	ಕೀರತಾನ್ಯಾಸಾರ ಪಾಶಾಂತಿಕ ವಿಷಯ
ತೆತೆಲ್ಲಾ ತ್ವಿ ಶಾ ದೃಂಡಿಹಾಯ	ತೆತೆಲ್ಲಾ ತ್ವಿ ಶಾ ದೃಂಡಿಹಾಯ	ತೆತೆಲ್ಲಾ ತ್ವಿ ಶಾ ದೃಂಡಿಹಾಯ
}	}	}

ඉහතින් දැක්වූ ව්‍යක්තියන්හි

ලදුවෙකි.

මල්ලී රෝස මලක්.

මල් නෙලකි.

යනාදී වගයෙන්, ප්‍රස්තුතය තෝ ආබ්‍යාතය අවුව
යෙදුනෙන් සම්පූණ් අදහස වටහා ගත නො හැකිය.
එහෙයින් ප්‍රස්තුතයන්, ආබ්‍යාතයන් ව්‍යක්තියක අනුළත්
මිය සුතු ප්‍රධාන අංග දෙකක් ලෙස සැලැක්නේ.

අනිත්‍යාචිය.

1. ප්‍රකතු සඳහන් ව්‍යක්ති ප්‍රස්තුත-ආබ්‍යාත දෙකට්
බේද දක්වන්න.

ආ. තංකී සෙල්ලම් කරයි.

ඇ. පියුම් ප්‍රහිදී.

ඉ. විදුගම සංමීතු “ලෝවැඩ සහරව” කළුය.

ඊ. ඉංගිරිසෙනු සිකලයක්ගේ නිදහස වනසා දැමුව.

උ. පාසකයන් ගේ සින් දිනාගක් ලේඛකයා වැඩි
වැඩියෙන් ග්‍රන්ථ රචනා කෙනෙලුය.

2. ව්‍යක්ති තහන්න. ඒවායේ ප්‍රස්තුත-ආබ්‍යාත
වෙන් කොට දක්වන්න.

3. සුදුසු පද යොදා සම්පූණ් කරන්න.

(ආ) හිගන්කාට අහර දෙයි.

(ඇ) මම... හිංසා නො කරමි.

- (ආ) ගොවීය කරයි.
- (ඇ) “මට සිංහල කුවුවක් දෙට ”සි කිවේය.
- (ඈ) මුළුබස සදහා අපි
- (ඉ) විසිවැනි ගන වර්ෂයේ කලා විවාරකයන් ආනන්ද කුමාරස්වාමී මුණා අග ගණය-
යෙහි ලා

6. නොවැඩී බව

ව්‍යක්‍යයෙකින් ප්‍රකාශ කරන්නට බලාපොරෝන්තු වන
අදහස සම්පූර්ණයෙන් කියැවේ නම් ප්‍රමාණවන් ය. නො-
වැඩී බව නම් එයයි. එයට වැඩී යමන් ව්‍යක්‍යයේ යෙදේ-
නොන් එ වැඩී බවෙකි

- (ආ) ගොනා මිනිසාව ඔහු අනියි.
- (ඇ) පැසුකිය අනීන කාලයේ ලක්දිව කලා හිල්ප දියුණුවී
නිබුණ.
- (ඈ) ම්‍රු ලංකාවේ තම් ලේ මේ ලංකාවේ නා නා-
ජාතික මනුෂ්‍යයේ වෘෂ්‍ය කරනි.
- (ඉ) මේ සාම්‍යයෙකි ගැනීමුකුට රැස වි සිටින සැම සියලු-
දෙනා විසින් ම නිශ්චලිද විය යුතුයි.

මේ ව්‍යක්‍යවල කළ අකුරන් යෙදී පද විමසා බලන්න.
එවා ව්‍යක්‍යයට අනවශ්‍ය වැසි පද බව පහසුවෙන් ම වටහා
ගන ගැකිය.

වැඩී බව දෙ ආකාරයෙකින් සිදුවේ.

1. වටහා වැඩී බව
2. අදහස වැඩී බව යනුවෙනි.

1. කිසේ කැලුලක් නැති, පිරිසිදු, නිමිල බූඩ ධීය පවත්තා ලක්දිව අපරාධ වැකිපිටිමට සේතුව කිම?
2. මා දුටු ජල ගැල්මක් යන්නෙන් අදහස් කෙරෙනුයේ, යම් යම් දේ බැලීම සඳහා මට අනිකින් උපකාරී වන මගේ නෙන් දෙකට දක්නට ලැබුණු ගලා යන යමිකිස් ගංගාවක් ජලය උතුර යාමෙන් විනාශ මුදයට ලං වී තිබීම යි.

මෙහි අංක 1. නිදහින ව්‍යාකාරයේ එකම අදහස දීම සඳහා, කැලුලක් තැනි - පිරිසිදු - නිමිල, යන වටත යෙදුණු සැටි නො මැනවී.

අංක 2. නිදහින ව්‍යාකාරයේ “මා දුටු ජල ගැල්මක්” යන මානාකා ප්‍රායෝ විස්තර කිරීම සඳහා අනවාය වැය-මක් කළ නිසා, පළක් තැනි නිසරු අදහස් වලින් ව්‍යාකාරය පිරි තිබෙන සැටි බලුන්න.

මේ දෙවැනුරාම් වූ ම “වැඩි බෙවෙනු” නොරව ලියන්නට නිතර වැයම් කළ යුතු යි.

අශ්‍යනාච්චය.

මේ ව්‍යාකාරල වැඩි තැන් නිබී කම්, අවු ගොව සකස් කරන්න.

1. ගෙනුලේංකාව්‍යාසී නිලෝගුරු සම්බුද්ධ රජාණන් වහන්සේ බූඩ ධීය දේනා, කළයේක.
2. හිරුනේ ආතලේකය පැහිටිගෙන එන මේ අලුයම් කාලයේ ඔබ තවමක් නිදිද?
3. ලංකාවේ ප්‍රාග්‍රාමීයන්ම සාදන්නට යෙදුන මේ පෙම වෛතාය වහාම අභ්‍යන් වැඩියා ගොව ප්‍රතිසංස්කරණය කළ යුතුයි.

4. ගස් වැඳ් වලින් ගැටුසී ගත් මේ කඩ ගැටුය වාස්තු ලතා වන් ගෙන් ද ගහණ වි තිබේ.
5. පක්ෂීන් නිද ගැනීමට කැදැලී කර යද්දී කපුවෝ ද කැදැලී වලුට පිළිසුණක.
6. සූර්යයාගේ ප්‍රහාවන්, පැහැයන්, වණීයන්, වෙශස් වූ තීසා සත්‍යා කාලය උං වූ බව මට පැහැදිලි විය.
7. මම මකා සංසයා උදෙසා සපිරිකර සහිත මහා සාංසික දානයක් දැන්නෙම්.

7. නිරවුල් බව.

අවුල් තැනි නම් නිරවුල්ය. වාක්‍යය නිරවුල් වූ මිමි අදහසද නිරවුල් වේ.

ලියන ගැම වැකියක් ම නිරවුල්ව තිබිය යුතුයි. අදහස පැහැදිලිව අවබෝධ කරමිමට නිරවුල් බව ඉතා අවශ්‍යය. අවුල් සහිත වැකි යෙකින් නියම අදහස වටහා ගැනුම අපහසු ය.

උපමෙද්‍ය.

1. වාක්‍යය නිරවුල්ව ලියන්නව නම්, අදහස් කරන දේ ගෙන නිරවුල්ම සිතිය යුතුයි.
2. නො පැහැදිලි දේ ගෙන ගො නො දැන්නා දේ ගෙන ගො ලියන්නව නොයා යුතුයි.
3. ව්‍යාකරණාත්මකුලුත්‍ය ගැන සැලැකිලිමන් විය යුතුයි.
4. වාක්‍යයට සුදුසු පද ම ගේරුර ගත යුතුයි.
5. කෙටි වැකි ලියන්නව පුරුදු විය යුතුයි.
6. විශේෂණ, විශේෂ්‍ය පද හැකි තරම් උං කොට යෙදිය යුතුයි.
7. උක්නා'බ්‍යාත සම්බන්ධය නිවැරදිව යෙදිය යුතුයි.

8. උක්තා'බ්‍රාහ්ම සම්බන්ධය.

උක්තා'බ්‍රාහ්ම සම්බන්ධය ගැන පහත දැක්වෙන නීති
හොඳුන් ඉගෙන ගෝන.

දේශකය	ආචාරය.
1. ඒක වටන	ඒක වටන
2. බහු වටන	බහු වටන
3. අවේනන බහු වටන	ඒක වටන
4. සවේනන සමූහ වෘත්	බහු වටන
5. ගෞරව, රාජ ප්‍රත්‍යාච්	බහු වටන
6. සත්‍ය ලිංග	බහු වටන (අතින ආචාරය)
7. "වහන්සේ" යනු එක්වූකල	බහු වටන ගෝ සේකායනුයෙදේ
8. වහන්දා "	බහු වටන ගෝ 'දාය' යනු යෙදේ.
9. අය-අයක්-අභාමෙක්- කෙනෙක්-දෙනෙක්-සමහරු- සමහරක් ආදි පද	බහු වටන
10. ප්‍රථම පුරුෂ	ප්‍රථම පුරුෂ
11. මධ්‍යම "	මධ්‍යම "
12. උත්තම "	෋ත්තම "
13. ප්‍රථම-මධ්‍යම පුරුෂ (ද, ත්, සහ, හා, නීපාතයන් ගෙන් සම්බන්ධව)	මධ්‍යම පුරුෂ බහු වටන
14. ප්‍රථම-෋ත්තම පුරුෂ (,, ,)	෋ත්තම පුරුෂ බහු වටන
15. මධ්‍යම-෋ත්තම පුරුෂ (,, ,)	,, "
16. ප්‍රථම-මධ්‍යම-෋ත්තම (,, ,)	෋ත්තම "
17. අවේනන බහුවටන (පුරුෂ ප්‍රත්‍යාච් කල)	බහු වටන

නිදහුණු.

1. ලුමයා පාඩම් කරකි.
2. ලුමයා පාඩම් කරනී.
3. පියුම් ප්‍රබෑඳී.
4. බලර කැල රෙන් ගෙනයනි.
5. පියාණෝ පුතුව ඔවදන් දුන්හ.
6. කුම්ඩිය අප දෙස බැලූ.
7. බුදුන් වහන්සේ දහම් ගෙස්සේක.
8. වහන්දා පිඩු සිහා වසිනදාය.
9. “අයෙක් සූරමනින් කටනි.”
10. කෙනෙම තව විදුකළට මූල්‍යල තබනි.
11. ඔබ මේ පොත බලනි.
12. අපි රැවන්මලි සෑය වඩිමූ.
13. ඔහු ද, ඔබ ද මේ වැඩිය කරනු.
14. ඔහු ද, මම ද „ කරමු.
15. ඔබ ද මම „ කරමු.
16. ඔහු ද, ඔබ ද, මම ද „ „
17. පියුම් නු ප්‍රබෑඳීනි.

අභ්‍යන්තරීය.

මේ වාක්‍ය නිවැරදිව සකස්කොට ලියන්න.

(අ) “න්‍රිකුණාමලයට පැමිණීවිට බුදුවිමමන් පනස් වැනි ද, තපස්සු - හළුලුක - වෙළුද දේ බැංච් විසින් බුදුන් වහන්සේව විලද මිපැණීයෙන් දන් දී පිදීමට රැවන්

කරවුවට ලබාගන් කේස බැහු නීතින් කොට නිකුණ
මලයට සැතපුම් 30 ක් උතුරෙන් වූ කුරියාවේ ගිරිහැඩා
වෙතත්ස්‍යාතයේ සිංහල රජ කාලයෙන් පසු පුරුණ
බෙංච් වාරිතානුකුලුව කෙරෙන උසස්ම පින්ස්ම මෙම
මස 1 වැනිදා සිට 8 වැනිදා දක්වාය.”

- (ආ) “ගණන් තැබීම ද සියලුම ආදායම් බඳු ගණන්
සහ ලේඛන ද කොමිෂඩ් වනු කායිලුවල සහ වතු
ඒජන්ත කායිලුවල නියුත්තව සිටි ප්‍රධාන ලේකම්
කෙනෙක් විසින් ඉහාමන් ක්‍රමානුකුලුව වගකීමේ
සහතිකයක් ඇතුව කර දෙනු ලැබේ.”
- (ඇ) “හොඳ තත්ත්වයේ තරමක් කඟ වූ යකඩ ඉස්-
කුරුප්පු ඇණ අහලේ සිට 4 දක්වා, සැමිපල්ස් 50 ක
මුද්දර ඉල්ලන්න.”
- (ඈ) තමාගේ තත්ත්වයට වඩා ඉහළ තත්ත්වයක් පෙන්
මිම්ව උත්සාහ කෙරෙන ආතැවුන් ඉක්මනින් පිරිනී
යයි.
- (ඉ) රකි රස්ස, කිකකම කා දුර්ලභන්වය නිසා, නික-
රාණේ කිසි කාරණයක් තැනීව රස්තියාදී වන තරුණ
යෝ කිදෙනෙක් අද තගරයකට තිය කෙතනුව
දැක්ක හැකිද?
- (ඊ) මමක්, මගේ මාමාන් වෙසක් පෙන්නේදා සිල් සම,
දන් එ සිටි උපාසක, උපාසික, පිරිසට ගිලන්ඡස දක
යක් දුන්නේය.
- (උ) අප රටේ ලොහෝ මිනිසුන්ට මුදල් ලැබෙන්ට
ලැබෙන්ට පිරිහෙනෙය.

(ආ) සේරු යනුර නාද වෙන් ම පොල් කිවිවන්ගේ ද, බටිචිවන්ගේ ද නාදය මගේ කණට සවන් දුනි.

9. වාක්‍යයක පද යෙදිය යුතු සැවී.

අදහස පැහැදිලිව අවබෝධ කරගැනීමට පහසු වන අපුරිණ වාක්‍යයක පද යෙදිය යුතුයි.

ආ. කෙටි වැකියෙක උක්ත පදය මූලින් හෝ අතින් යෙදිය හැකිය.

“මල් පිශේ” යනු “පිශේ මල්”

“අම් කුඩා ගෙලුම්” “කුඩා ගෙලුම් අම්”

“සද එලිය පැහැදිලිය” පැහැදිලිය සද එමිය.

යනුවෙන් ද යෙදීමට පුළුවන.

ඇ. උක්ත පදයන්, කරම පදයන් සම්හ රුප ගෝනා ඇතැම් නාම පද යෙදෙන වාක්‍යයෙක උක්තය මූලින් ම යෙදීම මෙනම්. එයේ නො යෙදුම්කාන් වැරදි අදහසක් පැවැසේ.

“මිනිසා තොර මැරුමේය” මේ වැකියේ පද මාරුකොට,

“තොර මිනිසා මැරුමේය” යැයි යෙදුවෙන් අමිය සම්පූජ්‍යෙන් ම වෙනස් වන අපුරු සිලකා බලන්න.

මව දරුවා වැලද ගෙන හඩිය.

දරුවා මව „ „ „ යනුද එමෙනි.

දිකී වාක්‍ය වලද උක්ත පදය මූලින් යෙදීම වඩා ප්‍රංශ්‍ය ය. එයේ නො වුවගොන් අදහස් හරිනුම් වචා ගැනීම දුෂ්කරය.

ආතැමි නීපාත පද ද තැන් මාරු කොට යෙදීමේ දී වෙකස් අරථක් දෙකි. මේ වාක්‍යවල “ම” නීපාතය යෙදුණු සැවි විමසන්න.

“ ඔබ ම යායුතු වේ.

ඔබ යායුතු වේ ම ය.

ඔබ යායුතු ම වේ.

ඇ. මිධානය - අනුමතිය ආදී අදහස් පට්සන ආතැමි වාක්‍යවල ක්‍රියා පදන මූලින් යෙදීම අරථය වත්තන් ම පැහැදිලි කිරීමට උපකාර වෙකි.

දුවන්න ආතට.

දෙන්න ඔබේ පොත.

යම් අපි බුදුන් වහින්නට.

ඉසවමු ලිය අපි එක්වී.

මේ තැන් පීමසා බලන්න.

උ. විගෙෂණ පදය, විගෙෂ්‍ය පදයට මූලින් හැකි තාක් ලංච යෙදීය යුතුයි.

1. ගුණවත් ලමයා දුර්පත් මිනිසා සුවපන් කෙලෙළේ.

2. බෙහෙර් ගුරුවරු තම ගිහෙයනට වාක්‍ය රෙනය සඳහා මෙවැනි මාත්‍යකා දෙනි.

3. නොසැලැකිලිමන් කමෙන් ඔහු පදවාගෙන ගිය එයට යම් වී තුවාල තුණු ලමයාට මම ඉක්මනින් සාන්සු කෙලෙමි.

මේ වාක්‍යයන්හි ඉරිසා ලකුණු කළ විගෙෂණ පද තැන් මාරු කොට යෙදුවෙන් අරථය වෙකස් වන අසුරා පෙනත සඳහන් වාක්‍ය වලින් පෙනේ.

1. දුපත්පත් ලුමයා ගුණවන් මිනිසා පුච්චපත් කෙලේය.
2. මෙවත් ගුරුටරු තම සිංහයන්ට වාක්‍ය රොජය සඳහා බෝජේ මැත්තාකා දෙනී.
3. ශිෂ්‍ර ඉක්මනින් පදවාගෙන ගිය රිසව නො සැලකිලි මන් කමත්න් යටි තුවාලවූ ලුමයාට මම සාන්තු කෙලේමි.
4. පැරණි සිංහල ගුන්ථවල i සමානාධි කරණ විශේෂත්ව විශේෂය ස්ථානයේදී විශේෂත්ව විශේෂය යට අතින් ද ඇතැම්ව යොදා තිබේ.

නිදහිනා.

“ එ සෞර පත ආරගෙන ගිය තැනැන්නේ රජ්‍ය පුරුවන් ගේ රජ ගෙට අවුන් වත.”

“මතරජාණ් බණ අසමින් සිරියානු සේවාන් එලුයට පැමිණියක.”

“ මහමායා දේවී සිරියහන් මතුයෙහි හෙව නිදන්නට වන්නී මෙබදු සවච්චයක් දුවු.”

මේ වාක්‍යවල අංකිත පද විශේෂත්ව වශයෙන් යොදා තිබේ. එහෙත් එවා විශේෂය පදවලට පසුවය යොදා ඇත්තේ.

i විශේෂත්ව පදයන්, විශේෂය පදයන්, සමාන ලිංග-විභාගන් වටත ගැනීම “සමානාධි කරණ විශේෂත්ව විශේෂය ස්ථානයේ” නම්.

ආ. * උපසහි පද යෙදීමේ දී ඒවා සම්බන්ධ වූ පදයෙන් වෙන් නොකර යෙදීය යුතුයි. වෙන් කොට යෙදුව නොන් වැරදි අරුතක් පැවසේ.

“ නො පිළි ගැනීම
නො අනු දැනීම
නො පිළි මැයේම, ආදිය

පිළි නො ගැනීම
අනු නො දැනීම
පිළි නො මැයේම,

සනාදී වශයෙන් යෙදුවහෝත් අරුත වෙනස් කරන බව පෙනේ.

අභ්‍යන්තරය.

1. පහත දැක්වන වාක්‍යයන්හි අර්ථය වෙනස් කොට පරිදි පද මාරු කොට, වාක්‍ය රසය ඇතිවන හේ යෙදුන්න.

ආ. වෙසක් පුණු පොකේදා බ්‍රිඩ්ලමිනක ප්‍රිතියෙන් ඔදි වැඩුණු බොඩ ජනතාව පින්දහමි යෙදෙනි.

ඇ. ජ්‍යෙෂ්ඨ - ආගම උදෙසා සවන් කළ ගෙෂ්ඨ පුරුෂ යන් හේ අම්රණීය තාමයට සඳහට ම ගරු කළ යුතුය.

* සිංහලයේ උපසහි 20 කි

ප, පර, අව, ස, අනු, තී, දී, වි, අ, අදි, සු, උ, අඩි, පිරි, උප, (ලව) අප, පිළි, පස, අනි, (ඉ) පි, යනුයි.

ආ. ඉංගිරිසීන්ට යටත්ව විසිම සිංහලයෝ පිළිකුල් කළේය.

ඇ. දිග වැකි ගිණායන්ගේ පොක්වලින් තෝර ලිය යුතුයි.

2. මේ වෘක්‍යවල මරද තැන් නිවැරදි ලෙස සකස් කොට ලියන්න.

ඇ. සිනියම් සහිත ඇඳුම් කැපීමේ සහ මැසිම් ගුරු වරයා කාණ්ඩයක් රැපියලයි.

ඇ. පල පුරුදු තේ ගැනීමට කෙනෙක් ද දැඟ වේචර වරු සහ කොකියෙක් ද වහාම ඕනෑ.

(ආ) “මෙයේ අනින්ත්කුම්ණය කළා වූ පස්වැනි පරිවේෂ දය කියා නිමවන ලදී.”

(ඇ) පණස් කැවිරදි පමණ වයස ඇති දරුවන් කිප දෙනාකුගේ මවක් වූ අංගාකාම් මහන්මය සිය ගෙදර ශ්‍රී ඉවුර කඩා වැටීම නිසා තන කොරු ගලවමින් සිටියදී ශ්‍රීලං වැටීමෙන් හිස් ගරිරයේ හා තුවාල සිදුවීමෙන් බරපතල තත්ත්වයෙකින් වහාම ආරෝග්‍ය ගාලාවට ගෙන යනු ලැබූහි.

(ඈ) මම කිසි ලෙසකිනුන් ප්‍රාණවධයක් අනු තො දනිමි.

(ඉ) මොගොතක් අප කඩා දිවයිනෙහි වසන අප ජනකාය තැන්කම් අප අප ම ගැනීම්කල්පනා කර බැලීම් වටි.

(ආ) රුහුසිවේ ගෙය මත තැබූ දක්න බාතුන් වහුන් සේද සහිතව ඉතා ලක්ෂණ ඇල්පමණින් සැරසී එන මහනුවර පෙරහැරේ ආන් රජු, පුදුතිර මත ගමන් කරයි.

10. අර්ථාචලෝධ පරීක්ෂණය.

ගදු පායක් හෝ පදු ප්‍රධානියක් හෝ කියවා එහි අදහස අවබෝධ කරගැනීම සඳහා අර්ථාචලෝධ පරීක්ෂණ ප්‍රශ්න දෙනු ලැබේ.

කිස්වම ප්‍රශ්නව් වූ කරමට ම අවබෝධ යුතුයි සිනිය කොහොයිය. හොඳ සිනියන්, අන්‍යාසයන්, ආන් කෙනකුව පමණයි පායක් කියවා එහි අදහස හරිහැටි වටහා ගත ගැක්කේ, එයේ වටහා ගත් පැපුය, අර්ථාචලෝධ පරීක්ෂණ ප්‍රශ්නවලට සැබෑ පිළිතුරු දිය ගැක්කේ.

ගදු පායක් හෝ පදු ප්‍රධානියක අදහස් අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා පහත දැක්වෙන උපදෙස් පිළි පදින්න.

1. ගදු පායක් හෝ පදු කිප වරක් කියවා ගෝරැම ගැනීමට උත්සාහ කරන්න.
2. උක්න - ආඛානක වෙන් කොට, ලකුණු කර ගන්න.
3. ප්‍රධාන, අප්‍රධාන අදහස් කියවෙන වටන ද ලකුණු කරන්න.
4. තමා අදහස ගත් පරිදි හරිදු? සි බැලීම සඳහා තැවත එරක් පායක් හෝ පදු කියවා බලන්න.

5. ප්‍රශ්නය හරහාමි තෝරුම් ගෙන පිළිතුරු ලියන්න.
6. පිළිතුරු ඔබේම වචන වලින් ලියන්න.

නිද්‍යීන.

“මෙසේ කියන්නා වූ මාර සත්‍රිතු තුන් දෙන බුදුන් සිල් බිඳිනට ඇසට රසවන් වූ මනුර වූ නො කැඹි, නො එහිලි, තුස්, නො මිටි, නො දළ, නො සින්, බාල-මධ්‍යම-වැකි මහැලු, නොයෙක් රුප විලාසයන් එකි එකි දෙන සහේයක් සහේයක් බැහින් එක්දුස් අවසියයක් රු මවා ගෙන “පියාණන් මූණා දුලි පිසුම්ක” යි වාසි බැණ තුන් යම් රුනිය මූලිල්ලෙහි ගැවසු ඉස කෙසේ උතා හෙලමින්, උතා හෙපු ඉස කෙසේ නිය ගසා, අන් තහා, කන් සකට තැමි ගවසා බඳුමින් අක්කොලින් සිනා, සේමින් ඇසින් තුරු ලා බලමින්, බැම උපුල්වමින්, ඇගිලි මැබසන් කෙරෙමින් නොලේ අඩර බලමින් හන් පිළි ගිවිල කෙරෙමින් ගිවිල කළ පිළි නැවත හැද ගතිමින්, මෙසේ නො යෙක් ප්‍රයෝග දක්වා කිසි බසක් පමණ කුන් නො ලේඛා., (ස්තුප වෘෂය)

ප්‍රශ්න.

1. මාර සත්‍රින් මවා ගන් රුප විලාස කෙබලුද?
2. ඔවුන් මෙසේ පැමිණියේ කුමක් සඳහාද?
3. මාරසත්‍රිතු කෙසේ වහසිලස් කිවෝද?
4. ප්‍රයෝග දුක් වූ සැටි කෙසේද?
5. මාරසත්‍රින් නො ලැබුයේ කුමක්ද?

පිළිතුරු.

1. මාරසුත්‍රීහු බලන්තන් ගේ අයේ පිනවන දූෂුරු රුප මවා ගන්හ. ලදිරු - තරුණ - මහලු යන තුන් වයසේ ම සුත්‍රිරුප ඔවුන්තර දක්නට ලැබේණි. ඔවුහු විවිධ වණීයෙන් යුක්න වූහ. ප්‍රමාණවන් ගැර ඇත්තේ වූහ.
2. මාරසුත්‍රීන් මෙයේ රුප මවා ගෙන පැමිණිය බුදු රජ්‍යන් වහන්සේ ගේ සිත රාගයෙන් මත් කරවා සිලුයට හානි පැමිණවීම පිණිස ය.
3. “අපගේ පියාණන් ගේ මූණේ ගැවුණ දැලී අම් පිස දමන්නෙමු” යැයි වහසි බස් කිහ. (මෙයේ ඉතිරි ප්‍රශ්නවලට ද පිළිතුරු සපයන් නොය.)

අභ්‍යන්තරීය.

1. මේ ගදා පාස කියවා, පහත දුක්වෙන ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු සපයන්න.

“ ඉක්බිත්තෙන් රේඛුරුවේ මලින් පුවදින් ප්‍රජාකොට අට තැනෙක දහර ගළවා වැද නැහි සිට දේහෙන් මුද නෙකි තබා ගෙන වැද සිට සත්‍ය ක්‍රියා කොට මහා බෝධින් වහන්සේ ගන්නා පිණිස රන් හිණව පැන නැහි රන් නෙල්ලක් අතට ගෙන රන් සිරියෙලින් දකුණු ගාබාට කද වෘකොට නෙල්ලෙන් හිරක් ඇද - “ ඉදින් බෝධින් වහන් සේ ලංකාචිපයෙකි පිහිටිය මතා වී නම් මම ද බුදුරජ්‍යන් වහන්සේ කෙරෙහි විමතියක් තැන්තෙක් විම නම්, බෝධින් වහන්සේ මා ඇදි රේඛාවෙන් සිදි ගෙන ගොස් මේ රන්

කටුරයෙහි පිහිටි සේක්ව" හි කිය, සත්‍ය ක්‍රියා කළාත්‍යා. එම සත්‍ය ක්‍රියාව හා සමඟ බෝධීන් වහන්සේ කියතකින් කාජ පි කළක් මෙන් තමන් වහන්සේ ම කැපී පුවද කළල් පූරු තුළු රොත් කටුරය මත්තෙහි පිහිටා, වදුග සේක."

(ස්ථුප වංශය)

1. රජතුවා කළ සත්‍ය ක්‍රියාව කුමක්ද?
2. සත්‍ය ක්‍රියාවට පළමු රජු කුමක් කළේද?
3. බෝධීන් වහන්සේ කැපී නිය සැලිය, කුමක් මෙන්ද?
4. රේඛාවක් ඇත්දේ කුමක් සඳහාද?

2. "සැරිපුන් මහ තෙරුන් වහන්සේ ඇ, මහණ වූ දෙ පොයක් විතරින්, රජ ගකා තුවරට ආසන්නයෙහි බුදුන් හා එක් වැ ප්‍රාග්‍රැන් හැඳුන් ලෙන යැයි එ නමින් ප්‍රසිඩ්‍ර ගල් ලෙනෙක වසන සේක්, තමන් වහන්සේ ගේ බැහා දික්නිය පිරි වැළැයනට වේදනා පරිග්‍රහ සූත්‍රය දේසන කළේ, අනුනට ලා ලු බනක් උන් හා කැටිව කන්නවුන් අත පොවා හැර ගෙනැ කන්න, සේ, විවෘතන් තමැනි අතින් සූත්‍ර දේනා, තමැනි බන් අනුහට කිරීමෙන්, එක් විතරවා නිඩු කෙලෙස් බඩි සය තැනිවා රහන්වා, බුදුන් සමයෙක මූන් පොලේව සැහැලී තිබූ සල් කළණ ගස පහළ තො වන්නා සේ, පරමාත්ම හෙකින් විද්‍යමාන වූවද් බුදුන් සමයෙක මූන් පකළ තො, වන අර් පුහුලන් පිරිණු තිවන් මක තුවර අනනා පදිනා සක්වලුවලා පැනිර සිටිනවද්, බොහෝ වූ සඳහම් තමැනි මක

සෙනහට, " ආලුත්ත විම් තමැනි මූණු බැල්මක් නැතිව, සපුත් රටින් කෙරිය යුතු දුෂ්කීලයන් කෙරහටදී, පිටතවා, ඩුන් සුඩිල පුද්ගල කෙනෙක් ඇත්ත තම් නිවන් පුර ඇතුළත ලේන්තටදී, ලෙවි ලොවුනුරු සමපත් ලද මතාවුනට කොට් තුබූ විඛ්‍ය ඇති කෙයින්, සමපත් දෙන්තටදී, මුදුනට ඉක්බිතිව දහම් සහ ප්‍රවත්තන්තටදී, බල ඇතිව සම් පරැම් පට බැඳ සෙනෙටිරදී වූ දේකා. " (රත්නාවලිය)

1. සැරුපුන් මහ තෙරැන් වහන්සේ රහන්වුයේ කටදී, කොහිදී, කවුරුන්ව දෙසු, කවර බණක් අසාද ?
2. නිවන පහත වන්නේ කවර සමයෙක ද ? උට මෙහි දැක්වූ උපමාව කිම ?
3. නිවනට සහ ගාසනයට යෙදු උපමා කටරේද ?
4. සැරුපුන් මහ තෙරැන් වහන්සේට ලැබුණු බල මොනවාද ?
5. "අනුත්ව ලාදු බනක් උන් භා කැටිව කන්තුවින් අත පොවා හරු ගෙනැ කන්තා සේ" මේ උපමා වෙති උපමේය දක්වන්න.
3. 1. ඇගේ රැට නිසා මූඟ දඩිට්ව කරන තැන වෙත තාග රෙන තාගයක් රුහුණ තුවර සදරස් පිඩික් මෙන් පෙන පිබූ තැගින සිරිමා වෙසෙන්නී මහ මාලිගෙයි වැන්
2. දඩිට්ව උසස් දක්වන සුඩූ පැවුල් හැම තරුණයෙකුගෙම සිතිවිලි අවුල් සිරිමා කියන මේ ජ්‍යම කමල් රුහුණ තුවර කොබවයි රා දවල් වැල විල කල

3.	අගේ ගෙල පැමුදි මල් මාලය මොජොත
වෙන්දේසියේ විකිණීය මුදු දහස
ආතුරු කුසුම් පෙනී සැතපෙන යකන
විකිණීය පුවල ගෙවාවල උදය	කට
කට
පට
සිට
4.	පයම්ත් හඩවත්ත් මුව මදහස
නියරස් පැහැය වැදු මුතුලැල්
ඇය දැක ගණුව සමහරු අසලට
ඇ සඳහාවට වින් මොජොතක්	දෙනවා
බැඩිලෙනවා
එනවා
නවතිනවා
5.	රජ සිටු ආමතිවරු එන් පුද පැමුරු
දිනකට ගෙවනි රන් කහවණු දහසේ
තොජූ ඇය අතර බුදුකිම් සඳගෙ
සිරිමා කම් කාගෙන් හිත අදුන	ගෙන
ගැණ
බණ
තැන
6.	'පිරිමා මියගිය' යන පුවන
මූල තාගරයම සෝකෙන් එකට
සමහරු කදුෂ ගෙවුම්න් එනන
බුදුකිම් ඇගේ මළකුණ ලගාව	පළමුනා
කැලමුනා
වැලපුනා
එළඹුනා
7.	'දහසින් පිදු අයිතිය ලැබුමට
සිරිමා මිය ගිය ඇගේ මළකුණ
මෙය දහසක් ගෙවා ගෙව ගෙන යනු
අමතා පිරිස බුදු හිම් වදහළ	රක
මේක
යේක'
සේක
8.	කටුරුන් කැනී නිසා දහසට ගෙන
මිල අකුකළා අවමස්සට අකු
මේ රුමතිය තොමිලේ හෝ ලැබ
කිසිවෙක් තුවු උන් තැකෑ පිරිසෙකි	යන්න
වෙන්න
ගන්න
උන්න

(ශේෂය)

1. සිරිමාගේ රු සිරිය කෙඩුද ද?
2. අය කොහී, කුමක් කරමින් විසුවාද?
3. බුද්‍ර රජුන් වහන්සේ ගේ බණ නො ඇසු අය කුමක් කළාහුද?
4. බුද්‍ර රජුන් වහන්සේ සිරිමාගේ මල කුණ පිහිටුව වදුලේ කිම?
5. සිරිමාගේ මල කුණ කොතරම් අනිද?

11. වාක්‍ය වෘත්තිය

කෙටි වැකි ලියන්නට පුරුදුවීම වඩා මැත්තවැයි පළමුවෙන් සඳහන් කෙටෙමු. එහෙන් දිග වැකියක් වුවද ලියන්නට අප පුරුදු-පුහුණු විය යුතුය. රචනයේදී, අනැමි විට කරුණු එස්තර කිරීම සඳහා එබැඳු වැකි ද ප්‍රයෝගන්න වේ.

වාක්‍ය වෘත්තියේදී විශේෂයන් සැලකිය යුත්තේ, උක්තාඛාත සම්බන්ධය නිවැරදිව යොදන්නටත්, අදහස් නිරවුල් වනසේ වාක්‍යයේ අනිකුත් පද සුදුසු පරිදි යොදන්නටත්ය.

නිදහින.

1. බෝසභාගේන් ආහරණ දන් දුන්හ.
2. ක්‍රිඩා කරන බෝසතාගේන් ආහරණ දන් දුන්හ.
3. කුමරුවන් පිටවග ක්‍රිඩා කරන බෝසතාගේන් ආහරණ දන් දුන්හ.

4. කුමරුවන් පිරිවර ක්‍රිඩා කරන මහ බෝසතාතේ ආහරණ දන් දුන්හ.
5. කුමරුවන් පිරිවර ක්‍රිඩා කරන මහ බෝසතාතේ ලක්ෂයක් වටනා ආහරණ දන් දුන්හ.
6. සැබදහසක් කුමරුවන් පිරිවර ක්‍රිඩා කරන මහ බෝසතාතේ ලක්ෂයක් වටනා ආහරණ කිහි මුළුන්ට දන් දුන්හ.

අභ්‍යන්තරයි.

1. පහත දැක්වෙන කුඩා වාක්‍ය, දියී වාක්‍ය බවට පෙරලා උග්‍රන්හ.
- ඇ. බුද්ධ දම් දෙසුන.
- ආ. මන්ත්‍රවරා රස්වූන.
- ඇ. කවියා රස විදියි.
- ඊ. අපි සිංහල භාෂාව රෙක ගනීමු.
- උ. ගෙදහස් පන්සියයේ බුඩ මංගලයට සැරසෙකි.
- එ. සිංහල විනුපටි සමාජය දුෂ්චරණය කරයි.
- ඌ. දුදනා කළ ගුණ අමතක කරයි.

12. වාක්‍ය සංකෝච්‍යවනය.

දියී වාක්‍ය හකුවාව, දැක්වීම “වාක්‍ය සංකෝච්‍යවන” නම්. දියී වාක්‍යයක් හකුවාව, ලිවිමේදී එම වාක්‍යයේ ප්‍රධාන අදහසට බාධා නො වන පරිදි එය කළ යුතුයි.

අතටයා නිපාත පද, මිගෙජ්, උපමා, අලුබිකාර, වන්නා'දිය සඳහා යෙදුන පද අන් හළ යුතුයි.

වාක්‍ය සංකීර්ණය පිළිබඳ තොද ප්‍රහුණුවක් ලැබීම “සාරාංශ” ලිඛිතවද මහන් උපකාරයෙකි. මූලික අදහස් වලට බාධා නොවන පරිදි දීකී වාක්‍ය කෙටිකර ලිඩිමට ප්‍රහුණු ව්‍යවහුව ගෙදුයෙක ශේෂ එසළ වැඩි රෙනයෙක අදහස් සාරාංශ කර ලිඩිම පහසුය.

එබැවින් සාරාංශය ඉගෙනීමට ප්‍රමුඛ වාක්‍ය සංකීර්ණ නය ගැන ප්‍රහුණුවක් ඇති කර ගැනීම ප්‍රයෝගන වන්ය.

වාක්‍ය සංකීර්ණය ප්‍රහුණු එම්මි ප්‍රමුඛ අවස්ථාවෙහි දී කළ යුත්තේ, දීකී වාක්‍යයෙක ප්‍රධාන අදහසට ශේෂ අදහස් වලට බාධා නොවන පරිදි, එම වාක්‍යයේ ම අතටයා වවන අස් කරන්නට පුරුදු එමයි. එම්ව ඉතිරි වන්නේ මූල් වාක්‍යයේ ම කොටසකි. මෙය ඉතා ප්‍රස්ථාස. රේඛාව පුරුදුවිය යුත්තේ, දීකී වාක්‍යයෙක අතටයා පද අස්කාව, ඉතිරි වන කොටසේ ප්‍රධාන අදහස හමන් ගේ ම වාක්‍ය යෙකින් ලිඩිමයි. මෙය සාරාංශ ලිඩිම් ලදරු අවදිය ලෙස සැලකිය හැකිය. මේ කුම්ඨයන් තොද ප්‍රහුණුවක් ලැබුවනු ගොද සාරාංශයක් ලිඩි ප්‍රස්ථාවන් කළුතායි තේ.

අතටයා වවන අස්කාව ඉතිරි වූ වාක්‍ය කොටස “සාරාංශයන් ගො, වන බව ද තිතෙහිරසන් සැලකි යුතුයි. *

නිදහින.

- i බමුණාණේද මල ප්‍රත්‍යුවන් දවා පියා “ උරග ” ජාතකයෙහි මහ බෝසතුන් මෙන් තමන් ගෝක නැඟී වන කාරණ නො දත්තා බැවින් දටස් පකා ම සෞඛ්‍යානව ගොසින් “ අනේ ” එක ප්‍රත්‍යුවෙනි; යතාදිය කිය කියා හඩනි. ”

(රුකාවලිස)

මෙම වාක්‍යයේ අනවනා වවන අස්කොට ප්‍රධාන අදහස පමණක් ඉතිරි වන දේ සකස් වූ කළ මෙයෙය.—

- i බමුණාණේද මල ප්‍රත්‍යුවන් දවා දටස් පකා ම සෞඛ්‍යානව ගොස් හඩනි.
- ii බමුණා මල ප්‍රතු දවා, දිනපතා සෞඛ්‍යානව ගොස් හඩයි.

අභ්‍යන්තරිය.

1. පහත දැක්වෙන දිකී වාක්‍ය සංකේතනය කොට (ගකුණවා) ලියන්න.

- i “ කොළඹිපුනියාණේ මෙස් වූ ගෙසක ආනු-හාව සම්පන්න දේවකා කෙනකුන් ඇතු මැන-වු’සි දේවකා ආරධනයෙනුන් දරු කෙනකුන් ලදීම නම් යෙහෙකු’සි සිතා ගස මූල තණ ගරවා ක්‍රිඹුන් හමදවා, බෝධි කොටුවක් දේ වට පවුර කුන් බඳවා, ඒ ආනුජත මූතුපට සමාන වැළි ලවා වට කොට බජ පතාක නාවා — සරභාලා ‘දේවකාවා ණති; නොපගේ ආනුහාවයන් දරු කෙනකුන්

ලදීම් තම් කළ උපකාරයට ප්‍රතිපක්ෂර කොට මහන් සන්කාර කරවම්යි කියා දරුවන් පත්‍රගෙන නුවරට ගියේය.

- ii “මිලිල රෝපුරුවෝ ඔබ ගේ මහන් පිරිස දැක ‘දේවමනුයෙනි, මේ මහන් පිරිස කුවුරුන් වහන් සේයේ දැ’යි තිබුර ‘නාගයේන මහතෙරුන් වහන් සේ ගේ මහන් පිරිස යැ’යි කි කළේහි, සිංහයකුට ලංචු ඇතක්නු මෙන්ද, ගුරුලකුට ලංචු තෘපු මෙන්ද, පිමුරකුට ලංචු සිවලකු මෙන්ද, තයකුට ලංචු මධුවකු මෙන්ද, — බා ගොසින් බා ගිය නියව නො හැඳා — ‘දේවමනුයෙනි! සතලිස් දහසක් වහන්දුට පසුව සතලිස් දහසක් වහන්දුට පෙරනුව ලා වැඩිහුන් සේක් තාගයේන මහ තෙරුන් වහන්සේ වේදායි කිවුය.’ ”
- iii එබේ අසූ නිමිලයෝ අනුරධ්‍යරයට ගොස් තිසා වැවින් නා පියා හි මක බෝධින් වහන්සේට මල් පුද, එපාරම මලුවට ගොස් එපාරමයන් වැද ඇතුළු නුවරට වැද — කැගෙනසිර වාසලින් — බස්කාසිර වාසල දක්නේ සතර ගව්වක් ගිය කළය. දකුණු දිග වාසලින් උතුරු දිග වාසල දක්නේ සතර ගව් වක් ගිය කළය, එසේ වූ සියලු නුවර බලා සතර වාසල දෙර ඇවිද පියා සලුපිලින් සුවද ඇර ගෙන උතුරු වාසල දෙරින් තික්ම මහනෙල් කෙතට ගොස් මහනෙල් මල් කඩා ගෙන පැලුද බමුණ්නයේ ගෙට ම පෙරවරු වේලේ බතට ගියාහුය.

බා ගොසින් = ණයට පැමිණ.

13. සාරාංශ ලිඛිම.

අප කිසැල් පොතෙකු, පත්‍රක හෝ අප ආසු කළා, වෙක හෝ ඇතුළත් හැම කරුණු, ඒ අයුරින් ම සිතෙකි නො රදේ. සියල්ල ම මතක තබා ගැනුමට අපි වැයම්ද කරමු. රසවත්, සාරවත්, ප්‍රයෝගනවත් කරුණු පමණකි, මතකෙකි රදෙනුයේ.

“සාරාංශය” යනු පරිවේෂ්දයෙකු, ජේදයෙකු, පාඨ යෙකු හෝ දේශනයෙකු සාරවත් කොටසයි, — හරය සි පරිවේෂ්දය, ජේදය, හෝ පාඨය කියවා, එහි වැදගත් - සාරවත් කොටස පමණක් පිහිකොට දැක්වීම “සාරාංශ” ලිඛිම නම්.

හොඳ සාරාංශයක් ලියන්නට නම් පිළිසිදු සිනි බුඩ් යන්, කුන්පන් බවත් තිබිය යුතුය. ජේද - පාඨ ආදි යෙකි වැදගත් කොටස තෝර - බෙර ගත යුත්තේ ඉතා පරිස්සම්ති. ඒ සඳහා හොඳ සිනි බුඩ් හා තැන්පන් බව ඉතා අවශ්‍යය. පාඨයක් කියවා එහි නියම අදහස තෝරුම් ගෙන්, සිමිත වටන සංඛ්‍යාවකින් එහි සාරය පැවසීමට හොඳ පළපුරදේදක් ද තිබිය යුතුමය.

බොහෝ ගිණුයන් සාරාංශ ලිඛිමේ දී කරන බරපතල වරදක් නම් මූල් පාඨයෙහි එහෙන් - මෙහෙන් වටන කිප යක් අස්කොට, මූල් පාඨය ම සූජ වෙනසක් කොට නිය මිත වටන ගණන පිරෙන සේ වාක්‍ය කිපයක් සාරාංශය යැයි ලියා දැක්වීම යි. සාරාංශය නම්, තමන් විසින් ම නිම්‍භාස කොරෙන්නක් බව කළපනා නො කිරීම මේ

වරදට ප්‍රධාන හේතුවය. මූල් පාඨයේ සාරවන් අදහස් පමණක් ගෙන තමන්ගේ ම වාක්‍ය වලින් සාරාංශ ලිවිය යුතු බව තදින් සිතට ගත යුතුය.

සාරාංශ ලිවිමේ දී පහත දැක්වෙන උපදේශ සැලකිල් ලබ ගන්න.—

1. මූල් පාඨය නොද කළුපනාවෙන් වරක් හෝ දේවරක් කියවන්න.
 2. පාඨයේ ප්‍රධාන අදහස හෝ අදහස් නොරු ගන්න. එවා වෙන වෙනම ලකුණු කරගන්න.
 3. ප්‍රධාන අදහසට තුළු දෙන වෙනත් සැලකිය යුතු අප්‍රධාන කරුණු නිඛ්‍ය නම් එවා සැලකුණු කරගන්න.
 4. මූල් පාඨයෙහි
- i උපමා - අලංකාර - වශීනා - හා අනවාය විශේෂණ නිපාත පද ආදිය නිඛ්‍ය නම් එවා අස්කරන්න.
 - ii සම්ප්‍රදාය, ප්‍රයාව පිරිමි, නිදහින කථාදිය යෙදී නිඛ්‍ය නම් එවායේ අදහස් පමණක් සිතට ගන්න.
 - iii ප්‍රකාශන කථන, විකාශන කථන බවට ඡපරාන්න. *
 - iv අරථය නො දන්නා ගැවුරු පද නිඛ්‍ය නම් වාක්‍ය යේ උපකාරයෙන් එහි අදහස සෞයා ගන්න.

* යම් කිසිවකු විසින් ඔහුගේම වතන වලින් කියු වාක්‍ය හෝ වාක්‍ය මූල් වාක්‍ය මූල් වාක්‍ය මූල් වාක්‍ය වලින් ප්‍රකාශ කිරීම ප්‍රකාශන කෙතුයයි.

උදු:- “සියලු සංස්කාර අනිත්‍යය” හි බුද්ධි වදුලින.

(ප්‍රකාශන කථන.)

සියලු සංස්කාර අනිත්‍ය බව බුද්ධි වදුලින.

(විකාශන කථන.)

5. නියමිත වටත ගණන නො ඉක්මවා සාරුණය ලිඛිය යුතුයි.
6. තහිසයන් යෙදී අර්ථයක් ප්‍රකාශ කරන එක් එක් පදය වෙනු වෙන් වශයෙන් ගිණිය යුතුයි.
7. අවශ්‍ය ප්‍රධාන කරුණු ආදිස සාපය, ගන් පසු මූල් පාඨය නො බලාම සාරුණය ලියන්තර පුරුදු විම මැකවී. එසේ ලියන සාරුණය තමන්ගේ ම නිම්‍යණයක් වේ.

නිදහින.

- i “සාහිත්‍යයෙන් සමාජයේ තතු විස්තර වන්නා භාම සමාජයෙහි දක්නා ලැබෙන අඩු - පාඩු කම්, එහි දක්නා විෂම තැන්, එහි දුෂ්චිත තැන්, එහි කිලිවී තැන් එහි කඟ වූ තැන් සෞය, බලා, ඒවායේ අඩුපාඩු මකා දුම්මක් වශයෙන් එවා අනුකම්පා, රැකිත දේශ දරන නයට ලක් කරයි.

මේ පාඨයේ සාරුණය මෙසේ ය:—

සාහිත්‍යය, සමාජ ක්‍රිය ටිවරණය කිරීමේ - දුම්ම කුන් පරිභාශ්‍යාචාර, ඒවා තැන් කිවීමට පහර දෙයි.

- ii කිවීයන් වශයෙන් අද ලක්දිවැ ප්‍රසිඹියට පැමිණ සිරින තිසුන්, ගුරුවරුන්, ලිපිකරුවන්, සිසුන් හා නිකුත්ත්, දහස් ගණනක් ගැන අසන්නට ලැබෙනය් - සිංහල පාඨකයන්ට කියවන්නට ඇත්තේ කාචා සවුල්පයකි. පොන් හළකට එවුණු පමණින් ම සිංහලෙන් ලියැවී ඇති කට් පොන් සංඛ්‍යාව වටහාගත හැකිය. බොහෝ විට මේ කට් පොන් මා සැලකුවේ කඩුසි විනාශ කිරීමක් ගෙසිය. මා අනුට පන් පොන් සිය ගණනින් “කට්” යන තාමය ලැබීමට සුදුසු වූ පොන් වි කම් අනුලොද්‍යාසකි. අන් සියල්ල පුද් පදනා විය.”

සාරාංශය:—

මේ රටේ සුප්‍රසිඩ් කළීනු බොතහැරි සිටිනි. 'මුවන් ලියා පලකළ කළ පොන් ද බොහෝ ය. එවායින් වැඩි යක් නිකම පදා රචනාය. "කාව්‍යන්" ලෙස සැල කිය තැක්කේ සුළු සංඛ්‍යාවකි.

අභ්‍යන්තරයි.

මෙම පාඨයන් හි සාරාංශ ලියන්න.

1. ඇත අතිතයේ එංගලන්තයේ ලමා අවදියෙනි දෑ දාඛ ජීවිතයක් ගත කොට වැඩිවිය පැමිණි පසු කොනා යෙන විය කිරීනියක් ලන් අය අතුරෙන් වාල්ස් සිකන්ස් ද කෙනෙකි. වාල්ස් සිකන්ස්ගේ නාමය කෙතරම් පැනිරි ගියේද කිවහොන් මහු පදන්වා දීම හඳු එලිය පෙන්වීමට ගිනිකුරු ගැසීම වැනියයි ජී. කො. වෙස්ටටන් තැමැති විවේචනය කිවේය.— (කේපිට කොපර් පිළිඳි)

2. “ජීවිතයේ ප්‍රාණය සිංස්කාන්තිය යි. එහි රුධිරය සූඩිනාවයේ වියාප්තව පවතී. එය නො නෘත්‍ය නො කැබ්දා පවත්වා ගත තැකි වන්නේ සිංහල උරුමය රක බලා ගැනීමෙනි. එව වනීමාන කාලයට හා තත්ත්වට නොවනා පත් ගෙවීමෙනි.”

(සිංස්කාන්තිය)

3. “අපේ රටේ අනිතව ක්‍රියාවල අනිතවයෙන් තන වනු ලබන බොහෝ වැදගත් ගොඩනැගිලිද සිංහල සම්පූද්‍යයන් ඇත්තේ ඇත්තේ වන ගේ නිමිත්ම බරපතල පාඩුවක් බව කිව සුනු ය. මැතදි නිමවූ මනුණ සහා ගාලාව, කොළඹ නගර ගාලාව වැනි ගොඩනැගිලි අපේ විරුද්‍යතා හිල්ප කලාවට අනුකූලව තැනීමෙන් නොදුම ඉඩ නිඩුණේය.

ඉහෙන් ඒ සඳහා පෙරදිග කිල්ප කලා පිළිබඳ වි කරුණු දන්තවුන් ගේ අනුකාසනා නො ලබීම නිසා මේ පාඩුව සිදුවූ බව පෙනේ. මේ රැකට කොනුකාගාරය පවා කොනුක බවු. ගබඩාවක් මිස නිමිණ කිල්පයෙන් පිරිප්පන් ගොඩ නැගිල්ලක් නොවේ.” (සංස්කෘති)

4. “ප්‍රෝමයෙන් අහසේහි තුඩා කළ කුරුල්ලන් දෙදෙනකු දෙස බලා සිටින තිට කට්ඨදු දඩයක්කාරයෙක් ඉන් එකකුට හි පහරේකින් මරණය ගෙන දුන් අවස්ථා වේදි “වාල්මිකි” ගේ මූලින් නිතැනින් ම පිට වූ වේගවන් වාන් මාලාව ලෝකයේ පළමු වැනි කට්ඨය යැයිද, ඉහෙයින් “වාල්මිකි” ලෝකයෙහි පළමුවනී කට්ඨය යැයිද හාරක ආචාර්යීවරු සියනි.” (අද අනීතය)

5. “මෙකල උචින කට් සමයක් නිපදවීමට වැයම් කරන්නන් පැරණි ගිහු කාචායන් පමණක් නොව, ඒන කට් හා මෙරිගාලාද බවකිර කාචාය පමණක් නොව පෙරදිග අනික් රටවල කාචායන් ද උගත යුතුය. මෙකල මිනිසුන් ගේ ජීවිතයන්, බසන්, එකට භැඳීමෙන් හා ගැටී මෙන් නැගුණු පද බහුල බසන් තමන්ගේ ම අන්දුකීම් සියනු සඳහා කට්තු විසින් නිපදවා ගත යුතුය.

පොදු ජනයා බෙහෙවින් කට්කිවේ දිශුදු කමන්, සිත කය වෙශෙසීමන්, කටුක ජීවිතයන්, නිසා ලබන දුක් පිඩා අමතක කරනු මිණිසය. ඔවුන් ගේ ඒ කට් අධික දුක් පිඩාවෙන් වෙශෙසුණවුන් ගේ හදින් නැගී පිටවුණු දෙමිනයේ යුතුම් හා සෞමනයේ යුතුම් වැනින. උගතුන් හා තුගතුන්ද බනවතුන් හා දිශුන්දන්ද එකසේ පෙළින

මෙකල සමාජයෙහි තත්ත්ව දැකින කළුයකුගේ හඳුන් තහින හැඟීම හා පැතුම් කිමට උචින බසන් රීතියන් තාලුයන් සඳහා ජන කළුයෙන් යම් කිසිවක් උගත හැකිය.”

(කාචා විචාරය)

6. “දුර ලේඛකයා අනෙහි දී හාඡාව ඉතා කිසුතු අවශ්‍යක් වෙයි. වියරණය වූ කළී ඒ අවශ්‍යක් හරඹ කොට තමාගේ අනිමතාර්ථය මුදුන් පමුණුවා ගැනීම සඳහා ලේඛකයාට උපකාර වන විධි සමුහයෙකි. අනික් හැම විධි, සිරික්, නීති මෙන්, වියරණ රීති ද මත්‍යාප්‍යා, තමාගේ වුවමතාවන් අනුව වෙනස් කරයි; ඉවත දමයි, බිඳියි. වියරණය දැනු කරකුවක් නොව අප එකිනෙකාගේ වුවමතාවන් අනුව තැමිය පුතු, තැමිය පුතු උපකරණයෙකි.

වියරණ උගැන්මෙන් ඉතා හොඳ ගිස්සණයක් ලබාය හැකි බව ඇත්තකි. අනිතයෙකි වියරණය හොඳම විනය ක්‍රමයක් වුවද මෙකල තම් එවැන්නක් නොවේ. විවිධ විශ්‍ය ද දැකින ද විනය ක්‍රම වගයෙන් මෙකල ඉතාම උසස් තැන් ගනියි. වියරණය උගැන්මෙන් ඉගැන්මෙමවන් තමාගේ කාලය ගෙවන්නා පවා තමාගේ විනය ක්‍රමය කොට ගන්නේ විශ්‍ය විෂයකි. පෙර විනය ක්‍රමයක් වගයෙන් වියරණයට කිමි වූ තැන් මෙකල වෘත්ත විශ්‍යවට කිමි විනිබේ.”

‘මම, ගේ, යා,’ යන ගබඳ වහල් කොට ගන්නා ගැමියා ‘මම ගෙට යනවා’යි කියයි; ගුන්ද කාරයා ‘මම ගෙට යම්’යි ලියයි. මේ කිසුමන් ලිසුමන් යන, දෙන ම ව්‍යාකරණානුකූලය. පළමුවැන්න අප කතා කරන බසෙහි වියරණය වෙයි; දෙවැන්න අප ලියන බසෙහි වියරණය වෙයි.’

(සාහිත්‍ය කළාව 39 පිටුව)

14. වාත්‍යා සැපයීම

සම්ති සමාගම් ආදියෙහි රස්ථීම් පිළිබඳ වාත්‍යා සැපයීම් එම සම්ති සමාගම් වල “තේකම්” තනතුර දරන්නන් විසින් කරන බව අපි දතිතු. එයද වාත්‍යා සැපයීමකි. එහෙන් මෙහි දී අප විස්තර කරන්නට බලාපොරොන්තු වනුයේ, වරත්මාන මනුෂ්‍ය ජ්‍යෙනියට අන්‍යාවකා අංගයක් ලෙස සැලකෙන ප්‍රවාන්න් පත්‍ර ආදිවට කෙරෙන වාත්‍යා සැපයීම පිළිබඳවය.

ඔබ ප්‍රවාන්න් පත්‍ර කිසවන්නෙහි නම්, ඔබට තිබූ වගීවලට අයන් වාත්‍යා එහි දී හමුවනු ඇත.

රස්ථීම් වාත්‍යා, අධිකරණ වාත්‍යා, ප්‍රවාන්න් වාත්‍යා, ආදිය ඔබ කොතෙකුන් කියවා පළපුරුදු ඇත. එම එම ප්‍රවාන්න් පත්‍ර වෙනුවෙන් පෙනී සිටින ප්‍රාදේශීය වාත්‍යාකරුවන් විසින් සපයනු ලබන මම වාත්‍යා, එයේ ම ගෝ සකස් කොට ගෝ පත්‍රය පළකරනු ලැබේ.

එම ක්‍රමර අන්ත්‍රින් නුම්ඩ් වාත්‍යාවක් සැපයීමේ දී, ශේද කළුපකාවක් හා පළපුරුදේක් ඇති දස්‍ය ලේඛක යාච එය එනරම් අපහසු කරුණක් නොවේ.

ප්‍රවාන්න් පත්‍රයකට වාත්‍යාවක් ලිඛීමේදී ප්‍රධාන වශයෙන් අප සැලකිය යුතු කරුණක් නම් එය සහා සිඩියක් එය යුතු බවය. අසහා වාත්‍යා සැපයීම බරපතල වරදක් ලෙස සලකනු ලැබේ.

එමෙහි පුවාත්ති පත්‍රකට සැපයීම සඳහා තොරු ගන්න, වාත්තිව මහජනයාට ප්‍රයෝගකටත්, වැදගත්, රස වන් එකක් විය යුතුය. ප්‍රයෝගකටත් නැති, වැදගැමීම-කට නැති, වාත්තිවස් සැපයීමෙන් පලෙක් නැත.

රළකට අප සැලකිය යුත්තේ වාත්තිවෙහි හාඡාට පිළි බැවත. වාත්තිවෙක හාඡාට සරල විය යුතුයි. පැකැදිලි විය යුතුයි. වාත්ති, සුපයත්තාට, සාරාංශ ලිඛිම පිළිබඳව හොඳ යුතුයි. නො එය ව කථාවෙක හෝ පළපුරුදේදක් නිඩිය යුතුයි. නො එය ව කථාවෙක හෝ වෙනයම් සිඩියෙක සාරවත් හරිය පමණක් තොරු බේරු ගැනීම අපහසු වේ.

මාතාකාට යෙදීම ගැනදී විගණක සැලකිල්ලක් දැක්වේය යුතුයි. කොතරම් හොඳ වාරතාවක් ව්‍යුත ද මාතාකාටව් ඇති දූෂිලධිය නීසා පාඨකයා තොකියව, මහ හරින්තට ඇති ප්‍රමුඛතාව වාරතාට කෙරෙන් පාඨකයන් ගේ රැවිය යොමු ප්‍රමුඛතාව. මාතාකාට කෙරෙන් පාඨකයන් ගේ රැවිය යොමු තොවන්තට පිළිවන. එබැවින් වාරතාට ප්‍රධාන වැදගත් තොවන්තට පිළිවන. මාතාකාට පිළිතයළු විම මැනවී. යට, තො ගැමුරු බිජින් මාතාකාට පිළිතයළු විම මැනවී. මාතාකාට කිස්වූ කෙරෙන්නිම වාත්තිව කියවීමට රැවියක් උපදින අන්දමට එය සකස් විය යුතුය.

නිදහින.

‘රුජ්‍ය හාඡා දෙකකින් රට අනුතුරේ හෙළන්න එපා’

සිංහලක්, දේමුලක් යන දෙ බස ම රුජ්‍ය හාඡා කුළහොත් රට දෙකට බෙදී මහන් වියවුල් ගුවගෙ හැකි බව කොළඹ නගර සහාවේ පැවැත්වූ හාඡා ප්‍රෝමින් ගේ රසවීමක දී කිවිකයන් කිපදෙනසු ගෙන් ම ප්‍රකාශයට පත්වීය.

සිංහලය පමණක් රජයේ බස කළුයුතු අතර දෙමළිය
ප්‍රාදේශීය හා ජාවක් වහා යෙන් ගත යුතුයැයි රජයට කරුණු
දැක්වීම පිණ්ස හිමියන්ගේ ප්‍රධානත්වය
යෙන් සෙනසුරුදා මේ රස්වීම ප්‍රචාරක ලදී.

නිසැළුන් වහන්දේන්, කාන්තාවන් හා වෘත්තීය සංගමි
නියෝජනයනුත්, අඩුලුන් මහා ජනකායක රස්වීම්
ඇඟාව තුළන් ඉන් පිටතක් රස්ව සිටියන.

..... මහතා කථා කරමින් සිංහල හා
දෙමළු යන හාජා දෙකට ම සමාන තන්ත්‍රයක් දී, ඒ
හාජා දෙක ම රජා හාජා කළුහොත් මෙරට සඳ කාලීකට
දෙකට බෙදී මහා තොසන්සුන් තාවයක් හට ගැනෙන බව
සැලකිය යුතුයැයි කිය.

..... මහතා කථා කරමින් සිංහලය
පමණක් එකම රජයේ බස කරනවා මිය වෙන කුම්න
හාජාවක්වන් රජයේ බස කිරීමට කිසීම යුතුකමක් නැතැයිදී
සියයට ගැන්තුවක් පමණ සිටින සිංහල කථා කරන අය-
ගේ හාජාව පමණක් රජයේ හාජාව කිරීමෙන් දෙමළු
හාජාවටත්, දෙමළු මිනිසුන්ට වන් කිසීම හාඡීයක් තො
වන්නේයැයිදී කිය.

..... යන මහන්වරාද කථා කළුය.

(1955 සැප්තැම්බර 12 “ලංකාදීප”)

වෙළඳ සැල් තුනක් දැඩිය!

පාතදුරයේ මහ ගිතකකි.

දුමිද පාතදුර.

අද පය වරාමේ පාතදුර කඩමක්වියේ ආත්‍යිත් මහා
ගිතකකින් වෙළඳ සැල් තුනක් ම ද විනාශ වී ගියේය.

මේ ගින්තට අසු වූ වෙළඳ සෑල් තුනක් එකක් රෙදී පිළි වෙළඳ සෑලුකි. තවත් එකක් වේලර සාප්පුවකි. අනික සපන්තු ගබඩාවකි.

සිදුවි ඇති අලාභය රැපියල් පණය දැහක් පමණ වෙනැයි වියාස කරනු ලැබේ.

(1955 අගෝස්තු 22 "දිනමිණ")

"ලොකු කොට්ඨාස" හිමේ යටියි.

11 දා, ගම්පහ.

"ඕත වැනි පුද්ගලියන් සමාජයන් හැකිතාක් ඇත් කළ යුත්තේය. උත්පත්තියන් නොරකු වූ ඕනෑ, මිය යන්තන්ද නොරකු වශයෙන් සෞරකම් සම්බන්ධයෙන් ඕනෑ මිට පෙරද සිව් වනාවක්ම දැඩිවම් ලබා ඇත්තේය. ඕනෑ පළමුවෙන් තැකිලි සෞරකම් කළ ඕනෑ රේඛුවට ප්‍රතිඵලි පළමුවෙන් තැකිලි සෞරකම් නොරකු විය. එය අවසන් වූයේ කඟ් සෞරකමකිනි. මගේ නොරකු විය. එය අවසන් වූයේ කඟ් සෞරකමකිනි. මහතා පිළි ඇත් කර තැබේයි ගෙවල් බිඳුමක් හා සෞරකමක් පිළි ඇත් ගම්පහ මහතා හෙවත් බඳු වරද පිළිගන් මහතා හෙවත් ලොකු කොට්ඨාස නම් අයකුට සිර දැඩිවමක් නියම කළ ගම්පහ මහසුනාත් මහතා ප්‍රකාශ කෙතළේ.

පළමුවෙන් වෝදනාවට බරපතල වැඩ ඇතිව සමසක සිර දැඩිවමක් හා දෙවර්ජුක පොලීය පරීක්ෂාව යටෙන් සිලීමටන් නියම කළ මහසුනාත් මහතා ගෙවල් බිඳුමේ වෝදනාවට බරපතල වැඩ ඇතුළු තවත් සමසක සිර දැඩිවමක් නියම කෙලේය.

(1955 සැප්: 12 "ලංකාදීප")

මේ නිදහ්‍ය වලින් අංක 1 රෙජ්‍යීම් වාත්‍යාචකී. අංක 2 ප්‍රවාණ්‍යන් වාත්‍යාචකී අංක 3 තහු වාත්‍යාචකී. මේ එක් එක් වාත්‍යාචකී සහය වි නිබෙන ආකාරය මැනවින් විමසු, බලන්න වාත්‍යාචේ ඇතුළුන් ප්‍රධාන අදාළ මිනුකර පෙන්වන ලෙසින් මාතාකාව ගොඳ නිබෙන සැටිද විමසිය යුතුයි. පාසකයාගේ සිත ආද ගැනීමට මාතාකාව ඉවහල් වන බව මූලික්ද සඳහන් කර ඇත.

වත්තීම්,න සිංහල ප්‍රවාණ්‍යන් පත්‍ර කළාවේ හාටියට වැඩි සැලුකිල්ලක් ලැබෙන්නේ එදිනෙදා පැහැනැගී නිබෙන සම්පූර්ණ අරහය, පැවැත්වෙන රෙජ්‍යීම් වාත්‍යාචලට හා එකා දායක නිවන්-තම අදහස් පැවැසෙන වාත්‍යාචලටය.

මහජනයාගේ සිතැහැ අව්‍යුස්සන අන්දමේ වාත්‍යාචලටද වැකි සැලුකිලි නිතරම ලැබේ. එහෙන් සැබා වාත්‍යාචක් ලිඛී මහජනයාගේ සිතැහැ ඇවිස්සෙන පරිදි බොරු ගොනා ලිවීම නො මැනවී.

අනුරාධයි.

1. ඔබ පාසලේ ගිශා සම්නියක වාත්‍යාචක්, ප්‍රවාණ්‍යන් පත්‍ර යක පළු කරවීමට පූදුපූ ලෙස ලියන්න.
2. පත්‍ර දැක්වන කරුණු ආග්‍රාහ කරගෙන ප්‍රවාණ්‍යන් වාත්‍යාචක් සපෘතන්න.
3. වන්දනාකාරයන් රැගන් බිසයක්
4. ප්‍රතිච්‍රිත පාර.
5. රු තැබුරුමක්
6. වේගයෙන් යන බිසය
7. මහා වංගුවක්

6. අවශ්‍ය 200 ක් පමණ පාතාලය.
7. මර ලතෝත්ති ඇසේ.
8. මහනුවර රෝහල.
3. “අද මෙරට සමාජය පූහු ආච්චිවරයෙන් යුත් ලිනිසුත් ගෙන් පිටි නිලධා මෙකල භාම දෙනෙක්ම පාගේ එකී තෙකාව ගැං කරන්නේ ගනි ගුණ තිසා, තෙළාව, ඇඳම වය. ඔනාම බෙබද්දෙක්, වනවර්ශක් කළීසම ඇද ගෙන ගියෙළාන් ඔහුට අමතන්නේ මහන්මයා කියායි. මේ දින ගනි අප රටට පුරුදුවිතය් යුරෝපීයයන් තිසාය. ඔවුන් තිසා, අපේ ගෙෂ්ට්‍ය ජාතික ගනි ගුණ තිනාය වි ගියෙය යායි දී ප්‍රැවෙශ්වරීන් මහා සහාත්වී මූලිකුතා ගන් සහාත්ත් වහන් ගේ ප්‍රකාශ කළහ.

තවදුරටත් කරා සාම උන්වහන්සේ මෙයේ ද ප්‍රැවෙශ්වරී. “..... මේ වාරතාවට පුද්ගල මාතාකාවක් සපුයන්න.

15. කත්තීව ලියුම්

ප්‍රවාන්ති පත්‍රක කත්තීව ලැබෙන ලියුම්, යනුවෙන් විශාල ලිපි කොටසක් ඇශ්‍යන්නේය. ප්‍රවාන්ති පත්‍ර පායකයන් ගේ අදහස් සැකකෙටිය් ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා මේ අංශය වෙන් කර තිබේ. මහජන ද්‍රූෂ්ඨකරතා - අදහස් - උදහස් - මක හේද - දකුණු කරුණු, අදි මිතිධ දේ පිළිබඳව ඉතා කෙටි යෙන් සකස් කෙරෙන මේ ලිපි, ලැබෙන ජීවිතය වැඩගත් අංගතයකි. එමස් රවනා ගක්නිය දියුණු කරගැනීම්ව මෙය

බෙහෙවින් උපකාර වේ. ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලට මෙබදු ලිපි ලිඛන්ත්ව පුරුදු වූ තැනෑත්තාව පසු කළුක දස් ප්‍රවත්තන් ලිපුම් කරවකු වන්නටද නොදුවම ඉඩ තිබේ.

මේ වර්ගයේ ලිපි සැපයීමේ දී ප්‍රධාන වගයන් සැලු කිය යුත්තේ, ප්‍රයෝගකවත්, වැදගත් කරණු, හැකිතාක් කෙටිගෙන්, සරල බසින් ලිවීමයි.

නිදහින.

දුම්පිකායන් ගෙන් හිජිර.

“මූංචන” පළාතේ නිගර දෙවේලේ ගැවජෙන රස්ති- යාදුකාර දුම්රික තරුණයන් නිසා ගිඟ්ට මෙරුත්තයාට සිදුවී ඇති කරදර බොත්කෝය. මකා මාගිය අසල නිකරුණේ බලා සිරින මේ තරුණයෝග රුත් කාලයේදී ඇතැම්විට අකිංසක මිනිපුන් තළා පෙළා මං පැහැරීමිද කරනි.

මේවා ගැන ගම්මුලාදුනී තැන හෝ පොලීසිය කිසීම වග විහාගයක් නොකරයි. වගකිය යුතු රජයේ මේ නිල බාධින් වෙත මහාරාජයා කිප වාරයක්ම මේ ගැන පැමිණිලි කළ තුමුන් එයෙන් කිසිදු යහපතක් මෙතෙක් සිදුවී තැන. එබදු පැමිණිලිවලදී පොලීසියන්, ගම්මුලාදුනී මහතාන් බොත්කෝවිට ස්ථිර කරන්නේ අර දුම්රිකයන්ට පස්සපාත අය ලෙසය.

එංඩ්ලින් මේ ගැන පුද්ගල ස්ථිර මාගියක් යොදන ලෙස රජය උසස් නිලධාරීන් ගෙන් ඉල්ලා සිටිමු

මූංචන්,

පදියපෑලැල්ල.

මෙයට,

රංජන් කුලසුවිය.

අභ්‍යාචිය.

1. තබේ ගම් පුදේශයේ පවත්නා බසරිය සේවක අමු-
පාසු.
2. රජයේ කායසීලයෙක සකස්වීය යුතු දේ.
3. රජයේ ආරෝග්‍ය ගාලුව
4. ගොඩිනැන් දියුණුවට කළයුතු වාචක්
5. අධ්‍යාපන දුෂ්කරතා
6. ගමනා'ගමන දුෂ්කරතා
7. අපරාධ වැකිවීමට හේතු
8. නොර යුතු ටේලොඩම
9. ජේජ්‍යේ සමතුන්ගේ ඉල්ලීමක්
10. අසහා විතුපරියක්

මේවා ගැන ප්‍රවාන්තේ පත්‍රයක කතාව ලැබෙන ලියම් ලියන්න.

16. ජේද ලිටීම.

මූලික අදහසක් පැවසීම සඳහා එක්තැන් කළ, සම්-
විනිවියන් යුත් වාක්‍ය සම්බුද්‍ය “ජේද”ය සියනු ලැබේ.

අනු ලෙසකින් කිසේනාන් රෙනයේ අනුරු මාතාකා
විසාර කරන වාක්‍ය සම්ඟය යි.

අකුරු එක්තැන් වී අරථසක් ප්‍රකාශ කරන්වීට පදියකි.
පද එක්තැන් වී අදහසක් සපුරා පැවැසෙන කළ වාක්‍යය යි.
වාක්‍ය සම්ඟයක් යුදුසු පරිදි එක්තැන් වී සැදැනුයේ ජේද
යෙකි. ජේද කිපයක් යොග්‍ය පරිදි ගැලපුණ කළ රෙන
යෙකි.

තේදයක් ලිඛීමේ දී සැලකිය යුතු කරාණු:—

1. ප්‍රමාණය.
2. අනු පිශිවෙතු හා එකමුතු බව
3. ලිංග
4. සුදුසු බව
5. නො අවු බව
6. නිරවුල් බව.

1. ප්‍රමාණය.

තේදයක් මේ පමණ විය යුතුයායි නියමකාට දැක්වීය නො හැකිය. රොඩනා'ප්‍රමාණය අනුව තේදවල ප්‍රමාණය ද අවු වැඩි වේ. විශේෂයෙන් සැලකිය යුත්තක් නම් දියි තේද ලිවිම මේ කළට එනරම් නො ගැලුපෙන බවයි. එබැවින් කෙටි තේද ලිවිමට පුහුණු විම ම වඩා ප්‍රයෝගන්වන්ය. එනෙන් තේදය බෙතුම්න් කෙටිවීම් ද නො මැනවේ.

රොඩනායෙකු පිශුලුම තේද එක පමණ පියුහුතු නො වේ තේදයකට ප්‍රමාණ නො වන අදහසක් වෙනෙන් එය වාක්‍ය යොයින් නො දෙතකකින් නො ලියා තේදයක් ලෙස වෙන් කෙටි දැක්වීමට වඩා, මම අදහසට අදාළවන වෙනත් අනුරූ අදහස් ගළපා ප්‍රමාණවන් තේදසක් ලිවිම මැනවේ.

එසේ ම එක ප්‍රධාන අදහසක් පැවසීම සඳහා ඇති කරාණු තේදයකට වැඩි නම් එය තේද දෙකකට නො වැඩි ගැනාකට කඩා, ලිවිමද වරදෙක් නො වේ.

කෙටි තේද ලිවිම නිසා:—

1. අදහස් පැහැදිලිව පැවසීම
2. අනුවිත අදහස් අනුළුන් නොවීම

3. සාරචන් විම
 4. තීටැරදි වැකි යොමු
- යන මේ ප්‍රතිස්ථාපන සැලැස්.

2. අනු පිළිමල හා එකුම්බ බව.

පෙදයෙක වාක්‍ය එකකට එකක් මානමින් සම්බන්ධ විය යුතුයි. තකීනුකුල විය යුතුයි. පෙදයේ මූල පටන් අග දක්වා එකිනෙක සුදුසු පරිදි ආමිනු මනහර මල් දමක් සේ පාඨකයාගේ සිත අදාශන්තා සුපුරු විය යුතුය. ප්‍රධාන ඇදහසට තුළු දීන් අදහස් පැවතසන වාක්‍ය සමුෂ්‍ය ක්‍රමානුකුලකි යෙන් හා සම්බන්ධිතයන් යුක්තවීම ඉතා අවශ්‍යය.

නිදහින.

- i. “යක්පත් පුරවැසියකු වශයෙන් මිනීසකු තැනීමේදී පළමුව ඔහුගේ සිත විනයට පුරුදු කරවිය යුතුය. එයින් ඔහුගේ අංශම සංවරය ඇතිවේ. එයේම ඔහුගේ දිනපතා කටයුතු ක්‍රමානුකුල බවට පත්වේ. විනයානුකුලව වශේන්තා බාල කළ සිට ම නොදු කාලසිටහනක් අනුව වැඩ කළ යුතුය. එය නොකඩ කොට ක්‍රියාවේ යොදාන්තට සැලැස්වීම ඔහුගේ අධ්‍යාපනය පැලිබඳ වගකිට යුත්තන්ගේ යුතුකමය ”

(සිං සිවලි හිමියන්ගේ “අධ්‍යාපන කළාව”)

- ii. “ජාතියක් වශයෙන් අප නිදහස ලැබූ පසු සාහිත්‍ය කලා අරබිය මෙති මහා ප්‍රබෝධයක් හටගන්නේය. ඒ ප්‍රබෝධය දියුණුවක් මයියි කිය නොහැකිය. දුනට පැති රෙනා සාහිත්‍ය කලා ප්‍රබෝධය මේට පෙර නොවූ විරුද්‍යතාම් ප්‍රබල වූවද ඒ තිසා පහළුවක කළාන්තමක නිම්ණ

යන් ගෙන් වැඩිම හටිය පහත් තැන් ගනියි. පොදු ජනකාය ඉගෙන පිබිදෙන කළ සාහිත්‍ය කලා ගාම්ය වේයක් ගනු නො වැළැක්වීය හැකිය. එහෙන් ඒ ගාම්ය වේයය, අන් ගිෂ්ට වේයක් ගනු සඳහා තබන මූල් පිසවරක් ලෙස සැලකිය යුතුය. මේ අවධිය ගැන අනාගත පරම්පරාවට වග කියයුතු අප විසින් මේ කරුණ වෙසේසා සැලකිය යුත්තාකි. එය නො සැලකා හැරියනාන් අනාගත උංකාවෙකි සාහිත්‍ය කලා කෙන, යුද්දන් අතුකරණයෙන් සංකරවුණු කාපිරි ජන පදයක තැන ගනු නො වැළැක්වීය හැකිය.”

(මාර්තින් විකුමසිංහ මහතාගේ ‘අුත්ත යුත්ත’)

“ යමිකිසි පොතකින් ස්වකිය යුගයෙහි පැවති සමාජ පරිසරය හෝ විවාර මාරගය හෝ වණීනා මිලාසය හෝ ජ්වන තන්තිය හෝ ප්‍රකාශ නොවේ නම්, එබදු රචනාවෙකින් පාසකයන්ට විප්‍රාල ප්‍රයෝගන නො ලැබේ. එවැනි ගුන්තයෙක පෙනෙන උපමා, වාශමාලා හා රචනා රිති කෙතරම් විසිනුරු වුවද එති කියවන්නාගේ සිතට කාවදී යන බලයක් හෝ රසයක් හෝ ඇඟිටක් නිබිය නොහැකිය.”

(කොට්ඨේනේ පක්‍රියාකාන්ත හිමියන්ගේ
“ සාහිත්‍ය කාණු”)

“ වන්දුවතියගේ මට මල කළේනි ඇගේ පිය ඇට කාමනි ශේ ක්‍රියා කරන්නට ඉඩ දුන් බව කටුරුණ් දනිනි. එයින් ඕ නො,මෝ වණක වුවය. අවිනිත වුවය. ඇගේ අදහසට විරුධ වන්නන්ට දැඩිවම කළාය. ඇගේ ඒ ගති තැනි කළ හැකි යායි කටුරුවන් නො සිතුහ. ”

(පණ්ඩිත, වාලිඩිටියේ සේරභ නාභ්‍යමයන්ගේ
කාණු මත්තය)

මේ එක් එක් ජේදය මැතිවින් කියවා බලන්න. මෙහි දිග ජේද මෙන් ම කෙටි ජේද ද ඇත. ඒ හැම ජේදයෙක ම වාක්‍ය එකිනෙක සම්බන්ධ තී ගැලුපි නිබෙන අසුරු විම සිල්ලෙන් කියවා බැලිය යුතුය.

වර්තමාන උසස් සිංහල ලේඛකයන් කිහිප දෙනකුන් ගුණාලවලින් උප්පවා ඉහළ දූක්වා ආදහී ජේද අනුව ජේද ලියන්නට පුරුදු කරගත යුතුයි.

අත්තනාසිය.

i “අපට නො පෙනෙන ප්‍රේතයන් ගැන පිටිසර මිනිස්සු බව, නො කාඩා කියනි. ඇතැම්විට ප්‍රේතයෝ අපේ ගෙවලට එන්දු, ගෙට නො යෙක් අපල කෙරෙන්දු, ගෙසි අයට දරුණු රෝගද පමුණුවන්දු. එහයකින් සම හර මිනිස්සු “මේ ප්‍රේතයන් දුරු කරනු පිණිස ය” සි කියා පිදුවීලි දෙනි, නො මිල් ආදියද කරවනි. නො පෙනෙන ප්‍රේතයන් ගෙන් වන දේස් දුරු කිරීමට මේ තරම් උත්සාහ කරන නමුත්, අසේට පෙනී පෙනී මහය් අපල කරන මහා ප්‍රේතයන් ගැන මිනිස්සු දන්නා බවෙක් නො පෙනේ. පුදුමෙයකි. මේ ප්‍රේතයෝ සියලු දිනා මැ පෙනී පෙනී ගෙසි හැසිරෙනි. ආකාර පාතයන් කිලිටි කෙරෙනි. භූබිකර රෝගයනුදු උපද වන්. එහෙන් මෝඩ මිනිස්සු මේ ප්‍රේතයන් ගෙයින් එප්‍රාවීමට වන්, ගෙට නැවත පැමිණීම වැළැක්වීමට වන් කිසි උත්සාහයක් නො කෙරෙනි. මේ වර්ගයේ ප්‍රේතයන් ගෙන් ඉහා දරුණු එකකු ගාන මම කියමි. උං හැඳිනා ගෙනා, නො පෙනෙන ප්‍රේතයනට වඩා

ಲ್ರಗೆನೇ ಎನ್ ಅನ್ವತರುಷಯನ್ ಹಾಯಾಹಕ ಬಿಂದುನಾ ಲ್ರಿ ದ್ವಿತೀಯ ನಾನ್ಯಾ ಟ್ರ್ಯಾ ಕರನ್ಹನವನ್, ಲ್ರಾವ ಜಾಹೂರಖುಣೆವನ್ ಗೆ ಆತ್ಮಿಣಿತ್ವ ದ್ವಾರಾ ನೋ ದೆನ್ಹನವನ್ ಲ್ರಿನ್ಸಾಹ ಕಲ್ಪ ಪ್ರಭೂಯ. ”

(ಇನ್ನಿಡಿಸ ಕ್ರಿಮಾರಣ್ಯಾಂಗಾನ್ಹನೆ ಪ್ರಾಬಿಷ್ಣೆ, ಪಡೆಂಡಿಯ)

i! ಆರಣಿ ಪೋತ ಪಾರೆಹಿ ಹಾ ಸೆಲ್ಲಲೈಪಿವಲನ್ ಪಾಕ್ರಿನ್ ಪಾಲ್
ಯಂತಿಯಂತಿ ರಶ್ರಿನ್ ಗೆ ಗ್ರಂ ವರ್ಣಿನಾಯ ಕೆರೆನ್ ಪ್ರಾಂಜಾನ್
ಮಹಾ ಕೋವಿಂ ದಂಕ್ಸ್ಹವಿ ಲ್ರಾಬೆನ್ ಕಾಮ್ಲಿನ್, ರಶ್ ದರ್ಲಾವನ್ವಿ
ಗೊ ವಿರಲರಾಜನ್ವಿ ಪ್ರಾಂಜಾ ಮ್ಲಾಬಿಯೆನ್ವಿ ರವನ್ಹಾ ಕರನ್ ಲ್ರೆ
ಗ್ರಂತ ದಂಕ್ಸ್ಹವಿ ಲ್ರಾಬೆನ್ಹನೆ ಕೋವಿಂ ರಫಾಬಿನ್ ಜಾ
ಯಾಹಿ ಪಾರಣ ಸಿವಯ. ಕೋವಿಂ ರಶ್ ಕಲ್ಪ ಜಾವೆನ್ ಆರ-
ಕ್ರಿಮಿಳಾ ರಶ್ ತ್ವಾಂನ್ವಿ ಜಾಹಿ ಮ್ಲಾಬಿಯೆನ್ ವಿರಲಿ ವ “ಆರಕ್ರಿಮಿಳಾ
ಸಿರಿನ್” ಅಪ ಅತವಿ ಪಾರಣ ನಿಬೆನ್ ಲಿಬಿಲ್ ಆರಣಿತ ಗ್ರಂತಿ
ಯಾಹಿ. ಆರಕ್ರಿಮಿಳಾ ಸಿರಿನ್ವಿ ಪೆರ ಯಂ ಬಿಲ್ ಪ್ರಾಂಜಾಹಿ ಕಾವಿಯ
ನಿಬುಣ್ಣಾದ ನಾಡ್ದೆ, ಲಿಂದ್ ನಿಬುಣ್ಣಾ ನಾತ ಲೆ ಕಾವಿಯನ್ವಿ
ಕ್ರಾಮಕ ತ್ಯಾದ ಯನ್ನು ಮೆಹಿಡ್ ಆನ್ ನಾಗಿನ ಪ್ರಾಂತಾಹಿ. ಆತ್ಮಾತ್
ವಿವ ಕಲ್ಲಿನ್ ಕಾಂನ್ ಲ್ರೆ ಪ್ರಾಂಜಾಹಿ ಕಾವಿಯ ಕಿಸಿಯಂತಿ ಗೆನ್ಹನ್
ನೀಸಾ ಅತಾವಿಯಿ ಗ್ರಿಯಾ ವಿಯ ಹ್ಯಾಕಿಯಿ. ಲಿಕ್ಸ್ ಅತಾಹಿನ್ ಕಲ್ಪ
ಅಥಾ ಕರ ಬಿಲ್ನ ವಿವ ಆರಕ್ರಿಮಿಳಾ ಸಿರಿನ್ವಿ ಪೆರ ಪ್ರಾಂಜಾಹಿ
ಕಾವಿಯ ನೋನಿಬುಣ್ಣಾಫ್ರೆಸಿನ್ ಸಿನ್ಹಿತ್ವ ದ್ವಾರಾ ನೀಕಿ. ನಾರನ್
ಡೆಂಡಿಯ ವಿತ್ತಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂತ ದ್ವಾರಾ ಕಲ್ಪಪನ್, ಕರ ಬಿಲ್ನ
ವಿವ ಹಾಕ್ಸಿನ್ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅತಿಲ್ ವ್ಯಾಯೆ 14 ವಿನ್ಹಿ 15 ವಿನ್ಹಿ
ಇತ ಲಕ್ಷ್ಯಿಸನ್ವಿ ಜಾತಿಪ ಅವಿದಿಯೆಯ. ಲುತ ಹಾಕ್ಸಿನ್ ಗ್ರಂತಿ
ಯನ್ಹಿ ವಿತ್ತೆಣ್ಣು ಮಹಾವರ್ಯಾದ್ದಿ ದೆತ್ತಿ ವರಾನ್ಹನೆ ಗ್ರಂ ಗಾಯನ್
ವಿಧಾಯೆನ್ ಅತಿ ವಿತ್ತೆಣ್ಣು ಸೆಹಾನ್, ಇವ ನ್ಯಾಷಿವ ಸೆಹಾನ್
ಢಾಡ್ ಸೆಹಾನ್ಯಾಜನ್ಹನೆ ಬಿಲ್ ಪ್ರಾಮೆನ್ ಜಾರ್ಕೆಸ ದೆತ್ತಿವರಾನ್

ගේ මෙන් කර දෙවයන්ගේන් ගුණ ගායනා විභාගයන් ප්‍රශ්නයි ග්‍රන්ථ පහළ වන්නව එහැයි සිතිය හැකියි.”

(සංස්කෘති 1 — ඩී. එ. හෙට්ටි ආරච්චි)

මෙම පාඨයන් සුදුසු පරිදි තේරු වෙන් කර ලියන්න.

2. පහත දැක්වෙන මාතාකා අනුව තේරු ලියන්න.

1. සිංහල ජාතිය
2. පැන
3. පුවන් පත
4. මල් උසන
5. ගුවන් විදුලිය
6. ප්‍රයාකාලය
7. මමා කාලය
8. සුදු පිටියක්
9. ගුරුතුමා
10. සිරි රහල් මාණිම්.

ලිඛාව.

තේරුයෙන් ප්‍රකාශ කෙරෙන ප්‍රධාන අදහස වෙන් විපෙනෙන ලේසුව ගැලුපිය යුතුය. එමත් ම පාඨකයාගේ සිනව එම ප්‍රධාන අදහස තදින් කාවදින අනුමතය සකස් විය යුත්තේ. තේරුය රටනා කළ ලිඛාව අනුව පාඨකයාගේ සිත ඇද ගැනීමේ ගක්තිය ගැබැවේ.

තේරුය ඇතුළත් වන ප්‍රධාන අදහස, මූල් වැකියෙන් ප්‍රකාශ විය යුතුය. නැතහෙත් අවසාන වැකියෙන් එය දැක්විය හැකිය.

නිදහින.

“සිංහල රජ සමයෙකු මේ රඩ එකම උසස් අඩංගු පන ආයතනය පිටිවෙන ඩිය. රජ පදනම් ලබන කුමර, වාප්‍ර, ගැඳුමණ්, වැඩුමණ් පිරිවෙන අසුරරෙන්. පැවිදී ශිෂ්‍යයා ව මෙන් ම කිහි ශිෂ්‍යයාට ද අවශ්‍ය අඩංගුපනය එයින්ම ලැබේන්. විදේශයන් ගෙන් පැමින් ශිෂ්‍යයන් පවා, එකල පිරිවෙන් වල උගන් බව “ගිරු සන්දේශ” ආදියෙහි සඳහන් එ නිබේ. වර්තමාන විශ්ව විද්‍යාල අඩංගුපනයට නො දෙවෙනි තත්ත්වයකි එදු පිරිවන්වල පැවැත්තේ.”

මේ ජේදයේ මූල්‍ය වැකිය බලන්න. එ වැකියෙන් කියාවෙන ප්‍රධාන අදහසය මුළු ජේදයෙන් ම ප්‍රකාශ වනුයේ.

ii “එ පොෂෝන් සැණුකක් දිනයයි. රජතුමා සහපිරිවරින් මූල ද්‍රව්‍යම පිණිස මිනින්තලයට පිටිසියේය. වනරෙද අසසේ සිට මූලවක් වේගයන් දුවයි. රජු උං මරනු පිණිස ලුණුබඳී මූල්‍ය නො පෙනී යයි. කසාවන් පොරවා, ගන් හිසුන් කිපදෙනෙක් රජු ඉදිරිපත පවිච මත සිටිනි. රජුගේ තම කිසා අමතනු ඇසේ රජතුමා එදෙස බැලි. රජතුමාන්, හිසුන් වහන්යෙන් අතර වූ කථාව මිනින්තලයන් ගලා ආ පොෂෝන් අම්දකරේ උල්පත මිය. රජු දෙවන පැනිස්‍ය. හිසුන් මිනින් මාන්ත්‍රියන් ඇතුළු ද්‍රව්‍යවන් වැඩි සහ පිටිසය.”

මේ ජේදයේ අවසාන වෘක්‍යයෙන්ය ප්‍රධාන අදහස කියාවෙනුයේ.

අනුතාසිය.

1. පහත සඳහන් මාතාකා අනුව ජේද ලියන්න. ප්‍රධාන අදහස ප්‍රකාශ වන වාක්‍ය වෙන් වශයෙන් උප්‍රවා දක්වන්න.

1. ගේන්ටල සන්බැඩුනය.
2. මගේ පාසල
3. ඔරලෝසුව
4. මා දුම් අවතාරයක්
5. පැන මට කාඩ් කරයි.
6. හේතුක පැල් රකිදී
7. පෙල්ලම්පරිය
8. අනාරික බණ්ඩාල තුම්,
9. ගේ මුළු පියෝ
10. “වැටන් නියරත් ගොයු කා තම් කාව ප්‍රව-
සම්. ඒ අමාරුව.”

සූද්‍ය බව.

ජේදයෙක ආනුළුන්වන හැම අදහසක් ම ප්‍රධාන අදහස හා සම්බන්ධතාව සුදුසු විෂ සුතුය ප්‍රධාන අදහස, පාක්නියේ තායක ගිහෘවරයා ලෙස සලකනොත්, එහි අන් හැම අදහසක්ම ඒ තායක ගිහෘවරයා පිටවර ගෙන සිටිනා එම ප්‍රචිකානියේ ම ගිහෘ සම්බුද්‍යා ලෙස සැලකිය කැකිය

සුදුසු බවක් තැනී අදහස පැවසෙන වැකි ආනුළුන් ව්‍යවතොත් එය විකාරයෙක් වේ.

ප්‍රදීගලයකුන් ජීවන වටිනයක් විස්තර කෙරෙන රචන-යක් ගැන අපි සිතා බලමු. එය මෙසේ ජේද වලට වෙන් කළ ගැකිය.

1. පරමපරාව, උස්පත්තිය හා ප්‍රදරු කාලය.
2. කුමාර කාලය හා අධ්‍යායනය
3. තරණ කාලය හා කළ හි දේ.
4. ජීවිතයේ විශේෂ අවස්ථා.
5. ප්‍රබලතා හා දූෂිලතා.
6. සැලසුණු සේවය.
7. ජීවිතයේ අවසාන හාගය.
8. අන්තර්ඛ්‍රීව ගතහැකි ආදි.

මෙසේ වෙන් කළ ජේද වලින් “කුමාර කාලය හා අධ්‍යායනය” පිළිබඳව විසුර කෙරෙන ජේදයේ දී ඔහුන් ජීවිතයේ අවසාන පුළු ගැන හෝ සැලසුණු සේවය ගැන හෝ කරණු පැවසුව හොත් එය නුසුදුසුය — නො ගැලුපේ.

මෙම ජේදය කියවා බලන්න:—

“එකදහස් අවසිය හැටහතර වැනින් ලක්දිව විශේෂ සිදුවීම් රෘපකට රම්බන්ධකම් ඇති අවුරුද්දකි. මේ අවුරුද්දේ ව්‍යවස්ථාදියක මත්තුන් සහාවේ නිල කොළඹ මත්ත්‍රීනු සිය පදම් වලින් ඉල්ලා ඇස්වීහ. විදේශයෙක සිට පළමු විද්‍යා ප්‍රවත්ත ලක්දිවට ඇතෙය. ලංකාවේ “රෙඩින් ණඩ්” නම විරුදුවලිය ලක් උතුමන් ඔන්දේ සරදියෙල් සිරහාරයට අසුවීය. මේ අනුස්මරණීය වර්ෂයේ උසස් බව තවත් වැකි දියුණු කරන්නට මෙන් අනාගත ගෞత්සා

සිංහල පුත්‍රකුගේ ජනම ලාභය ද විය. දෙන් කරෝලියේ හේව, විනාරණ මූදලී තුමන්ට ද්‍රව මල්ලිකා කුමරිය කුසින් බිජිවූ ඒ කුමරුවාට සිංහ දෙමාල්ලෝ තම් තැබුණි. වයස හැටි හනේදී පමණ මේ පුද්ගලයා ප්‍රථමයා නුමයට අභ්‍යුත්තව, බ්‍රෑපාල සාම්න් වහන්සේ යන නම්න ප්‍රසිඩ් විය."

මෙම ජේදයෙහි අවසාන වාක්‍යය, ප්‍රධාන අදහසට ගැලී-පේදු'යි විමසා, බලන්න. උත්ස්පන්තිය පිළිබඳ විසරග කියා-වෙනු ජේදය ඔහුගේ ජීවිතයේ අවසාන යුතුයේ සිංහය් පිළිබඳ කරණු දැක්වීම සුදුසු තාත.

මෙසේ වෙනත් මාතාකා අනුව ලියන ජේදයන්හි වුව ද මෙබදු නො ගැලීමිම් අප නො දැනම අති වන්නට ප්‍රථම වනා, එබැවින් සුදුසු අදහස ඇතුළත් කොට ම ජේද ලියන්-කට තොදින් පුරුදු-පුහුණු විය යුතුය.

කුමක් නො වාක්‍ය සම්බන්ධක් ලිපි පසු කිසවන්නාගේ පහසුව සඳහා ඒ වාක්‍ය සම්බන්ධ ජේදයක් ලෙස වෙන් කර දැක්වා, රළුහ ජේදයක් ලිපිම ඇතැමූන්ගේ සිරහෙකි. නුසු දුසු ජේද ලියන්නේ එහෙයිනි. වාක්‍ය සම්බන්ධක් එක් මූ පමණින් ම ජේදයක් තො වන බව තරගේ සිනම ගක යුතුයි.

අනුසාසනය.

- 1 “ ඉංගිරිසින් සමග ඔවුන්ගේ බසන්, සිරන්-විරිතුන්, ගලා ආයෝය. එය මෙරට වැසියනට අමුණුම දෙයක් විය. රටේ වගකිය යුතු පස්ස ඉංගිරිසි බස උගන්නට පටන් ගන්න. සිරන් - විරිත් පුරුදු කර ගන්හ. ඔවුන්ට

(ඉංගිරිස්) රජයෙන් ලොකු සැලකිලි - තහනුරා ලැබේන එහෙයින් සම්පූර්ණයෙන් ද උසස් තැකක් හිමිවූයේ ඔවුනට මය. ලොව අනු කිසිදු ජාතියකට තැකී තරම් දිග ඉතිහාසයක් අපට ඇත. එනම්ම පැරණි හාඡාවක් හා සාහිත්‍යයක් ද ඇත. එබදුම ගනු කෙනුවරු පර පුරක් ද සිරියහු. ඔවුන් ලියු පොත-පත ද බෙහෙවි. එහෙයින් එදු අපේ හාඡාවන්, සාහිත්‍යයන්, ඉතා, දියුණුව පැවති බිව කිවැසුන්තක් නොවේ.”

2. “වලුගම් අඩා දච්ස (ක්‍රි: පූ: 1 වැනි ඔ: ව:) වන තුරුම අවුවා සහිත ත්‍රිපිටකය ගෙන අවේ ගුරු ගිෂා පරම් පරුවෙන් මූල් පාස වශයෙන් දිරුණෙන ය. දෙවන පැනිස් රජ් දච්ස (ක්‍රි: පූ: 3 වැනි ඔ: ව:) ලංකාවට පැමිණී ධ්‍රී දුනයන්ගේ උන්සාහ, දිවයිනේ විශිෂ්ට සංස්කෘතියක් හා ග්‍රෑශ්‍රී සාහිත්‍යයක් නිරම, ණයට ඉවහුල් වූයේ ධ්‍රී ප්‍රජාරක වැඩ සිංහල හාඡාවන් පැවත්වාගෙන යැම නිසාය. සිංහල හිස්සුන්ව ගාසතික කිවැසුවලදී මූල් තැක දීම, අවුවා, සිය බසින් තැබීම, මකා එකාරය පැහැවුම් යන මේ සිංහල වට්තාකම ඒ අතිත්‍ය. ලාංකික හිස්සුන් වහන්සේලා, රටේ මාරග දෙශකයන් බවට පත් වූයේ එහි ප්‍රකිජාල වශයෙන්ය. එහෙයින් ලක්දේව ධ්‍රී ගාස්තු ප්‍රදීපය දැල්වීමට පැවිදී ජීවිතයේ අද්විතීය ගේවය කොට සැලකු උන්වහන් ගේලා නොඑක් හාඡාද නා, නා, ගාස්තුද විවිධ සමයද කදා ගුණ තුවණින් වැඩිහිටි බවට පත්වීමට එනැන් සිවම මකන් උන්සාහයක් ගන්නා ලදී.”

3. “අප සිංහ මඟවට ලුණ වන විට රත්නී 7 ට පමණ ඇත. නිවෙසින් පිටත් වූයේ පාන්දර 5 ට පමණය. අපේ වන්දනා කඩය තිසි දෙනෙකුගෙන් යුත්ත විය. තඩයේ වැඩි දෙන ලා බාලයෝය. තුහුරු - තුපුරුදි පෙදෙසකට යන අපි කටුරුන් ගුරු අණ ඉතා නොදින් පිළි පැදිදෙමු. බසයේ යදි අප නිතර කිවේ තුන් සරණයේ කටිය. ගැ නිශ්චිත අදහස් පවසන වනී මාන විතුපටි ගිහ කිසිවේකන් නො කිවෙමු. කටුරුන් එකිනෙකා කෙරෙහි තොද සගෝදර ප්‍රෝමයෙකින් කතා බිජ කළුය. කරණවන්ත වූහ. ප්‍රමාද දේශපෙයනි දී පවා ඉවසීමෙන් කටුපුතු කෙලෙමු. ගමනා රමිහ කිරීමට මන්තෙන් ගුරුතුමා අවවාදයක් කෙරේය. එය අපි නොදින් පිළිපැදිදෙමු. එතුමාගේ බලවත් සතුවට එය හේතු විය.

4. “ප්‍රවාන්ති පත්‍රවල මැණියන් ලේස සාලකෙනුයේ පළු මුවෙන් ම තිනයෙන් බිජවූණු “පෙකීම ගසටි” තම් පත්‍රයයි. එයින් මුද්‍රණ කළුව ලේවට බිජ විය. “ලක් මිණි පහණ” ලංකාවේ පළමුවැන් පත්‍රයයි. අන් හැම පත්‍ර ම ඡට පසුවය ආරම්භ වූයේ. එහෙන් ඒ පත්‍ර වලින් වැඩි භරියක් ම වික දිනකදී අහාවයට ගියෙය. දැනට පවත්නා දිනපතා පත්‍ර තුනකි. “දිනමිණ” “ලංකාදිපා” හා “ජනතා” යන තුනයි. මේ පත්‍ර ලක් දිව අන් හැම සිංහල පත්‍රවලට ම වඩා මකාරන ප්‍රසා දය දිකාගෙන තිබේ. ‘සිංහලේ’ ‘සියරට’ - ‘සමසමාජ’ ආදි තම් වලින් යුත් සමහර පත්‍ර දේශපාලන පස්ස වෙනුවෙන් ප්‍රසිඩ කරන ඒවාය. මේ පත්‍ර වලින් කෙරෙනුයේ සවකිය දේශපාලන පස්ස පත්‍රවල බලය තක

වුරු කරගැනීමට උත්සාහ කිරීමයි. පත්‍රයෙකින් බලුපොතු තු එක උසස් ප්‍රතිපත්ති මේ කිසිවකන් නැත. ඒ ඒ පස්සෙවල පත්‍ර පමණක් නොව, මධ්‍යස්ථා ලෙස කියාපාන ඇතැම් ප්‍රවාන්ති පත්‍ර පවා යම් යම් පස්සාභා ක්‍රිවලින් යුත්තය.”

මේ ජේදවල ඇති තුඟුදු තැන් පැහැදිලි කරන්න. හැකි නම් ඒවා ප්‍රදුෂු අප්පරින් සකස කොට ලියන්න.

2. පහත දුක්වෙන මාතාකා අනුව ජේද ලියන්න.

1. මගේ සිත
2. ලක්දීව ප්‍රවාන්ති පත්‍ර
3. වජ්‍යනා ගමනක්
4. වැඩිහිටියන්ට ගරු කිරීම
5. “පතිතනට පෙර සිතා බලනු”
6. සුයුතු සිදුවෙදුදී
7. මිනිසාට අවශ්‍ය යුත්තියදී බලයදී?

17. නො අඩු බව.

ජේදයක් ලිවීමේදී එකි ඇතුළුණ් වියයුතු හාම විස්සාරයක් ම නො අඩුව තිබිය යුතුය. විස්සාර කළයුතු කරා නෙක නම් පමණක් කියා අවසන් කිරීම නොමැති. පාඨකයා ගේ රුවීය දියුණු කිරීමට නම් විස්සාර සාල යුතු කැන් විස්තර විය යුතුමය.

“අද උදෙසේ මා පාසුලට යද්දී මම මහා ප්‍රදුම සත්‍ය දැවුම්.” යනුවෙක් ලියන්නට අරමිහ කළ ගිශ්චයක් රේඛාව මෙසේ ලියයි. “එ සතා දුටු කටුරකු වුවද බියට පැමි

ණෙනු නිසැකයි. මා වැනි කුඩා දරුවන් ගෙන කියනුම කටයුතු ඇති නිසැකයි. මා යන්නවන් බයයි. ඉන්න-වන් බයයි. පුන්නේ කුමක්දායී විසඳුගත නොහැකිව මම ගල්ගැසී බලා සිටියෙමි.”

මෙහි පළමු වාක්‍යයන් පුදුම සතු දුටු බව කියා ඇත. රෝගව පැවසුයෙන් තමා ඒ සතා දැක බිජ පන් වූ සැරියයි. සතාගේ ආකාරය ගෙන කිසේක් නොකියැවිනි. මේ ජේදය කියවන්නාගේ රැවිය ඇත්තන් ඒ සතා කොබදු දායී දැනා ගැනීම්වය. එහෙන් ලේඛකයාගෙන් එය ඉමු නො විය. එබැවින් මෙය බලුවන් අවුවෙකි- පාඩුවෙකි.

දැන් අපි ඒ ජේදය මෙයේ සම්පූණීතකාට ලියා.

1. “අද උදයේ පාසැලේට යදේදී මම මහා පුදුම සතු දිවිමි. උන් ගරීරය තද කාංපාටිය. කද මිනිසකුගේ වැනිය. ඇහ පුරුම දැග ලොම් නිබේ. අන් පාවල නිය ඉතා දිගය-උල්ස. බඩ මිනාලය. මූහුණ වලසකුගේ මූහුණව සමාණය. මූව දෙකෙළුවරන් දිග උල් දන් දෙකක් පිටතට නෙර නිබේ. කානුවේ වැනිරි සිටි උඟ මා ලංචන විටු ඇස් ඇර මා දෙස බලා ගොරවන්නව පටන් ගනි උගේ ඉතා මිනාලය. ටනුය.

ඒ සතා දුටු කාටකු වුවද බිජව පැමිණෙනු නිසැකයි. මා වැනි කුඩා දරුවන් ගෙන කියනුම කටයුතු? උඟ දුටු හැරියෙම මට යන්නවන් බයයි ඉන්නවන් බයයි. කළ පුන්නේ කුමක් දායී විසඳුගත නොහැකිව මම ගල් ගැසී බලා සිටියෙමි.”

සන, පිළිබඳ විස්තර පළමු ජෙයෙන් කියවේණි. උග්‍ර දැක මට ඇත්තු හැඟීම දෙවෑනි ජෙදයෙන් ප්‍රකාශ විය. මේ ජෙද කිසවන්කහුට අඩුවෙක් නොදුනේ. ඔහු බලාපො-රෙන්නු වන පරිදි ලියාවි ඇති හෙයිනි.

අප කථා කරන විට නම්, අසන්නාට අවශ්‍ය යමක් තිස්සාර නො කර අන් කරුණකට බැස්ස විට එය ප්‍රශ්න ගෝඛ, කාවිකයා ගෙන් පිළිතුරු ලබාගත හැකිය. එයෙන් ලේඛනයේදී එමස් ප්‍රශ්න කොට-අසා දන ගන්නට ප්‍රථමන් කමක් නැත. එබැවින් පාඨකයා ගේ මහදෙළු සපිරේන පරිදි නො අඩුව ලිවිය යුතුමය. නො එයේ ව, පාඨකයන්ගේ සින් ඇදගන්නා, පරිදි ලියන්නට කිසේම ලේඛනයකුට ප්‍රථමන් කමක් නැත.

අභ්‍යන්තරයි.

1. පහත දැක්වෙන ප්‍රධාන වාක්‍ය වලට පූංසු පරිදි ජෙද ලියන්න.

අ. 1955 ජූනි මස 20 වැනිදා උරුදී 6.30 ට පමණ සුයුත්‍යා කුමයෙන් වැසි යන්නට පවත් ගනි.

ආ. ගද ප්‍රශ්නයෙම යුතු ගේනාට්වේ ආසුඩ අමෝර ගෙන මූහුණට මූහුණ ලා සිටිනි.

ඇ. නව යුවනි - පත්‍ර දෙදෙනා මගුල් පෝරුව මක සිට-ගන්හ.

ඈ. ගන දෙගොඩ තලා ගලන්නට පවත් ගනි.

ඉ. ප්‍රවාන්ති පනුයකින් සිදුවන සේවය අපමණය.

- ලු. සාධාරණ කළුපනා වැඩි දියුණුවූ පමණට ලේක සාමය රෙක ගැනීමට උපකාර වේ.
- එ. අභ්‍යන්තර විනුපටි නිසා සමාජයට සිදු වනුයේ බලවන් හානියෙකි.
- ං. සුරෝපිය ගිජ්වලාරය මේ රට මිනිසුන්ට ද පුරුදු විය.
- ආ. සිංහලයන් ගේ පිරිනිමට ප්‍රධාන හේතුව අල්ස කමයි.
- ඇ. පැරණි සිංහලයන්ගේ ජාතික කළු කළුප ඔප් තාගා පෙන්වන දළද පෙරඟාර අනිය විමන්කාර ජනකය.

18. නිරවුල් බව.

ලේඛනයන් බලාපොරොත්තු වනුයේ, අදහසක් හේ අදහස් පාඨකයාට අවබෝධ කරමිමයි. එ සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රධාන අංශයෙකි නිරවුල් බව. සුදුසු කරුණු සුදුසු තාන්ති ආනුලුත් විය යුතුයි. එය 'කිරුවන්කාව හොඳින් වැවහෙන පරිදි සකස්වීම අවශ්‍යය. එකිනෙකට හොඳුවාපෙනා අදහස් ආනුලුත් වුවහොත් නියම අද්‍යස අවබෝධ කර ගැනීම දුෂ්චර වේ.

“සුර - සුදු මිතර්යේ ව්‍යාපාරය” යන මාත්‍යකා මෙන් රචනයන් ලියන ගිෂ්‍යයෙක් පළමු ජේදය ලියන්නේ මෙයේය:— “මය තිය ආශ්‍ය ආර්. ශේනානායක ආදි මහතුන් ගේ මුලික තෙයන් මෙම යෝජනාට පළමුව ඉදිරිපත් කරන ලදී. නමුන් ගහාග්‍යකාප මෙන් එය සම්මත කර ගැනීමට නො කැනී විය. මුන කාලයේ මෙන් ම පෙරදු සුරවට හා සුදුවට මිරුඩි අය සිටියක. නාවතන් අමුණු

මූහුණුවරකින් මේ ගාන කටයුතු කරන 'චිඩිලි සේනානායක ආදී මෙහුන් විශේෂ උනන්දුවකින් ක්‍රියා කරන බව දත්ත ගන්නට නිබේ. වැඩි දෙනාගේ කැමුණ්න්ත අනුව යමක් ඇති කිරීම හෝ නැති කිරීම කරනෙකාත් එය මේවර මන්නී තරගයේදී ප්‍රාථමික බලාගත හැකිය.''

මේ කොතරම් අවුල් සහිත ජේදයක් දු'යි විමසිලිම්න් ව කියවා බලන්න. පලමු වාක්‍යයෙන් ම ගෝපනාවක් දුදින්පන් කිරීම පිළිබඳව කියාවේ. එහෙන් එය කුමක් සඳහා, කටර තැනකට ඉදිරිපත් කළ එකක්දු'යි නො පැහැදිලිය. අවසාන වාක්‍යයෙන් වැඩි දෙනාගේ කැමුණ්න්ත අනුව යමක් ඇතිකිරීම හෝ නැති කිරීමක් පිළිබඳව කියයි. එය කුමක්ද? යනු පැහැදිලි නැත. ව්‍යාකුලය.

දැන් අපේ මේ ජේදය නිරවුල් ලෙස සකස් කොට ලියුම්.

"මියගිය ඇ.ප්. ඇ.ර. සේනානායක ආදී ලංකා ප්‍රභුත්‍යන් විසින් සුරු - සුදු විරෝධී ව්‍යාපාරය ආරම්භ කරන ලදී. එහෙන් එකල එම ව්‍යාපාරය සංරථක කර ගැනීමට ප්‍රථමන් කමක් නොවිය. සුරු - සුදු විරෝධී ව්‍යාපාරය අද පමණක් නොව මිට පෙරද පැවත් බව මෙයින් පැහැදිලි වේ.

මේ වර සුරු - සුදු විරෝධී සටනෙහි ප්‍රගෝගාමිව ක්‍රියා කරන්නේ බිඩිලි සේනානායක මහතා ප්‍රධාන පිරිසකි. ඔවුනු විශේෂ උනන්දුවකින් මේ පිළිබඳව ක්‍රියා කරන්නේ නම් සුරුව හා සුදුව තහනම් කළ යුතුය."

ර.වැසි වැඩි දෙනාද සුරුවට හා සුදුවට විරුධිය පළු කරන්නි. එවි දෙනාගේ මහය අනුව රජය ක්‍රියා කරන්නේ නම් සුරුව හා සුදුව තහනම් කළ යුතුය."

අභ්‍යාචිය.

1. පහත දුක්වෙන ජේද නිරුවුල් කර ලියන්න.

අ. “අතිතයේ සිට කාන්තාවේ තොයෙක් තුමයේ රස්-
විම් - සම්ඩි - සම්ගම් පවත්වම්න් සම්ජ ගේවය සඳහා
කටයුතු කරනි. කාන්තා පස්සය සම්ජ ගේවය සඳහා
පසුවට තොටී කටයුතු කිරීම ගැන අතිකුත් මහජන
යාට විස්මියකි. කාන්තා පස්සය හා සම්ජ ගේවය
යන මාතාකාව යටතේ තොයෙකුන් රස්විම් පවත්වා
සම්ජ ගේවයට අදාළ කරුණු මහජනයාට වටහා දින්
වට මෙකල පවත්නා පුවත් පත් වලින් මහජනයාට
නිතර දක්නට ලැබේ. පුවත්භන්වල අදාළ කරුණු
වටහාගන් ජනය, මේ සම්ජ ගේවය ගැන ප්‍රකාශ
කරනි. අද බොහෝ ජනය, කාන්තා පස්සයට හා
සම්ජ ගේවය ගැන ගොඳ අවබෝධනය ඇති ජන
සම්ජයක් වට පත් මගින් පළුවන කරුණු අනුව අපට
කියන හැක.”

ආ. “ලක්වැසි ජනතාවගේ ගුහ සිඩිය තකා සහයෝගය
ඇතිව ගම් පරිනීම නිසා ග්‍රාම සංවර්ධන ව්‍යාපාරය
ආරම්භ කොට තිබේ.

විදේහින්ට යටත්වූ ද සිට ඕනෑ එපාකම් ගැන
තොපාලකු නිසා, මේ රටේ දියුණුව ඇති තොටී බව
බොහෝ දෙනා කියන මතය පිළිගන්නට තොහැකි
බව මටද තොයෙක් වර අදහස් වී තිබේ. එහෙයින්
ග්‍රාම සංවර්ධන ව්‍යාපාරයෙන් උසස් ගේවයක් කිරීමට
බොහෝ දෙනා කළපනා කරනි. අද අප රටේ ජනතාව

වැඩිමුත්‍යා ඉතා දුකශසේ ඒ කටයුතු කරගෙන යන සාම් තොශෙක් තැන් වලදී අසන්නට දකින්නට ප්‍රථම වන් බව අමුතුවෙන් සියලුතු කරුණක් යැයි ඕචු තොශෙන්.

කෙසේ වුවද රජය ආරම්භ කර තිබෙන මාම සංවර්ධන ව්‍යාපාරය නිසා අද මාර්ගතයාට සැලසී තිබෙන යහපත බොකෝ අපමණ බව සියන්නට ප්‍රථමනා. එබැවින් හැම දෙනාම මේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක කරලිමට උත්සාහ ගනින්වා.”

ආ. “මා, යහනින් තැහැවින්කට ප්‍රමුඛවන් මතේ තෙන් තැගෙනකිර දිසාවට ගොමුව තිබුණේය. සූයායාද අප දෙස එවි බලන්නට පරින් ගති. සවුල්ප වේලාවකින් සූයා රෙශ්මිය මෙතලාව බැඩුන්නට විය. මා, යහනින් කාගිලින්නට ප්‍රමුඛ කුකුලෝ තාද කළහ. මම රට පසු යහනින් තැහැවිවෙමි. සියාත්තු ද මිකිර ගි ගන්නට පටන් ගත්ත. මම මුහුණ -කට සේදු ගතිමි. ඉන් පසු කාමරයේ අපුනෙක වාකී එමි. ගොවීයෝ උදුලු කර තුව ගෙන කුළුර කර පා තැහැවු. පාසාල් ගිහායෝ පොන් පන් රෙගෙන පාසල දෙසට යන්නට පටන් ගත්ත. මහා, මායිය මැදෙකි ගස් අතරින් සියොතුන් ගේ සුම් හිරි ගි තද දෙපස ගමන් කරන අයට ඉතා පියකරු විය.”

ඇ. “එදින තද වැසි තිබුණ දිනයෙකි. රන්නපුර පෙණද සෙකී කළ ගහ ඉතා විශාල ලෙස ගලයි. සමහර ලුමයි ගංවතුර බැලීමට ගොය් සිය දිවි තසා ගත්තෙයි. බොකෝ ලුමයි සේල්ලම් ඔරු පාරු සාදුගෙන ගහෙහි ඔරු පදිනි. ගංවතුර ගලන කල එකි තොශෙක් දැඩින

අපට බැලිය හැකිය. සමහර ලුමිය මරු මූවවද පත් වෙති. වත්මාන කාලයේ ඉතාමත් වෙශයෙන් ගංච්චර ගළන්නේය. තද වැසි වැසිමෙන් ඉතා විශාල සං බ්‍ර වක් මරණයට පත් වෙති. අනාථ වන අයට ආණ්ඩුව මිසින් මිඩ විධාන යොදුගෙන යයි. එය මහත් සැහසී මෙකි. මම හැමදුම ගංච්චර බැලීමට යන්න කැමැත් තෙම්. එකකින් ඉතා සභ්‍රින් ගංච්චර බලා සටස රට පමණ ආපසු ගෙදර කර පැමිණියෙම්.”

2.

ඡ්‍රීදල

මුර්‍යාමත්‍ය

සමාන යොවයට සමාන වැටුප් දිය යුතුයි

මහත්මා ගාන්ධි තුමා

මා කියාවූ රසවන් පොත

තක්ර යතුර

ගං ඉම්බුරකදී

බදුරජාණනා වහන්සේ

අත්ත් අව්‍රාම් උලෙල

මා උපන් දින

ගේ කුරාල්ලා

සිංහල සන්දෙශ ග්‍රන්ථ

නැඹුන විශ්ව ලෝක සාමයට බාධාවක්ද?

පරලොවක් නිබේද?

ම්‍යුම් මානාකා අනුව ජේද ලියන්න.

19. රචනය

“දෙන ලද සීමාවක් ඇතුළත ගලා ආ සිතිවිලි බාරු වන් ලිය, දැක්වීම” රචනය යැයි කිසුනු ලැබේ. අන් ගෙස කින් එය විවරණය කළහොත් මෙයේ කිව හැකිය.— සුකිය පොදුගලික දුෂ්චිරයෙන් බලා යම් කිසි එළඟයක් විශ්‍රාශ කිරීම රචනය යි.

* රජයේ බොමො විභාග වලදී රචනයක් ලිඛිත වූද ගන් අංශයෙකි. එබාවින් රචනය පිළිබඳ නොද ප්‍රිතුණුවක් ඇතිකර ගැනීම සැම ශ්‍රීම ශ්‍රීම ශ්‍රීම ශ්‍රීම ඉතා අවශ්‍යය.

තමා තුළ පහළ වූ උසස් අදහස් ඉතා වැඩි දදනකුට ප්‍රයෝගන ගැනීම සඳහාත්, කළක් නොනයි පැවැත්ම සඳහාත්, ලේඛනය අනිජයින් උපකාරී වේ. අනාගතයේ උසස් ලේඛනයකු විමට නම්, ශ්‍රීම ජීවේතයේදී ම රචනයෙහි දස්සයෙකු විය යුතුය.

ලේඛනය ද කළාවෙකි. එතෙහින් එහි යම්කිසි කළාත්මක භාවයක් මෙන් ම රසයක්ද තිබේම අවශ්‍යය. කළාත්මක රචනයක් කිරීමට නොද, දැනුමක් හා ප්‍රිතුණුවක් අවශ්‍යය. කුමක් හෝ ලියු පමණින් ම උසස් රචනයෙක් නොවේ.

අම් අපගේ අදහස් අනුක්ව පැවසීම සඳහා කථා කරමු. එහෙත් එයේ කථා කළ පමණින් ම සුපි හැම දෙනම කටිකයෝ නොවෙමු. කථා කළාව අනුව දදහස් ප්‍රකාශ කිරීමෙන්ම ය, නියම කටිකයකු වන්නේ නියම ලේඛන කළාව අනුව ලියන තැනැන්තාය නියම ප්‍රකාශ ය. - දස්ස රචනය වනුයේ.

උචන ප්‍රතිච්චිත ලේඛන ප්‍රතිච්චිත

කඩාවෙන් අදහස් පට්සන්තාක් මෙන් ම ලේඛනයෙන් ද අදහස් පැවසීය ඇකිය. එහෙන් ඒ කඩාව හෝ ලේඛනය එයට උරුම උරුම පුදුපු ක්‍රමයක් අනුව පිළිසෙල ව්‍යවහාරය, එකි උසස් බව රැදෙනුයේ.

එහෙයින් ලිඛිමේදී යම්කිසි අදහස් සමූහයකින් කඩාසි වැඩි ගණනක් පිරෙන තුරු ලිඛිම රචනයැයි වරදවා නො සිතිය යුතුයි. කුමානුකුලන්වයෙන් නොරව, පිටු දහසක් ලියනවාට වඩා කුමානුකුලව පිටු පහස් ලිඛිම වටිනා කමින් වැඩිය.

රචනයක් ලියනෙන් අනුත්ව කියමේම සඳහාය යනු ලියන හැම තිවකම අප තුළ තැන්පත් වී තිබිය යුතු අදහසෙකි. මේ අදහස සිත තබා ගෙන ලියනොත්, අනුත්ව නො වැටෙනෙන අප්‍රකට ගැටුරු වෙත යෙදීමත්, අවුරුදු සහිත වාක්‍ය ලිඛිමන් අප අතින් සිදු නො වේ. එසේම අනුත්ව වැඩි දායක සාරවන් අදහස් වලින් ම රචනය ලියන්නට සිදු වේ.

හැම වැඩිකම, හොඳ ප්‍රහුණුවක් ලැබූ පමණට ඒ වැඩිකි දස්සයකු විය ඇකිය. මේට ඒ වැඩිය ඔහුව දුෂ්කර ද නො වේ. අමත් නිම්‍යණයන් කිරීමට ද ඔහු දස්සයක් වේ. ලේඛනය ද එබදුය. ලියනට අදහස් ගළා එන අන්දමට සිත පුරුදු කළ යුතුයි. එස පුරුදුකර ගැනුමට නම් ගිතර ගිතර ලිඛිමෙහි ම යෙදිය යුතුයි.

ගිණ්‍යයන් හානිසි දෙකකු උගෙන්තා ප්‍රධානියෙකු, රචනයක් ලිඛිමේදී ඔවුන්ට ඇති ලොකුම අප්‍රකු කම කුමක්දායි එකිනෙකාගෙන් ප්‍රශ්න ගෙලුම්. වැඩි දෙකකු ගේ උත්තර වූය ලිඛිමේදී අදහස් නැඟී ක්‍රමය යනු ලෙන්. මේ ද්‍රීලික්‍රියට ප්‍රධාන හේතුව ලිඛිමේදී අදහස්

ගලා එන අන්දමට තම සිත පුරුදු කර නො ගැනීම සි. එබැවින් රොත්නයෙහි දස්සයකු විමට බලාපොරොන්තු වන් නන් විසින් අතන්, සිතන්, රොත්නයට හොඳ නුරු-පුරුදු බවක් ඇති කර ගැනීමට තිනර උන්සාහ කළ යුතුයි.

රොත්නයෙහි දස්සයකු විමට අවශ්‍ය තවත් ඉතා වැද ගන් කාරණයක් තම රොත්නය පිළිබඳ මහන් වූ ලැදියා වක් ඇති කර ගැනුමයි. තමන්ට දුෂ්කර විෂයයක් පිළි බඳව ඇතාම් ශිෂ්‍යයන් අප්‍රිය කරන බව පෙනේ. එහෙන් රොත්නය කොතරම් දුෂ්කර විෂයයක් වුවන්, එසේ අප්‍රිය නො කළ යුතුයි. ඒ ගැන ප්‍රිය බවක් ම ඇති කර ගැනීමට වැයම් කළ යුතුය. ඒ සඳහා යොදා ගත යුතු නොදා ම ක්‍රමය තම තමන් ප්‍රිය කරන මාතාකා අනුව ම රොත්නා ලියන්නට උන්සාහ කිරීමයි.

රොත්නා පාඩම උගන්වන ආචාර්යී වරයන් විසින් ද ශිෂ්‍යයන් ගේ මේ දුෂ්චලනය මග හැරවීමට විශේෂයෙන් කළේපන්, කාරී විය යුතුයි. රොත්නය සඳහා දෙන මාතාකා අතර, ශිෂ්‍යයන් ප්‍රිය කරන මාතාකා ද එකක් - දෙකක් ඇතුළන් කිරීම ප්‍රයෝගනවන්ය. මේ ක්‍රමයෙන් රොත්නය පිළිබඳ ශිෂ්‍යයන් ගේ ලැදිකම ඇති කරගන් පසු, වෙනත් සුදුසු මගකට ඔහු යොමු කරවීම ඉතා පක්ෂුය.

දස්ස ලේඛකයන් විසින් ලියන ලද පොන් - පන්වල එන සාරවන් - රසවන් වාක්‍ය නො ගෙවී කිව පාඩම කර ගැනීම ප්‍රයෝගනවන්ය. රසවන් පදු පාඩම කරගැනීමට අප උනන්ද වන්නාක් මෙන් ම එබදු ගන් පායන්ද

පාඩම් කර ගැනීමට ද උක්‍රීම් විය යුතුයි. එය රවනා ගෙලීය හැඩා ගැසීමටත්, දැනුම වැඩීමටත් ඉවහල් වේ.

රවනා ගක්නිය වැඩි දියුණුවීමට ශේෂුවන කට කරුණක් නම්, රවනායක් කාරන විට කමා මූලින් ලියු ගොටස් තැවත නැවත කිසවා බලා, රුහු ගොටස් ලිවීම සි. මෙයේ ලියන්හට පුරුදු විමේ ප්‍රයෝගක කිහිප යෙකි. ලේඛනය පිළිබඳ අමුතු ගක්නියක් එයින් කමාව ඇතිවේ. සුවකිය රවනා විලාසගෙකි රස තිජිමින් ම ලියන් කට හැකි වේ. ලියු දී තැවත නො ලිඛාවේ. එහෙයින් අංත්‍ර අදහස් ඉඟීම ගලා එයි. මූලින් ලියු හරියේ ඇති වැරදි පහසුවෙන් ම තිබාරදි කර ගැනුමට පිළිවන්. අංග සම්පූණී රවනායක් ලියන්හට ඉඩ ලැබේ.

රවනායක් තීබිය යුතු විගෙක ලක්ෂණ.

1. රවනාය ප්‍රමාණයෙන් ඉතා දික් වූ ද, ඉතා කෙටි වූ ද එකක් තොටිය යුතුයි.
2. සුවභාවිකතිය පැහැදිලිව පෙනෙන්හට තීබිය යුතුයි.
3. රවකයාට උරුම වූ විලාසයක් ගැබීමිය යුතුය.
4. පොදු ජනයාට පහසුවෙන් වටහාගත හැකි අන්දමට පිළියෙළ විය යුතුයි.
5. අකුරු පැහැදිලිව - පද බෙදු, ලිවිය යුතුයි.
6. සාරවත් ප්‍රයෝගවන් අදහස් රසවන් බැඩින පැහැදිලි ලෙස ලිවිය යුතුයි.
7. ගෙරද වෙන් කර ලිවිය යුතුයි.
8. ප්‍රාරම්භ - මධ්‍යම - අවසාන, යන අවස්ථා තුන සම්පූණී විය යුතුයි.

රචනයක් ලිපිමෙදි යා යුතු මාගිය.

ආයුතිකයන් විසින් පිළිපැදිය යුතු පහත දැක්වෙන ක්‍රමය හොඳින් කළේපකාවට ගන්න. කෙතරම් දූෂිලකා ඇති කෙනකුට ව්‍යවද රචනයෙහි හොඳ ප්‍රහාණුවක් ලබා ගැනීමට මේ ක්‍රමය ඇතියෙන් උපකාරීවෙනිය සිතුවූ.

1. කරුණු සෙවීම.
2. මාත්‍රකාව තොර ගැනීම.
3. දූෂුණු සමහන.
4. වසතු වින්‍යාසය
5. රචනය.

1. කරුණු සෙවීම.

රචනයක් නිසි පරිදි ලියන්නට අදහස් වලින් පොහොසන් බවක් නිඩිය යුතුයි. එසේ නොවුව හොඳින් ක්‍රමක් ලියන්නද? එබැවින් රචනය, සෙවාය, දැන උගන් කරුණු වලින් සම්පූර්ණ පුද්ගලයකු විය යුතුය. දූෂුම වැෂි දියුණු කිරීම සඳහා කරුණු සපය, ගත හැකි ප්‍රධාන මාගි කිහිපයෙකි.

1. උගතුන් ලියු පොන්, පන්
2. ප්‍රවානී පත්‍ර
3. දේශනා,
4. ගුවන් විද්‍යාලිය, යන මේවා, ගැන විශේෂ යෙන් සැලකිය යුතුය. දිනපතා, අපගේ දූෂුම වටා-වටා, ලනු පිණිස මේවායින් ගත හැකි ප්‍රයෝගක අපමණය.

මෙහිම ලෙසකින් ම අප උගන් කරුණු වලින් ගත්තේ ගත් වැදගත් හරිය “අනු පොතක” සටහන් කර තබා ගත යුතුයි. උසස් රචනා ලියන්තව බලා පොරොන්තු වන හැම කෙනකු විසින් ම මෙබඳ “සටහන් පොතක්” තබා ගැනීම අතිශයින් ප්‍රයෝගන වනය. රචනය සඳහා අවශ්‍ය කරුණු සපය³ ගැනීමට පමණක් තොට, ලිඛිමේ සූර බවට භා අනු අකුරු හැඩ ගැසීමට න්, මෙය උපකාර වෙයි. රචන යෙතිදී බොහෝ ගිෂ්‍යයන් තුළ පවත්නා බලවත් දුෂ්චිලකියක් නම්, අදහස් හිග කම යැයි මිට පළමු අපි සඳහන් කෙලෙමු. ඒ දුෂ්චිලන්වය මහඟරවා ගැනී මට මෙබඳ සටහන් පොතක් සකස් කර ගැනීමක්, නිතර නිතර පොත් පත් කියවීම් ආදියෙහි යෙදීමක් අවශ්‍යය.

රචනයෙක වටිනාකම රඳ පවත්නේ එහි ඇතුළුන් අදහස් අනුවය. කොතරම් දික් රචනා ගෙලියෙකින් ලියුවද අදහස් අතින් දුර්පත් නම් ඒ රචනයෙහි නියම අගයක් භාත. එබැවින් “කරුණු සෙවීම” පිළිබේව විශේෂ උනන්දුවක් දැක්විය යුතුය.

යමක් ගැන නැවත නැවත සිනීමද නව අදහස් ගලා ඒමට හේතු වේ. එබැවින් සවකිය දෙනීක් ජීවිතයේදී හමුවන පුද්ගලයන් - සමාජ සිඛ - ප්‍රකාශක ආදිය ගැන සිතා - විමසා බැලීමට පුරුදුවීම රචනය සඳහා අවශ්‍ය කරුණු වලින් පොහොසන් බවක් ලැබූ මට ඉවහල් වේ.

2. මාත්‍රකාව තෝර ගැනීම.

ප්‍රචිභාවියේදී හෝ විහාරයෙක දී හෝ රචනය සඳහා දෙනු ලබන මාත්‍රකා කිහිපයක්න් - එකක් තෝර ගැනුමට සිදු වේ. එහි දී ඔබ ක්‍රියා කළ යුත්නේ ඉතා; පරිස්සමිනි. ලේඛනය පිළිබඳ ඔබ තුළ ඇශ්‍රි ද්‍රූපතාවක්, දැනුමත්, පහසුවෙන් දක් විය හැකි රචනා මාත්‍රකාවක් ම තෝර ගැනීම දුතා මැනවී. එබදු මාත්‍රකා කිපයක් නිලධා නම්, එ අතරින් වැනි දෙනාකු නොලියනි'යි හැගෙන මාත්‍රකාවක් ම තෝර ගැනුම් යොගායි.

සමහර ගිහුයන් කරන බලවත් වරදක් තම නමන් උග සිටින අතින් ගිහුයා ලියන මාත්‍රකාව අනුව තමනුන් ලියන්නට පෙළුම් සි. එයින් සිදුවනු යේ තමාට කිසීම පහසුවක් තැනි මහක ගමන් කිරී මටය. මේ දුෂ්කරන්වය නිසා, ඇතැම් විට, රචනයේ ඉනිට කොටස ලිපිම සඳහාන්, අසල්වැසි ගිහුයා ලියන රචනය කොපී කරන්නට සිදු වේ. මේ තරකා පුරුදේදට කිසීම අවස්ථාවෙක ඇඩ්බැකි තො විය යුතුයි.

තවත් සමහර ගිහුයන් කරන වරදක් නම්, තමන්ට කරුණු පැවසීමේ හැකි තො හැකි බව තො විමසා, පිටතින් රසවත් ලෙස පෙනෙන මාත්‍රකාවක්ම රචනය සඳහා තෝර ගැනීමයි. මෙයේ තෝර ගන් මාත්‍රකාව අනුව ඇතැම්විට ජේදයක්, දෙකක් පමණ ලියා, එය තවතා, වෙනත් මාත්‍රකාවක් තෝර ගෙන ලියනු ලැබේ. මෙයින් සිදුවනුයේ රචනය සඳහා,

වෙන් වූ කාලගෙන් කොටසක් නිකරුණේ අපහේ යුමයි. එබැවින් පුද්ගල රෝතා මාතාකාව තේරු ගැනීම මූලින් සඳහන් කළ පරිදි ඉතා පරිස්සමින් කළ යුතුය.

3. ප්‍රහාඩ සටහන.

තේරුගන් මාතාකාවෙන් කියුවෙන නීයම අදහස හරිනුවේ වටහාගන් පසු, ඒ මාතාකාව ගැන තම සිතට එන හාම අදහසක් ම කටු සටහනක් වශයෙන් ලියාගත යුතුයි. මේ සඳහා විනාඩී දහසක් පමණ කාලය ගත කිරීම සැශේ. මාතාකාව දේස මනසින් බලා - වීමසා - සසදා, තැගෙන අදහස් ලියාගත යුතුයි. “කුමක්ද ?” — කෙසේද ? “කෙසේ විය යුතුද ?” “තොටිය යුතුද ?” යනාදී වශයෙන් තම, ම තම, ගෙන් ප්‍රශ්න කිරීමේදී විවිධ අදහස් පහළ වනු ඇත.

මේ බලු දළ සටහනක් අවශ්‍ය වනුයේ රෝතය ලියන්තට පටන්ගන් පසු කරගැනු සපයා ගැනීම පිණ්ස සිත සිනා කාලය ගත තොකිරීම සඳහාය. දස් රෝතයකු වූ පසු මේ බලු සටහනක් අවශ්‍ය තො වන්නවද පිළිවන.

4. වසනු වින්‍යාසය.

ප්‍රහාඩ සටහනේ එන කරගැනු කුමානුකුලට සකස් කර ගැනීමයි මිලුගෙ කළ යුත්තේ. එහි එන වදෙන් අදහස් තේරු ගෙන ඒවා, රෝතයේ මූලට - මැදට හා අවසන්ව ගැලපෙන පරිදි වෙන් කර ගැනීම අවශ්‍යය.

රචනයේ මුල් කොටසින් කළ යුත්තේ මාත්‍රකාව වට පිවිසීමයි. ලේඛකයා මාත්‍රකාවට පිවිසිය යුත්තේ පාසක ලේඛකයා ද සමගය. ඒ බව කොට්ඨාසී සිත්, ගෙන ම ලිවිය යුතුයි. ۱۰ ඉවුරෙක සිට එක් වරට ම ගෙ දියට පනින්කාක් මෙන්, පළමු වාක්‍යයෙන්, එක් වරටම මාත්‍රකාවට බැසීමට වඩා, කුමානුකූලට බැසීම මෙන්ම්.

ප්‍රථම වාක්‍යයෙන් ම මාත්‍රකාවට ප්‍රවේශ වන ඇතැමුන් ඉන් පසු කිව හැකි කරුණු නො මැනිව අදුරේ අත - පත ගාන්නවුන් සේ අනම් - මනම් ලිජාති. එබැවින් මාත්‍රකාවට පිවිසීමේදී වඩා, ඉක්මන් ද නො විය යුතුයි. වඩා ප්‍රමාදා ද නො විය යුතුයි.

මාත්‍රකාව පිළිබඳ කිවයුතු සාරවන් කරුණු සියල්ල රචනයේ මැද කොටසේදී පැවැසිය යුතුයි. මේ කොටස රචනයේ ගරීරය ලෙස සලකනු ලැබේ. ۱۰ ගසම්පූර්ණත්වය හා ගක්තිය විදහා, දැක්වෙනුයේ මෙහි දිය. එබැවින් මාත්‍රකාව පිළිබඳ කිවයුතු හැම අතභා - පාඩයක් ම, හැම සරු බවක් ම මෙහි ඇතුළත් විය යුතුයි. අවසාන හාගැයේදී කළ යුත්තේ රචනයේ මූල - මැද දෙ කොටසින් පැවැසුණු කරුණුවල පළ නෙලා දීමයි. පාසකයා ගේ සිතට යම්කිසි ප්‍රයෝගන වන් අදහසක් ඇතුළු කොට, එය නො මැකෙන පරිදි එහි තදින් බැඳු තබා වෙන් වන අවසානයි මේ.

රස්කර ගන් කරුණු මූල - මැද - අග, යන තුන් කොටසට වෙන් වනු පරිදි නිසියේ සකස් කර ගන් පසු, ඒ ඒ අදහස් තේද්වලට වෙන් කර ගන්නා, සාරි ද

විසඳු ගන්ක. මෙබලු සැලැයේමක් ඇද ගැනීම අංග සම්පූර්ණ රචනයක් කිරීමට ඇතියෙළුපකාඩී වන බැවින් මෙය හොඳ ක්‍රේපනාවෙන් හා විමුසිල්ලෙන් කළ යුතුය. සැලැයේමේ යම්කිස් උගනතාවන් ඇති වුවහොත්, රචනය ලියු පසු ඒ අඩු - පාඩු තන්හි තන්හි වෙන් වශයෙන් කැපී පෙනෙනු ඇත.

නිදහිනී.

1. සිං රහල් මාහිමි.

1. කදවුරු කුලයේ උපත ලැබූ බව
2. මවු-පියන් ගැන හා සවැනී පරෙකුම් රුහුන් පුත කු ලෙස හඳු වඩාගන් බව-තු පරපුර
3. ප්‍රමා කාලය - මහ විද්‍යාග්‍රෑ සිමියන් අපුරුණෙහි ගාස්තු ඉගෙනීම
4. පැවිදි තීම
5. උගන්කම - ජ්‍යෙ හාපු, පරමෝච්චන්ස හා නිපුවක වායියටර්නෙය
6. තොටගුවුවේ තීජ්‍යලු, පරිවෙණාධිපති පදන්තීය ලැබීම හිසි - පැවිදි ගිහෘයන්ට අධ්‍යාපනය බෙදා දීම
7. සහරප පදන්තීය
8. රේඛ ග්‍රන්ථ
9. ක්වේන්වය
10. ජීවිතයේ අවසාන හාභය - මලු සිරුර පිළිච්ච පවත් හා මුඛ පරම්පරාගත කරා.

2. අලුත් අවුරුදු තොමො.

1. අලුත් අවුරුදු උපෙළලේ අදහස හා ආරම්භය.
 2. මේ උපෙළල පවත්වන කාල සීමාව.
 3. මේ උපෙළල පවත්වන ආකාරය.
 4. අලුත් අවුරුදු සමයේ ඇත්තිවන පරිසරය.
 5. උපෙළලේ වැදගත්කම මැකෙන තැන්.
 6. මෙය පැවත්ත්විය යුතු සැටි.
 7. තමා ලත් අත්දැකීම්.
 8. ලැබෙන ප්‍රයෝගන්.
-

3. “දිලිජෙන සියලුල රත්තන් නොමෙ.”

1. ප්‍රයාව පිරුලේකි අදහස පැනැදිලි කිරීම.
2. බාහිර ඔපය හා අනුසන්තර ඔපය.
3. යම් යම් දෙයෙකි හා ප්‍රදේශලැයන් ගෙ ඔපය පෙනෙන සැටි.
4. ඇප යමක කෝ යමකුගේ වටිනාකම මතින සැටි
5. එය කොනෙක් දුරට හරිදී? වැරදිදී? යන වග.
6. බාහිර ඔපයෙන් පමණක් වටිනාකම මතින්තව බැර බවට තිදුපුන්.
7. එසේ මතින්තව යාමෙන් සිදුවන විපාක.
8. එකකින් ඇප කළ යුතු සැටි

4. කිරිදියෙන් දෙවියන් -

අගුරු සිදුවන කලෝන් තම් නැත්

1. මෙහි අදහස
 2. කිරිදියෙන් ගේදීම හා එහි ප්‍රතිඵලය විසාර කිරීම
 3. කිරිදියෙන් හා අගුරු වලින් අදහස් කළ සැකවුණු අරථය.
 4. දුරුපතයා හැඳින්වීම
 5. ඔහුගේ සැටි
 6. දුරුපතයාව උපකාර කිරීම.
 7. එයින් ලැබෙන එලය
 8. ඔබ ලන් අන් දැක්වීම්
 9. සමාජයෙන් දැක්වීය හැකි නිදහින.
 10. මෙයින් ගතහැකි ආදහිය.
-

5. අපරාධ මර්දනය:

1. අපරාධ යනු කිම?
2. අපරාධ සිදු වන්නේ - වැඩි වන්නේ කටර හෙකින්ද?
3. අපරාධ මර්දනය සඳහා දැක්ව යොදා ඇති ක්‍රම
4. ඒවායින් ලැබෙන ප්‍රතිඵල
5. අපරාධ මර්දනයට අප කරන ඇතන් යෝජනා ක්‍රම
6. ඒවා ක්‍රියාවේ යොදන සැටි
7. ප්‍රතිඵල ලැබෙන ආකාරය.

අභ්‍යන්තරයි.

1. පහත දැක්වෙන මාත්‍රකා අනුව “වසනු වින්‍යාසය” සකස් කරගන්න සැටි දක්වන්න.

අත්‍යාරික බම්පාල
බම්,ගොකු මහ රජ
ජරමනියේ ආලුදායක හිටිලර
කරකළේ ඕල්කටි
හ්‍රීමන් බාරෙන් ජයකිලක
දිනපතා සිංහල ප්‍රවත්පන්
පාරලිමේන්තුව
ලංකාවේ දේශපාලනභායේ
වනීමාන සිංහල කිවිතු
පුස්‍යකාලය
ආගම් අදහන්කවුන් අතර සමයිය අවශ්‍යද?
හිසුන් වහන්සේගෙන් සිදුවියයුතු සේවය කුමක්ද?
ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය කෙසේ සකස්වීය යුතුද?
“තමන් හිසට තම අතමය සේවනැල්ල ”
“නොදුට තරකට දෙකට කටමය ”
“ජනමයට වඩා පුරුදේද ලොකුය ”
“තමා වරදස නො- මෙරමා, වරද දියේනේ ”
මගේ මිතුර මරුවා සමග පොර බදදේදී
ගංච්ඡාරේ ඔරු පදිමූ.
අත්‍යායක් මෙසේ කියයි.
මාල්‍යෙපනියකු වුවනොන්.....
කිරිල්ලියක් සිය පැවතුනට ඔවා දෙයි.

2. සිංහලයන් ගේ සංස්කෘතික උරුමය හා ජාතික උන්සව.

"සිංහලයන් අතර සිංහල අවුරුදු උන්සවය හා අලුත් සාල් මංගලයයි ලේඛකික උන්සව දෙකෙක් වේ. අතින් යෑම උන්සවයක් පාහේම ආගමික සටරුපයක් ගනී. ආගමික උන්සව වැදගත් කමින් අධික වන්නේ" ආගමට සංස්කෘතියේ ප්‍රධාන තැකක් හිමිවන බැවිනි.

බහිර සමාජය හා ගැටීමෙන් තුනක සිංහල සමාජය බලවත් විපරයාසයකට හාජනව පවතී. බවහිර සිරින් විරින් හා ගත් පැවතුම් අවශ්‍යතාවයන් අනුකරණය කිරීමෙන් සිංහලය තුළ පවතින දේකිය සිරින් විරින් හා කළා ගිල්ප බෙහෙවින් අභාවයට යයි. විනෝද ආයවාදය ලබා ගැනීමේ දේකිය ත්‍රිඩ්‍රි උන්සව ආදිය යටපත් කොට බවහිරෙන් මෙරවට අඩුවැකිවූ සාණකේලී (කානිවල්) කුකට්, අය්වරේස් සුදුව, හා සිතමා බඳු පහසුවෙන් ආය්වාදය ගෙන දෙන විනෝද කුම ජනප්‍රිය වෙයි. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සිංහල සංස්කෘතියෙහි අදින ලක්ෂණ සම්පූර්ණීයෙන්ම ගිලිනි යෑමට ඉඩ නිලේ. මෙයින් සුදුවන සිංහල සංස්කෘතික පරිභාශිය වැළැක්වීමට මද වශයෙන් වුවද ඉවහල් එන්නේ සිංහල ජනයා අතර පැවත එන විරාතක දේකිය උන්සවයි.

සිංහල ජනයා අතර පවතින ලේඛකික හා ආගමික උන්සව ඔවුන්ගේ විරාතන සිරින් විරින්, කළා ගිල්ප සිතුම් පැතුම් හා වියාසයන් අභාවයට ය, නොදී අවුරුදු පතා තුව පතක් ලබ පවතියි. සිංහලයන් අතර මෙයේ පැවත එන සිරින් විරින් හා කළා ගිල්ප ආදිය සිංහල සංස්කෘතියෙහි ජීවය වශයෙන් සැලකිය හැකිය.

සිංහල අවුරුදු උත්සවයේදී, බාලයෝ සිය පටුලේ වැකි කිරීයන් හා තා සියන්ට බුලන් තුරුලු දී තමස්කාර කොට අවුරුද්ද තුළ තම, අතින් යම්කිසි වරදක් සිදුවුණු තම එයට සමාව ලැබ ආගේරවාදිද ලබනි. සිංහල අවුරුද්ද තැ-සියන් හිතවතුන් එක්තැන් කොට ඔවුන් අතර පැවත අ විරශන ක්‍රිඩාවන් ගෙන් වින්‍යාදය ගෙන දෙවයි. සැම ගැනීම ආදියෙකි පටන් කොයෙකුන් දේ සම්බන්ධ ඉතා වැදගත් සිරින් විරින් කිහිපයක් මේ උත්සවයෙන් මෙදින සිහිපත් වෙයි. ඔන්විල්ලා පැදිම, වලකප් ගැසීම් ආදි ක්‍රිඩා මේ කාලයට ජනප්‍රිය වේයි.

මෙයේ අවුරුද්දකට වරක්වන් මේ උත්සවය නිසා මේ සිරින් විරින් හා ක්‍රිඩා විපරයාස නොවී පවති. එයේ වුවද බවහිරන් ඇඟිඩැකිවූ සැණකෙහි, කඩුසි සෙල්ලම් බඳ සුඩ් මේ උත්සවයට අනුල්වීමෙන් යට දැක්වූ වැදගත් කම් විනාශ තීමට මහ පැදිගෙන යයි.

අලුන් සාල් මංගලය ලක්දේව බොහෝ පලාත් වලින් සම්පූර්ණයෙන් පාහේ අනුරුදුන් මී ගොස් ඉවරය. එහෙන් තුවර දියුත්තිකය ආදි ඇතැම් පලාත්වල එය තවමන් ගෙෂා පවති. ගෙෂා නිපදවීම මූල්‍යෙකාට පවතින මේ උත්-සවද තක්ෂණය අනුව පවතින්නකි. ජනවාරි මාසයේ පවතින මේ උත්සවය, විකාර දේවාල වලට අයන් මී කොටස කම්-නින් සුඩ් මොහොතුක ගෙන ඒමන්, ඉන් දීන කිපයකට පසු නැවත සුඩ් මොහොතුකින් අලුන් බන් අනුබ්‍රව කිරීමන් මේ උත්සවයේ උස්සණ වේ. රට කාරමික වන මේ අවධියේ මේ සිරින් මදින් මද අභාවයට යන බැවින් ඇතැම් දේශීය සංස්කෘතික උස්සණ රුක්මෙහිද මෙය වැදගත් ලෙස සැලකිය යුතුය.

ආගමික උත්සව අතර තුවර ඇසුල පෙරහැර ප්‍රමුඛ-සාහායක් ගනී. මේ උත්සවය දෑක්ත බාහුවට පත්තිති, කතරගම, විෂ්ණු, න්‍යා වැනි දෙශී දේවතාවන්ට ගෞරව පිණිස අගේස්තූ මාසයේ ප්‍රචාන උත්සවයකි. මේ උත්-සවය ප්‍රමුඛවෙන්ම ආරම්භ කරනු ලබන්නේ මහා විෂ්ණු දේවාලයෙනි.

අලි ඇතුන් ගෙන් යුත් පෙරහැර සිය පිරවර සකිතව ගමන් කරන දියවඩින නිලමේ සහ බස්නායක නිලමවරද, ලේකම් මිටිය කා පත්තිද ගෙනා යන මහ ලේකම් මහන්මයාද, හස්ති කොළඹ ගෙනායන ගේනායක නිලමේද, කොළඹ තුවුක්කු ලංඡනය සකිත කොළඹ ගෙනා යන කොළඹ තුවක්කු නිලමේද, ඉර හද සිංහ වැනි ලංඡන දරණ කොළඹන් කොරලේ දිසාවරද මේ පෙරහැර ප්‍රමුඛසා-නය ගතිති. මෙයින් ලක්දිව වැඩ වසම් ක්‍රමය පැවති අවධියේ පරිසරය කැවත මුරතිමන් කොට දුක්වේ.

උඩරව කෘෂිම්, උඩික්කි, පත්තේරු, ලිකෙඹි, කාග, සලම් වැනි ජාතික ක්‍රිඩා මේ උත්සවය නිසා අභාවයට නො ගෙය් ප්‍රවති. ආගමික ණැහිමෙන් නොරවුවන් තුළ පවා ආගම හක්කියක් ඇති කිරීමට මේ පෙරහැර ඇති යිය පොගොසන් වේ. ආගම සංස්කෘතියේ පදනම වන බැවින් මේ අත්දමින් සංස්කෘතිය නොකැසී පැවතිමට ඇසුල උත්සවය අදාළ වන හෙයින් එකි වැදගත්කමද අධිකය.

මේ මාසයේම, දෙවුන්දර උපල්වන් දෙවියන්ට ගෞරව කිරීම සඳහා මෙබදුම පෙරහැරක් ප්‍රචානු ලැබේ.

වෙසක් හා පොසෝන් උත්සව උතා ජ්‍යෙෂ්ඨය ආගමික උත්සව වේ. මේ දිනවල පවත්නා විශේෂ ලක්ෂණ යක් නම් මුළු රටම මකහර ලෙස සරසා, පහත් දැල්වීමෙන් ආගමික කිරීමය තවද ඒ ඒ පළාත්වල පත්සාල් බලා අලංකාර පෙරහැරවල් යෑම, ආගමික පූද සිරින් පැවැත්වීම, සිල් රක්ම බදු ආගමික වාරිතු පැවැත්වීම, විභාග වශයෙන් මේ දිනවල කරනු ලැබේ. මේ උත්සව සිංහල ජනයා ආගමින් ගිලිනි තොදී මේ රට සංස්කෘතියට බැඳු තබයි.

ශ්‍රීපාද වන්දනාවද සිංහල ජනයා තුළ ආගමික හැඟීම කුඩාන්වන උත්සවයකි. පෙබරවාරි මාසයේ සිට මැයි මාසය දක්වා, ශ්‍රීපාද වන්දනාව කරනු ලැබේ. ශ්‍රීපාද වන්දනාව පැරණි බෞඩියන්ගේ විශේෂ ලක්ෂණයක් වන කරුණාව, පූදු කාලයකට ව්‍යවද තැවත ඉස්මතු කොට දක්වයි. මේ වන්දනාවේදී යොදන කෝඩුකාරය, සහුලේලුව, ‘පරඛල්, (- කටු) බිංදු විශේෂ වචන කාලාත්තරයක් පැවත අවුන් තැවත හා විනයට පැමිණෙයි. මෙයේ දේශීය ලක්ෂණ ඉස්මතු විම වනාහි සිංහල සංස්කෘතිය අදින ලක්ෂණ රැකමට හේතු වෙයි.

කතරගම උත්සව පවත්නේ තුවර අසල පෙරහැර පවත්වන කාලයේ දීමය. කද කුම්රි, තොගාස් කතරගම දෙශීයන්ට ගොරව පිණ්ස පවත්වන්නයි. මෙය සුමාක්ෂ යෙන් හින්දුන්ගේ ආගමික උත්සවයක් ව්‍යවද, සිංහලයේ සහනාහි වෙනි.

මේ උත්සවයදී කඩ කුමරුන් ගේ වේලායුධිය අත්තකු පිට පෙරහැරේ ගෙන යනු ලැබේ. නුවර පෙරහැරේදී මෙන් මේ පෙරහැරේදීද දේශීය සිරින්-විරින් ආදිය අනු ගමනය කරනු ලැබේ. එබදු සිරිතකින් ඉතා වැදගත් තැනක් ගන්නේ පෙරහැර අවසානයේ පවත්වන දිය කැපීමයි. උත්සවය අවසානයේදී, දෙවුන්දව ඇසුල උත්සවයේදී මෙන් ගිනි පැහැම හා දෙවියන් ගේ දූනය දීම ද කරනු ලැබේ.

මේ උත්සවය සිංහල සංස්කෘතික උරුමයන් රකිතමෙකි ලා කොතොක් දරව ඉවහල් වේදී? මෙකි දැක්වෙන ප්‍රාති හාරය පොදු ජනය, තුළ පවත්නා, විරශන අව්‍යාජ විවෝස තහවුරු කිරීමට හේතු වෙයි.

කොටුම්බර මාසයේ පවත්වන කාර්නි මංගලුය කින්දු බෙඩි දෙපස්සයට ම පොදු උත්සවයකි. මේ උත්සවය උදෙසා විහාරවල හා දේවාලවල පොල්නොල් පහන් දළවනු ලැබේ.

මේ උත්සව වල පවත්නා ගතානුගතික සවරුපය නිසා, ඒවා වෙනස් නොවී අවුරුදු පතා, පැවැත්මීමටන් එවා, පැලිබඳ සම්ප්‍රදායන් ඇතිවීමටන්, ගේනුවී පවතී. එබැවින් මේ උත්සව වලට අයන් දේශීය ලක්ෂණ අවුරුදු පතා, අඹන් වෙමින් වැඩියි. මේ උත්සව බොතොශේ සෙකින් ඇගම් හා, සම්බන්ධවන බැවින් සිංහල ජනතාව ඇගම් නිලිනි ය, කොදී බැඳ තබයි. මෙයේ සිංහල ජනය, ගේ සංස්කෘතික උරුමයන් රකිතමෙකි හා පැවැත්මෙකි ගක්නි යක් මේ උත්සව තුළ පවතී. එබැවින් මේ උත්සව කෙරෙනි අප සින් යොමු විය යුතුය.

(ර්. ඇම්. ඩී. විකුමසිංහ-සංස්කෘතික සගරව)

මේ රචනය මැත්තින් කියවා බලා මෙයට පූදුපූ අභ්‍යමේ. වසු විත්තාසයක් ලියන්න.

රචනය ii

වසු විත්තාසයෙන් පසු, කළ යුත්තේ රචනය ලිවීමයි. රචනයේ ප්‍රමාණය ගැන ද මෙහිදී කළුපතාකාරී විය යුතුයි. විභාග ප්‍රශ්න පත්‍රුවකට පිළිතුරු ලිජිමේදී රචනය සඳහා කාලයක් වෙන් කරගැනීම මැත්ති. එසේ වෙන්වූ කාලයීම්ව අභ්‍යම්‍ය රචනය ලියා සම්පූණ් කරන්නට වැයම් කළු යුතුය. මේ ගැන බොතෙක් ශිෂ්‍යයන් දක්වන සැලකිල්ල ප්‍රමාණවන් තැන. පධිකානියේදී රචනය සඳහා නියමිත කාලය තුළ රචනය සම්පූණ් කොට ලියන්නට පුරුදු වුවහෙන් මැත්ති. කාලය ගැන නොසැලකා ලියන්නට පුරුදුමීම නිසා රචනයෙන් කොටසක් පමණක් ලියා තතර කරන්නට ද සිදු වේ. තැනගෙන්න් කාලය මදයැයි පාපේ, විවාරණය කරන්නට සිදු තේ. එබැවින් නියමිත කාල සිමාව කොප මණ වුවද, එ කාලය අභ්‍යම්‍ය රචනය ලියා අවසන් කරන්නට ම පුරුදු විය යුතුයි.

මූල දී දිකී වශයෙන් විස්තර කොට ලියන්නට පවත් ගෙන අගදී ඉතා කෙටියෙන් විසාර කොට අවසන් කරන් නට සිදු වන්නේ ද නියමිත කාල සිමාව ගැන නොසැල කීම නිසාය. එබදු රචනය හිස ඉතා විශාලවන්, කද හා අන් පා ඉතා කුඩාවන් අදනා ලද මිනිසකුගේ රුපයක් වැනි විකාරයෙකි. කොතරම් සවිස්තරව ලියන්නට භාකි

මාත්‍රකාවක් ගෙන වූවද, තම්බ වෙන්වී ඇති කාලය තුළ පිටුවකට හේ දෙකකට වඩා, ලියන්නට නොහැකි නම් ඒ ප්‍රමාණයට රචනය බෙදාගත යුතුයි — උප මාත්‍රකා — ජේදා ආදිය සඳහා වෙන් කරගත යුතුයි.

පාඨකයාගේ සින තම රචනය කෙරෙකි තදිනා ඇද-බඳ ගන්නා අන්දම්ත්‍රී රචනය ආරම්භ කිරීමට අමතක නො කළ යුතුයි. රචනයේ මූල් වැකියෙන් — දෙකෙන් ම එය කළ හැකිය. එය දුම්ල වූවහොත් අවසානයෙකි කොත-රම් රසවක් ගෙස ලිපුවද ඇතැම් විට පලක් නොවන්නට ඉඩ තිබේ එබැවින් මූල් කොටස හොඳ සැහැකිල්ලෙන් ම ලියන්නට විශේෂයෙන් වැයම් කළ යුතුයි.

එක් එක් වගියේ මාත්‍රකා අනුව ලිඛිමේ දී මූල් වැක්ස ද විම්බ ඇකාර විය හැකියි.

1. පරිසරයක් මවා පැම
2. ගේනිහුසික සිඩියක් ගෙන ඇර දුක්මීම
3. ආප්ත මතයක් පෙන්වීම
4. කුඩා ආදහී කථාවක් කිම
5. යැදින්වීමක් කිරීම.

ආදි නොයෙක් ඇකාරයන් ගෙන් රචනයෙක ප්‍රචේශන වැක්සය කෙරේ ජේදා සකස කළ හැකිය. ඒ ක්වර ලෙසෙකින් ලිපුවන්, තිතර සිතිතබා, ගත යුත්නේ, පාඨකයාගේ සින් ගැනීම පිළිබඳව ය. ප්‍රචේශන වැක්සය හරි භැවි තොර ගැනීම එකවරම අපහසු කම්, වැක්ස හත අවක් ලියා එයින් වඩා ප්‍රුද්‍රු යැයි හැගෙන වැක්සය ඒ සඳහා කොර ගන්න.

රචනයේ ප්‍රංගමිහෙයුන් පමණක් නොව එක් එක් ජේද යෙක ප්‍රවේශන වාක්‍ය ගැනීද විශේෂයෙන් සාලකීමෙන් විය යුතුයි ජේදයෙන් විස්තර කෙරෙන ප්‍රධාන අදහස පිළිබඳව තුවූදෙනා අදහස් පාඨකයාගේ සිතට වැද ගන්නා අපුරුණ් ප්‍රවේශන වාක්‍ය සකස්වීම මැත්ති.

අනිත්‍යාච්‍යා.

1. මෙම ජේදයෙන් ප්‍රවේශන වාක්‍ය යොදු තිබෙන අංකාරය විමසා බලන්න.

අ. “වඩා උසස් මිනිස් ගනිගුණ සමාජයට එකතු කිරීමටත් විද්‍යාඝායු කළාදීය ලොවට දීමටත් පිළි-
නිය කැප-කළ ජවාබද තව්‍යස්වරු වනාගත අසපු-
වල පිවත් වූහ. ගේවදුරු ගස් සෙවනාලිවල පුද්‍රවලී
මිදුලද ගොම පිරිබඩ ගන්වා කහ මූසු සඳහ කළාක
ගල්වා තැනු කුඩා මුඩා සඳහව නොතිබෙන ගින්තව
බංඡල වහි දමා පුවද දුම් සිල-නෘතා හෝමාවද අංකි
මේ අසපුවල වාසය කළ තව්‍යස්වරු බොහෝ දෙය උගෙන්
තුළන්නේ වැනි තැන් පැමිණී ගුණවත්තු වූහ. ඔවුන්ගේ
ඡේඛ ඉතා සැහැල්පුය. ලද දෙයින් යැපුණු මුවනට
පැන් බැඩුව සැරයටය වැනි හාන්ත් කිපයක් තබු-
ණේය. පුණු ඇතුළු සෞයා ගම් වදිකාවිට ජවාබදවරු
ජපමාලා ඇතිව පැන් බැඩුව හා සැරයීය ගෙන ඇවි-
දුම ඕවුන්ගේ සිරිතය. මොවුකට ඉස්වරින්යායිදු
මුත්‍යවරුන් යැයිද ව්‍යවහාර කරන ලදී. මොවුන්ගෙන්
සමාජයට වූ යහපත ආපමණය. දෙයාම් කරුණාව,
පරිත්‍යාගය, ආචාරය, සමාචාරය, යන ගුණාංශ සමාජ

යට පුරු පුරුදු කරමිම ඔවුන්ගේ උචනකාව නිය. සම,-
ජයේ තොසෙක් තරුණිරමේ ජනය,ගෙන් මේවුනව
මකන් ගරු සාලකිලි ලැබුණේය.”

(“බුදු සංස්කෘති”—ඩී ව්‍යුරුන්හ මානවසිංහ.)

අ. සිහාඡා ප්‍රශ්නය තුදෙක් ව්‍යවහාරය පිළිබඳ ප්‍රශ්න
යක් තොවේ. එය අපේ පාලකියන්ගේන්, උග-
තුන්ගේන්, මනස තොසෙක්න් අධ්‍යාන්මය පිළිබඳ
ප්‍රශ්නයක්ද වෙයි. සිහාඡාවෙන් ආණ්ඩුවේ ඇතැම්
කටයුතු කළ හැකිද යන ප්‍රශ්නය නුදු ව්‍යවහාරය
පිළිබඳ ප්‍රශ්නයකි.

පොදුවේ වැසියන් අතර ව්‍යවහාර වන හාඡාවක්
කිංචි ඒ හාඡාවෙන් ආණ්ඩුවේ කටයුතු කළ හැකිද?
කළ හැකි යනු රට දියුයුතු පිළිතුර වේ. එසෙන් ඒ
පිළිතුර දීමට හෝ පිළිගැනීමට හෝ අපේ පාල-
කයෝන් බවකිර හාඡා උගන්තුන් ප්‍රමාද වෙති, මැලි
වෙති. ඔවුන්ගේ ඒ ප්‍රමාදයටත් මැලි කමවත් හේතුව
සිහාඡාව හෝ ඒ හාඡාවෙන් ලියාවි ඇති පොත පත
හෝ විවේචනය කිරීමෙන් දත් තො හැකිය. එය දත්
පුත්තේ ප්‍රතිචාර ඔවුන්ගේ මනස තොසෙක්න් අධ්‍යාන-
මය තිබූය ලෙස හාරපාර බැලීමෙනි.”

(“ඇත්ත පුත්ත”— මාචින් තිකුවසිංහ)

ඉ. “සාහිත්‍ය කාරණා අප්ප්‍යෙනිය තො ඉවසන්නෙකි.
අතිකකු විසින් පෙළුන්නකු අපුවුවහොත් ඔහු දණ්
බෙන් පතර ලන් තයකු ගේ කිපෙයි. අතිකකු විසින්
පාගනු ලබන්නකු වුවහොත් ඔහුගේ සින සැලෙසි.

කලබල වෙසි. ඔහු පිසින් පිඩි ලබසි. මිතිස් ‘මාපිළුන්ව’ ඔහුගෙන් සම්වක් හෝ සහනයක් නො ලැබේ. “පර වෙහෙසන් දනේ - වෙහෙසෙන්ම බොහෝ සේ” යනු වෙන් කම් සීලමින් කාරයා පැවසුවේ ලේඛයේ සාමාය ඉවත් කරන බලවතුන් පිටු දැකීම කිසියකුගේ සවහාවය බව හැඳවුනි.”

(ගුණතිල ව්‍යාරය - අපරවදන-සෙනරස් වතිගතුණුග)

2. සිංහල ගුරුවරයා

ගොවීජනපද ව්‍යාපාරය

මහනුවර පෙරහැර

නිදහස් ලංකාව

බොරලුයේගලුවේ ජී. එච්. පෙරේරා

මූතිදාස කුමාරතුංග

“බල්ලකු බිරුවට කන්දක් මිටි නොවේ”

“අවිලෙන හින්කට පිදුරු නො දමනු.”

“වැටත් නියරත් ගොයම් කා තම් - කාට

පටසමු ඒ අම්රුව”

“පිරුණු කළේ දිය නො සැලේ.”

පෙන් කාවකුගේ වහසි බස්

රජරට හේනක පැල් රකිදීදී

අම්බලමක ගතකළ රත්තිය

හදුව යන්නට ප්‍රාථමික වුණෙන්.

මේ මානාකා අනුව රටනා ලියන්න.

20. තාලය (රිත්මය)

ගඹු - පසු රට්නාවන්හි ගැලීම් ඇති, වෙන් කර දුක් විය නොහැකි, වැඩි කරණ ගුණයෙකි තාලය හෙවත් රිත්මය. එය “මේයු”යි යමකුට උප්පට, පෙන්විය නොහැකි වූවද, අවබෝධයෙන් දත් හැකිය.

මූල්‍යල්ල - ගංගාවක් ගලා යන සැරිය — ඔරුවක් දිය මත පැදෙගෙන යන ආකාරය — කුරුශ්‍රුකුගේ පියා, සේල එම — සහියකුගේ ගමන, ඇදී නොයෙක් අවස්ථාවන් නොද කළුපනාවෙන් බලා, සිරින්නකුට ඒ හැමෙකකම තාලයක් — රිත්මයක් දුක්ක හැකිය.

ලේඛනයෙහි පද ගැලුපිම - ස්වභාවය - ඉදිරිපත් කරන ආකාරය - අදහස, යන මේව, තාලයක් ඇති විමට විශේෂ යෙන් උපකාරී වේ. ලේඛකයා ගේ වචන අනුව ගිය පාසකායාගේ විනානිය - කළුපනාය - දැහිනාය හා ක්‍රියාකාරී හාවය තීසු, තාලයක් ඇති වේ. එය අපේ සිතත්, කනන් පිනවයි.

වචනයෙකින් යම්කිසි අදහසක් පැවතේ. වචන එක විමෙන් වාක්‍ය සැදෙනුයේ. වාක්‍ය එක විමෙන් සැදෙනු ගඹු නො පසු රට්නය කිසිවිතමිදී පාසකයා ගේ සිත — කන හා අස රචකයා ගේ තාලය අනුව ගමන් කෙරේ.

තාලයක් අනුව ලියාවූණු රටනය කියවන්නා, ගේ සිත අද ගැනීමට වෙසෙසින් සමන්ය. කියවන්නා, නො දකම බිඟුගේ සිත එබැඳුවනියට වසිවෙයි. පල පුරුදු ලේඛක යා ගේ රටනය තාලෙනුකුලට ලියාවෙන්නේ අනායාසයෙනි.

එක් එක් රචනායාත්‍යෙ රචනයන්හි තාලය එක් එක්
අංකාර විය හැකිය. අනුමිතිව එකම රචනායාත්‍යෙ මුදල
මිශ්‍යිඩ්බ්‍ලෝය් ඇත්තාව ප්‍රථම තාලය ඇත්තාව.

තාලානුකූලව ලිජු උසස් සිංහල පද්ධ ග්‍රන්ථයක් ලෙස
සලකන “ගුණ්නිලයේ” එන මේ පද්ධ කියවා බලන්න.

1. කන් කඩ වෙන නද ඇපුමෙනි ලොවී	නේ
රන් රසු දැල් කොලහල වන බිජය	නේ
සන් සල තොට එක් පිළි රු ලෙසි	නේ
තන් භය සෙන් සිටියෝ සිටි මති	නේ
2. නීති නිරිලුගේ රුකුවලෙනි නියුත්	නේ
රාති ලෙස රුපු තොදු බිඳ ජය ගන්	නේ
පැති රෙන වෙන නද බැඳුණු සිතුන්	නේ
අති තුව් ගිලිභකන බව තොම දත්	නේ
3. මත මත් කරවන දත් මුළු දෙර	තා
රස වත් වන වෙන නද නද කර	තා
සවතොන් සඳ පුරගන ලොබ දිසු	තා
තොදු නීත් දරවන් ඇකෙයන් වැටු	තා

මේ පද්ධ තුන එක ම වෘත්තයෙකින් රචනා කරන ලදී.
එහෙන් තාල තුනෙකි.

“කන්කඩ වෙන නද” යනාදී ප්‍රථම පද්ධතියෙහි
තාලයට හාන්පයින් ම වෙනස් තාලයෙකි “මන මත්
ක්‍රරවනා” යනාදී තුනවැනි පද්ධයෙකි ඇත්තෙකි. ඒ ඒ
පද්ධතියෙක් කෙරෙන විස්තරයට උච්ච පරිදි තාලය දී
වෙනස් වී නිඛේ.

පුරණී සිංහල ගේ ග්‍රන්ථ අතුරින් තාලැනුකූලට ලියු
ලසෙයි ග්‍රන්ථ කිහිපයෙකි.

අමාවතුර - බුන් සරණ - රත්නාවලිය - යන ග්‍රන්ථ
තුන එක ලා වැදගත් තැක්කා ගතී.

මේ පාය කියවා බලන්න:—

“ මෙයේ සදවසක් ගිය කළ දෙ පසේහි තුදුක් ගෙනි
මිනිස්සු රැස්ව අප සැබුල්සු තුවුව මැත්ව. තොප තොප
කැමැතදී දුරය ඇපි ඔකව ඇර දෙමින්යි කිහු. මවුපියෝ
යොක පත් වැ සත්තා තැකිවැ ගොස් යහන්ති ගැලුනුණහ.
මහු දුරය ගේ සිරි යහන් ගබව වැද දුරය හැර ගෙන
පුපිපි කැහැල රැකෙක් හි මල් අතු බිඳිතුවින් සෙයින්
අය ගේ සුව් බරණ ගළවා නියයන් සිමාන්ත දක්වා
සැබුල් කෙහෙ බැද තිල් පිළියක් ගැවා තිල් පියල්ලක්
අත බැද කන තුවුපට පලුදවා තල් පත් පැසක් දී දෙ අත්
කර ගෙන පකින් බහා ඇර තී සැමියා ගෙනයව්යි මහ
සත්වට දුන්හු.” (අමාවතුර 63 පිටුව.)

2. “කපුප බුදුන් සමයෙහි ගම්පාල් වෙශෙරෙක තෙර
දෙනමෙක් සමගව වුසු ගේක. ඉන් එක් කෙනකුන්
වකන්සේ මාලු පැවිදිව සැට වසස් ගිය ගේක. එක්
කෙනකුන් වහන්සේට සැට වසස් මද..දුන් වකන්සේ
ගුඩා සම්පන්න කුල දරවන් හෙයින් වාබ ගොරවය
අංතිව සාමණීර තැනක් මෙන් සැට වසස් ගොසින්
වැඩිමාලු තැනව කළමනා වන්-පිළිවෙන් කරන ගේක.
එ දෙනම සමගව වසන තැනව වගපුල් හස්සට
ම් බෙටියක් සම්හුවුවා ගේ පවිචු අදහස් ඇති ධම්
කුමික නමක් සම්හුවු දැය.”

(සභා රත්නාවලිය 792 පිටුව.)

අමාවතුරෙන් හා රෝහාවලියෙන් උපට දැක්වූ මේ කෙටි කියවා බලන්න. රිස්මයක් අනුව පද- වාක්‍ය යොදා තිබෙන සාරී පැහැදිලිව පෙනේ. මේ වාක්‍ය කිය විමේ දී අදහස් රසය මෙන්ම වාක්‍ය රසය ද විදිය ගැකිය. එබැවින් අප ලියන වැකි අදහස් වලින් පෙළේෂණය වන අතර තාලයෙන්ද කියවන්නා, ගේ සිත ආද ගන්නා අන්දමට රොහා කළ යුතුය.

පහත දැක්වෙන වාක්‍ය යුගලයන් කියවා බලන්න.

i සඳ රැස දකින් ඔද වැකි බවතුන පූඩ වැලි තලාව මත අරම්ණිය ගොනා වාක්‍ය ලා ගෙන සිටින උප ගාහන තාපසයෙකි.

ii ව්‍යුද්‍යාගේ රැස දකින් ඔද වැකි එ බවතුම්න් තිබෙන පූඩ වැලි තලාව උඩ අරම්ණිය ගොනා කිද ගෙන සිටින ගාහන තවුසෙකි.

ජනාලයෙන් පණ පෙළුණු අදහස් ඇති විරෝධර සිංහ-ලයෝ, “පර සතුරන් පොලු ගසමික”යි වහසි බස් කිය-ම්න් රණවීමට බවහ.

iii ජාතිය පිළිබඳ ආලයෙන් පණ පෙවුණු අදහස් වලින් යුක්ත විරුද්‍ය, උදර වූද සිංහල මිනිස්පු “පරසතුරන් වකසමු”යි වහසි වෙන කිය කිය, යුද බිමට ගියෝය.

i යුරෝපීය බලපැමි නිසා, අපේ ජාතික ජීවීතය ගොදව ම රෝගාතුර විය.

ii යුරෝපයේ සිට අ, මතිසුන්ගේ බල පැම හේතුවෙන් අපගේ ජාතිය ජීවීතය බොගෝ සෞන්ම ද්‍රීප තත්ත්වයකට වැටුණේය.

මූල්‍ය වැකියෙහි එහි අදහස මි දීම සඳහා, යෙදු දෙවෙනි
වැකියෙහි විලාභය කොතරු වෙතුදු'යි බලන්න. අදහස
කදින් සිතට කාවද්දවන්නට සංඝ ව්‍යුහය කටර වැකිදු'යි
පිරික්සු බලන්න.

අභ්‍යන්තරිය.

1. මේ වාස්‍ය පද මඟ කිරීමෙන් කෝ වෙනත් පුදුපු
පද යෙදීමෙන් කෝ රසවන් අන්දමට ගළප, ලිඛන්ත.
2. මට බලය ලැබුණේක් පළමුවෙන් ම කරන්නේ සිංහලය
රජයේ හාජුව කිරීමයි.
3. බුද්ධරජුන් වහනයේ කුල වාදයට තිරුදුව දහම් දෙසු
බව බොකෝ දෙනා කියනි.
4. යන්තු, මන්තු, බලී තොවිල් ආදියෙන් රෝග සංසිද්ධිම
අද මෙන් ම පුරුණයේ ද ලංකාවේ ගැමියන් අනර
පැවති සිරිතකි.
5. විදේශීන්ට යටත් එම නිසා ලංකාවේ ගොවිතැනු
කොමෙන් තොමෙන් නිත එය.
6. ගෞර තොයක් ජාතීන්ගේ රසවන් පානයක් වන නේ
නිසා අප රටට සැලකියපුතු ආදායමක් ලැබේ.
7. බාලවියෙහි සිටි ගැමුණු කුමාරයා අත-පය හකුලාගෙන
වැනිර සිටින විට “ප්‍රත, කුමක් නිස, මෙයේ සිටින්නේ
දී”යි විහාර දේශී ඇපුවාය.
8. අපේ රට පුරෝගිස්සන්ගේ හසායට අපුවූ ද සිවි
සිංහල උග්‍රතුන්ට ලැබුණේ ලොකු අවාසනාවනා පුර
යක්ය.

21. අවධාරණය.

ප්‍රාණවත් කාලු විලාසය, අසන්නත්තේ සිත ඇද-බිඳ ගැනුමට සම්පූර්ණ මෙහෙයුම, ප්‍රාණවත් වාක්‍ය විලාසය කිය වත්තා ගෙ සිත ඇදගතී - බිඳ ගතී.

ලේඛනයෙහි දී අදහස ප්‍රාණවත් කිරීම සඳහා උච්චාර වන ක්‍රමය “අවධාරණ” නම්.

වතනයකට කෝ වතන කිපයකට විශේෂ තුනක් දීමයි අවධාරණයෙන් කෙරෙනුයේ. එයින් ලේඛකයා බලා-පොරෙන්තු වත්තේ අදහස තදින් ම පැහැදිලි කර දීමයි.

අවධාරණය යෙදීමේ දී වාක්‍යයේ සාමාන්‍ය කිහිපයට හානියක් තොවන පරදේ එය කළ යුතුයි. අනිශාක්නී යක් තොවිය යුතුයි.

වාක්‍යයෙක ප්‍රධාන අදහස ම අවධාරණය සඳහා තොර ගැනීම මැනවී. පායකයා ගේ සිතට තදින් අවබෝධ කර විය යුත්තේ එය ම වන හෙයිනි.

අවධාරණය යෙදීය කැකි ක්‍රම කිහිපයෙකි.

1. පද මාරුව.
2. නැවත නැවත කිම්.
3. ප්‍රශ්න කිරීම.
4. අවසාන ක්‍රියා පද යෙදීම.

1. පද මාරුව.

වාක්‍යයෙක උක්තය, කමිය, ආබ්‍යාතය පිළිවෙළින් යෙදීම සාමාන්‍ය ක්‍රමයයි. එහෙත් අවධාරණය සඳහා පද මාරුව කිරීමේ දී මේ ක්‍රමය වෙනස් වේ. උක්තය විකි

ප්‍රධාන අදහස දෙන ප්‍රධානක් ව්‍යුහයේ අග යොදුණු ම පාඨකයා ගේ කුහුල ආචිස්සීමට එය හේතුවක් වේ. ඇතැම් විට කම් - ආබෘත ආද ද එගේ කුහුල ආචිස්සීමට හේතුවන බව පෙනේ. එබදු තැන්ති අවධාරණය යොදිය යුත්තේ ඒ පදවලටය.

නිදහීන —

1. i පද්මසේන ඔහුට රහස්‍යක් කිවේය. (සාමාන්‍යතුමය)
ii කිවේය, ඔහුට රහස්‍යක් පද්මසේන (අවධාරණය)
iii ඔහුට කිවේය, රහස්‍යක් පද්මසේන. („ „)
iv පද්මසේන කිවේය, රහස්‍යක් ඔහුට. („ „)
 2. i අධ්‍යාපන කුමය රටට අවශ්‍ය පරිදි
සකස් විය යුතුය, අධ්‍යාපන කුමය
රටට අවශ්‍ය පරිදි.
ii සකස් විය යුතුය, අධ්‍යාපන කුමය
රටට අවශ්‍ය පරිදි.
iii රටට අවශ්‍ය පරිදි සකස් විය යුතුය,
අධ්‍යාපන කුමය.
 3. i ජාතික නිදහස රෝ ගැනීම අප හැම දෙනාගේ
ම බලවත් යුතු කමෙකි.
ii අප හැම දෙනාගේ ම බලවත් යුතුකමෙකි, ජාතික
නිදහස රෝ ගැනීම.
iii ජාතික නිදහස රෝ ගැනීම බලවත් යුතුකමෙකි,
අප හැම දෙනාගේ ම
- 2. කැවක කැවක කිම**
- වරක් යොදා පද, යුදිය පරිදි යුදිය තැක තැවත
කැවක යොදීමෙන් අවධාරණය ඇති වේ.

නිදහීන:

- i මගේ මට්ට බිම, ජාතිය, හාජාව, අංගම යන කැඟම කැම මිනිසකු තුළම ඇතිවිය යුතුය.
- ii මගේ මට්ට බිම, මගේ ජාතිය, මගේ හාජාව, මගේ අංගම යන කැඟම කැම මිනිසකු තුළම ඇති විය යුතුය.
- i කාලීන මාස වැනි විජාතික අංකුමණිකයන් අපේරට, පත්-පොත, වෙශෙර-විහාර වනසද්දී හිස්සු සාහිත්‍යයන්, කලාවන්, රුකු ගැන්මට ජීවිත පරිත්‍යාගයන් ක්‍රියා කළහ.
- ii කාලීන මාස වැනි විජාතික අංකුමණිකයන් අපේරට වනසද්දී, පත් - පොත වනසද්දී, වෙශෙර විහාර වනසද්දී හිස්සු කලාවන්, සාහිත්‍යයන් රුකු ගැන්මට ජීවිත පරිත්‍යාගයන් ක්‍රියා කළහ.
- i විරෝධර වූ, පර සතුරන් බිඳ හෙළුවා වූ, විජයගෙන් මූල පිරි, මිකින්තලයෙන් පණ ලැබූ ගැමුණු ගෙන් ඔප වැවුණු, පැරකුම්බු ගෙන් ජයට පණ්, අව්‍යාද දෙදහස් ගණනක් නිදහස්ව වැජුණු, අමරණිය, සිංහල ජාතිය අහෝ! අද කෙබලු ද?
- ii “විරෝධර වූ සිංහල ජාතිය, පර සතුරන් බිඳ හෙළු වාවූ සිංහල ජාතිය, විජයගෙන් මූල පිරි සිංහල ජාතිය, මිකින්තලයෙන් පණ ලැබූ සිංහල ජාතිය, ගැමුණු ගෙන් ඔප වැවුණු සිංහල ජාතිය, පැරකුම්

හුගෙන් ජයට පත් සිංහල ජාතිය, අමුරපුදු දෙදානෑයේ
ගණනක් තීදානයට වැරුණු අමරණීය සිංහල
ජාතිය අනුශී ! අද කෙබලු දී ”

3. ප්‍රස්ත්‍ර කිරීම.

යමිනිසි අදහසක්, ප්‍රස්ත්‍ර කිරීමේදී අරථය ප්‍රකාශවෙන
වාක්‍යයෙකින් වඩාන් කකුවුරුව අවබෝධ කරවීය හැකිය.
“එබ පොත බලුවත්තිදී? ” යතාදී අන්දමේ ප්‍රස්ත්‍රරථයක්
දෙන වාක්‍යයක් නො වේ.

නිදහින:

- i පියදුස සිරියේන මහතා නව කථා කරුවකු බව
සිංහලයෝ දනිනි.
- ii පියදුස සිරියේන මහතා නව කථා කරුවකු බව
සිංහලයෝ නො දනින් ද?
- i අද සිංහල සාහිත්‍යය නවෝදයක් උදු මී තිබෙන
බව කවුඛන් කියනි.
- ii අද සිංහල සාහිත්‍යය නවෝදයක් උදු මී තිබෙන
බව නො කියන්නො කුවුරු ද?

4. අවසානාක්‍රියා පද යෙදීම.

පූජීවියා, මේගු හුෂා, ආදිය බහුලව යෙදුන දීසි මාක්‍ර
යක් කුඩා වාක්‍ය බවට පෙරපු, අවසාන හුෂා, පද වැඩිතයන්
යෙදීම නීසා “අවබාරණය” ඇති ලේ. ශ්‍රී ලං වාක්‍යයේ අද-
හසට හානියක් නො වන පරිදි එහි කළ භූත්‍ය නිතු ය.

- i. සිංහලයේ නො කුවන්වාම සටන් කොට, සෞඛී බලය තිද තෙලා, සාමන්තය, මර, පොලොනිනර් ව නිරවුල් කර ගන්ක.
- ii. සිංහලයේ නො කුවන්වාම සටන් කැඹු. සෞඛී බලය තිද තෙලුක සාමන්තය, මැරුක. පොලොනි නර්ව නිරවුල් කර ගන්ක.
- i. තෙවරක් සෑණීයා නාදය නික්මුණු පසු ගෘඩනාදය, කඩු විසදන වේලාව ඉතා ලංඩු බව දැන් වූ හෙයින් අධිකරණ ගාලාවෙකි නිල දරන්තෝ නියමිත අපුන්හි තිද ගන්ක.
- ii. තෙවරක් සෑණීයා නාදය නික්මුණ්ය - ගෘඩ නාදය, කඩු විසදන වේලාව ඉතා ලංඩු බව දැන්විය. අධිකරණ ගාලාවෙකි නිල දරන්තෝ නියමිත අපුන්හි තිද ගන්ක.
- i. දීන සිංහලයේ යස ඉපුරට රට්ටී කිසිවක් නො බලා, සිංහල නම් අන්තර ඉංග්‍රීසි නම් ගෙන්, සිංහල ඇඳම පිළිකුල් කොට, ඉංග්‍රීසි ඇඳම ඇද, සිංහල සිරින් - විරින් පාගා දමා, ඉංග්‍රීසි සිරින් - විරින් ක්රට ගෙන්, සිංහල භාෂාව හැර දමා ඉංග්‍රීසියම වාළද ගෙන්, ජාතියේ ලිනීවල කැපුහ.
- ii. “දීන සිංහලයේ යස ඉපුරට රට්ටීනක — කිසිවක් නො බලුහ — සිංහල නම් අන්තරිකාසක — ඉංග්‍රීසි නම් ගන්හ — සිංහල ඇඳම පිළිකුල් කලෝරු ය — ඉංග්‍රීසි ඇඳම අන්දහ — සිංහල සිරින් —

විරින් පාගා දුම්භ — ඉංග්‍රීසි සිරින් - විරන් කරව
ගත්ත — සිංහල හාජාව හැර දුම්භ — ඉංග්‍රීසියම
වැඳුද ගත්ක — ජාතියේ මිනිවල කැසුන.”

අනිතාචියි.

පහත දුක්වෙන වාක්‍ය, අවධාරණය යොදු ලියන්න.

1. කායාප රජතුම් සිය මාලිගය මේ පළින මසාක
යෙකි ගොඩ තාව්චිය.
2. රටේ ඇති වූ නොයෙක් එයවුල් නිසා බුඩාගමට ද
පහර වැදුනේය.
3. අද සිංහලය උඩිරට - පාතරට - එක්සත් ජාතික - සම
සම,ජ - කොමිෂනිස්ට් - ආදි වගයෙන් බෙදි සිරින සැටි
හෘතාක ය.
4. අධිෂ්ථානය - විනතා බලය - සුර බව - ඕනෑම - නො
පසුබව එයසිය, තැක්නම මත්‍යෝගයාට දියුණුවේ මාවත
පාද, ගැනීම අපහසුය.
5. සිංහලයන් ගේ ජාතිය - හාජාව - කලාව - සහායතාය -
සංස්කෘතිය භැංගුණෙන් බුඩාගම ආශ්‍රේන්ති.
6. කලා ශිල්පය මිනිසා, ගේ සංස්කෘතිය මිදහා පාන කැඩි
පතකි.
7. හාජා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අද රටේ කටුරුන් කථා කරනි.
8. මිනිසා, තම් ගේ ඉදිරි ගමන ගෙන සිත්තු මිය, යට
හියාව ගැන සිත සිතා උදන් ඇතිමෙන් පලළක්
හැත.

9. රජකු, වැසියකු හා බේඛවියෙකු වහයෙන් දුටුගැමුණු රජු කළ උදාර සේවය ඉතා විශිෂ්ට බව සියලු සිංහල-යෝම දතිනි.
10. ලංකාවේ සාමය, ප්‍රගතිය, දීපුණුව, ආරක්ෂාව සඳහා රට වැසියන් අතර එකමුතු කම ඉතා අවශ්‍ය ය.

22. විරුම ලක්ෂණ.

සම අදහසක් කාඩනයෙන් ප්‍රකාශ කරන විට, අසන්නාව එය මැත්තින් අවබෝධ කරවීම පිණීස සුදුසු කැනීම් කැවතීම්, වෙශය වැඩි කිරීම — අඩු කිරීම, ගලිදය උස්පහන් කිරීම, ආදි නොයෙක් කුම යොදාගනු ලැබේ. ඇතැම් විට අත — අස — හිස ආදි ශරීර වයවහන්ද අදහස් ප්‍රකාශනයට උපකාර කර ගනු ලැබේ.

ලේඛනයෙන් අදහසක් ප්‍රකාශ කිරීමේදී ද, පාසකයාව අදහස නොදීන් අවබෝධ කරවීම පිණීස “විරුම ලක්ෂණ”, ගෙදීම ඉතා අවශ්‍යය. ලිංග දේ කියාවීමේදී ද, ඒ ඒ ලකුණු වලට සුදුසු පරිදි විරුම ගෙන කියාවීම අසන්නාව අදහස නිසි දේ අවබෝධ කරවීමට උපකාර වෙයි.

1. නැවතිමේ ලකුණ

වාක්‍යයෙක අවසානයෙහි මේ ලකුණ යෙදේ. ඇතැම් විට අවසාන ක්‍රියාව පමණක් බලා මේ ලකුණ යොදන්කාව සමහර පුරුදු වි සිටියි. එය වරදිය සමහර වාක්‍ය-යෙක අවසාන ක්‍රියාම්පූල නොමැද යෙදන්නව ද පූජ-

වන. එංගල කැස්ටි දී කැවතීමේ ලකුණ යොදත්තාව සිදු වනුයේ අවසාන ක්‍රියා පදායෙක අතින් නොව, වෙනත් පදායෙක අවසාන යෙකි ය. එබැවින් වාක්‍යය, අවසාන ක්‍රියා පදායෙකින් හෝ වෙන යම් පදායෙකින් කෝ අවසන් වූ කළ, එතැන් (ප්‍රශ්න ක්‍රිඩ්ම් ලකුණ ආදී වෙනත් ලකුණක් යෙදෙන තැකක් නොවේ නම්) කැවතීමේ ලකුණම යෙදේ.

ලදුහරණ—

- i “ ජාත්‍යන්තිමානයෙන් තැඟි සිටි විරෝධුර සිංහල-යෝ නො බියව ඉදිරියට ම පා තැබුණු ”
- ii නො බියව ඉදිරියට ම පා තැබුණු, ජාත්‍යන්තිමාන-යෙන් තැඟි සිටි විරෝධුර සිංහලයෝ.

2. , ගොඩාව

සුළු කෘෂික තැවත් විය යුතු කැන හැවතු පිණිස යෙදේ.

ලදුහරණ—

- i රත්න, දුෂ්කන්, බණන්, නිකු, සිවුලි ම සඳහා, අප ගැම දෙනම ක්‍රියා කළ යුතුය.
- ii සංමීනි, අප කෙරෙකි අනුකමපාවෙන් ධම්යක් දේශකාකර වැඩුලු මැනවි.
- iii ජාත්‍යීයට සැදුස්, දේශයට ගැලපෙන, පහසු-වෙන් ප්‍රශ්නයෙහි කරගත හැකි, ජාතික ඇඳමක් සිංහලයාට අවශ්‍ය ය.

3. ; තිබු කොමාව

“සැමිකෝලනය” යන නමින් ද හැඳින් වෙත තිබු කොමාව යෙදෙනු යේ කොමාවෙන් දක්වන තැන මෙන් දෙගුණයක් තරම කාලය, ත්‍යාච්චාව, කියවීය යුතු තැන් හැඟවීම පිණීස ය.

දූහරණ:—

- i වාරියපොල හිමි නො බියව ඉදිරියට හිරෝය; කතිර කොඩිය බිම හෙළුවේය.

4.. : තිබු දෙක

කොමාවෙන් දක්වන තැන මෙන් තුන් ගුණයක් කාලය, විරම ගෙන කියවීය යුතු තැන්හි තිබු දෙක යෙදේ.

දූහරණ:—

- i අසරණය, බිම වාතිර මෙසේ කිවේය:
“අහො! ලෝකපාලක දෙවියනට මගේ දුක පෙනෙවා!”
- ii නිදහස් ලංකාවේ අග්‍රාමාක්ෂවරු:
ඩී. අයේ. සේනානායක, බ්‍රිතිලී සේනානායක, සර ජෝන් කොනලෑවල.

5. — ඉර

එකී හාවය (එකතු බව) හැඟවීම පිණීස යෙදෙන ලකුණයි. මෙය කොට් ඉර-, දික් ඉර—, යනුවෙන් ද පරිදිය.

දිකී වාක්‍යයෙක මැද හෝ වාක්‍යංශයෙක හෝ දික් ඉර යොදුනු ලැබේ.

සම්ස පද දැක්වීමට කෙටි ඉර යෙදේ. සංඛ්‍යාවන්ගේ සම්බන්ධය දැක්වීමට ද යෙදුනුයේ මෙහමය.

ලදුහරණය:—

i “අහෝ! ඔහුට එකු අවකිරයක් නොවේවා! දහිකොඹ පටුන දැක්වා - නෑ, නෑ, කාවේරි පටුන දැක්වා - නෑ, නෑ, කටුද හරි ආපසු මෙහි එන තෙක් ම උපදුච්‍යක් නොවේවා!”

ii මට රුපියල් ලක්ෂයක් ලැබුණෙන් - මටු, යම්කිසි ලෙසෙකින් මට එතරම් බනයක් ලැබුණෙන් - මා උපන් ගමේ දියුණුව සඳහා කරන වැඩ කුමට කියම් ද?

iii ඉමක් - මකාණක් තැනි ඇතුළුම් - බැඳුළුම්. තීසා ඔහුට ඉවසා ඉන්නව බැරිවිය.

iv දෙවන පැරකුම් රජුගේ අවදිය ක්‍ර.ව. 1237—1271 බව ඉතා ප්‍රසිඩ්ජි.

v පෙරදිග රටවලට බවහිර අඩ්‍යාපනයට ගෙන ගොයේ ජගාඩි-ඩැම ආපුධ වෙළඳවාන් වඩා අනර්ථකරය.

6. සන්ධ ලකුණ

සන්ධ වූ තැන හැඟවීම පිණිස මේ ලකුණ යොදුනු ලැබේ.

i “පුත්‍රීල් වලා, නව සඳ නිල්ප්‍රල් ප්‍රඛත්”

ii ඔහු දුන් අහර මුව'ගෙනි තබන්ම රස නහර පිතා, ගිරෙය.

7 " " පෙරමු ගකාමා දෙක.

ලිංගං ගක් පාහයක් බව හගවනු පිණීස ද, ප්‍රකාශී කථනය දැක්වීම පිණීස ද යෙදේ.

- i “අංගම, මෙන්ම ජන කථාවද පොදු ජනයා විසින් තහන ලද පූජුමක් වැන්තැ” යි ජේසුස් නීචිහැමි නම් ඒව විදුලුයා වරක් පකාශ කෙලේය.
- ii “අ! ඔකක් වැඩක් ද? අපි ශේවලෙන් කන්න කො” කියා ගෙන ඔහු යන්නට ගියේය.

8. ? ප්‍රශ්න ලකුණ

ප්‍රශ්නරථය පැවසෙන ව්‍යක්‍යාචය අවසානයෙහි මේ ලකුණ යෙදිය යුතුයි.

- i ජාතික හාජාවට සිදුවන විපත බල බලා තවත් අපි නිහඹව සිම්මු ද?
- ii “කුමටද, කාලී නීති සැරසෙන්නේ?”

9. ! විසමයාදිය හගවන ලකුණ.

සින් පකළවක ප්‍රිතිය - ගේකය - ප්‍රදුමය - පැතුම ආදි වේගයන් ප්‍රකාශ කරන තැන්හි යෙදේ.

- i හා! ඒ රමණිය පුද් වැලි තලාව මත මිකිර ශිශ්‍යත්ව සිටින රුප සම්පන්න ලෙනාව කුවරක්ද?
- ii අත්ස්! තැකැනීයෙනි, ඔබ නො දැක අපි කෙකේ සැනසෙමු ද?
- iii “අහා! ඇත තැකැනීයෙනි, පුළුයි සිත්!”
- iv සැරදේ! මක රජාණනි,

10. එකා ලකුණ.

වාක්‍යයක පදායක් හෝ පද කිපයක් තො ලියවේ,
පසුව එය ඇතුළත් කරන විට මේ ලකුණ යොදා,
පෙලියේ ඉහළින් ලියනු ලැබේ,

උදාහරණ:—

සම්පූර්ණ

i පරිවතීන වලින් පමණක් සාහිත්‍යයක් එ තො වේ.

රූප පැමිණ සිටියේ

ii පස්වන ගත විෂය ලබනවිට එ කිරීතිමත් මෙවදා
වරයකු වූ බුබදාස රුපුනේ පුත්‍ර උපනිස්ස කුමාර-
යා යි.

අනාථාචියි.

1. මේ පායයන් තිරුම ලකුණු යොදා ලියන්න.

i “සරද කටුසේද අතවැසි තෙරවරුන් වහන්සේ
ඹුනට කොසින් සවාමිනි ඔබ වැඩි කල අපගේ යාම් වූ
සිරවඩු කෙලෙඩියාණන්ට මේ බුදුන් ලගදී මා මතු
ඛුදුවන තෙනකට දකුණන් සවු වන්ට පැනු නියායෙන්
රූන් කමන් වමන් සවු වන්ට පතන නියායෙන්
වදා යහාතැයි කිසාලා තමනුන් ආනුහාට සම්පන්ක
කොසින් තෙරුන් වහන්සේට පෙරනුව සිරවඩු
කෙලෙඩියන් ගේ මාලිගාවට තියන. ඔහු ද තැනක්
ද්‍රව්‍යසෙකින් වැඩි ගමනෙකයි සතුවුව - කසුන් පතවා
හිඳුවාලා තුම් මිටි තෙනක හිද සවාමිනි අතවැසි
කටුසන් වහන්සේ කොයිදැයි විවාර සඛද අප වසන
තෙනට අනෝම දස්සී බුදුනු වැඩියෙක අපි අපට

ප්‍රඹුවන් සත්කාරයක් කළමික මම දැක්වන්න් සූචි
තහතුරු පැහැමි කෙසේද දෙවන අගස්වී තහතුරු
පතවයි කිය ”

(රෝනාවලිය)

ii “ප්‍රථමයෙන් ම අප විසින් සිතා බැලිය යුත්තේ මේ
හාජා ප්‍රශ්නය ඇති ව්‍යුනේ කෙසේද ප්‍රශ්නය කුමක්ද
එය විසඳිය යුත්තේ කොයි ආකාරයට ද කියාය මේ
ප්‍රශ්නය ඇති ව්‍යුනේ කෙසේද මට මතකයි සහාපති
තුමනි 1935 දී ඔස්ට්‍රේලියාවේ සිට ආපසු ලංකාවට
එන ගමනේදී ඕලන්ද රට යටතේ නිබෙන ජාව,
රටට යන්තට සිදුවුණ බව ඒ අවසාධේදී ආණ්ඩුවේ
දෙපාත්මීන්තුවල වැඩ කටයුතු පෙන්නා දීම පිණිස
උසස් ඕලන්ද නිලධාරියෙක් ම; සමග ගියේය — ඒ
උසස් නිලධාරිය, ජාව, රටේ නිලධාරීන් සමග කඩ,
කෙගල් ඕලන්ද හාජාවෙන් නොව ඒ රටේ හාජා-
වෙන් බව දැක්ම මට ප්‍රදුමයක් විය මම ප්‍රදුම වි
ඇපුව, මෙරට ආණ්ඩු කරන්නේ ඕලන්ද හාජාවෙන්
ද තැනි කම් මේ රටේ හාජාවෙන්ද කියා ඒ මහන්
මය, සිහක වි කිවා ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව නිබෙන රටවල්
ආණ්ඩු කරන්නේ ඉංග්‍රීසි හාජාවෙන් කම්න් ඕලන්ද
රට යටතේ නිබෙන රටවල් ආණ්ඩු කරන්නේ ඒ ඒ
රටවල හාජාවන් ගෙන්ය කියා ”

(1955 ජනවාරි 21 ගැන්සාඩ වාර්තාව)

iii මහ මූහුදවන් කදු වැට්වලවන් අනර පහක රට
කැනි කළා ප්‍රදෙශයක පිහිට ගමකි බැඳ්දේගම ඒ
අවටින් වූයේ සත් කැලුවකි මෙයේ කැලුවට
බැඳ්දව මැද වි සිටි කෙකින් ඒ ගමට බැඳ්දේගම යන

නම ඉඩීම ඇති ව්‍යවකි මහ මූහුදක් සේ පෙනුණ
ගම වට, පිසිටි වන රෙදා කිසා ඇත උතුරුන් ව්‍යා
කළු වැටි උස්වී පවුරු බිනක සිරිය ඉදුරු පළ
කෙලේ ය උණුසුම් වාතය ද දුෂ්චිලි ද වියලි පොකී ති
කිය ද්‍රු පත්ද පිසගෙන ආ වන ගද ගම පුරා
පැනිර සිරියෙය හැම දෙසින්ම උතුරු තැනෙනහිර
දකුණු බිජනාකිරී යන සිටි දෙසින් ම ඇත නිල්වන්
කළු වැටිය දක්වා ද මැත මහ මූහුද දක්වා ද පැනිරී
හිය මහ වනයෙකිමය ගමෙහි මූල හා අඟද ව්‍යෙය
ගම වනයෙන් ම පටන් ගැනී වනයෙන් ම කෙළවර
ව්‍යෙය ”

(බඳ්දේකම)

iv “වෙළු තිය මහ, ගිනි ජාලාවකට මැදි ති දුවී තිය
සිරුරෙන් තැනෙන කාකියන වේදනාව විදිමින් ම
තාන්තා කො තාත්තා, කො අනේ මගේ මල්ලී කියා
කෙදිරි ගාමින් තම ආදරණිය පියාණන් දෙස බලා
ගන් වන ම සිට අන්තිම වරට තාන්තේ යැයි අමතා
මියගිය එක ම තරුණ දියණියක සිරි පියෙක් අද
කළු සලමින් සුසුම් හෙළුමින් බලාගන් දෙස බලා
ගන් වන ම පසුවටයි

එහු එදු පාන්තර ගලු හන් වංගු පාරෙදී පෙරමි
ගිනි ගන් මරක බසරියෙ සිට ආතර්ගෙ ගාලා ත්‍රිදී මිය
හිය සාන්තු කාරියක වූ අයේ ඒ පොකී මැණිකේ ගෙ
මිසා, මිරියාගෙ, බිම් මිදලිනාමය

අනේ මගේ රන්තරන් දීව යයි වරෙක කියමින්
දැන් එහුට සිටින එකම වසකුව වූ කොර ප්‍රතා ගෙ
කිසා අත ගාමින් කළේ ගෙවකි. (ලංකාදීපාපත්‍රිය)

1. ප්‍රශ්න පත්‍රය

1. පහත දැක්වෙන මාත්‍රණවත් ගෙන් එකක් අනුව වාක්‍ය රචනයක් ලියන්න.
 - අ. ලේක සාමය ඇති කිරීමට තම.....
 - ආ. සිංහල පුච්ච් - පන්
 - ඉ. දළඹ පෙරහැර
 - ඊ. “අද කළ යුතු දෙය කෙටව කළේ නොතබනු”
2. පහත සඳහන් වාක්‍ය අවධාරණය ඇතිවන පරිදි ගළපා ලියන්න.
 - අ. සුදුසු පරිදි අධ්‍යාපනයක් නොලැබූ තැනැත්තා සමාජයේ උසස් තැනක් ලබන්නේ කෙසේද?
 - ආ. මේ අවුරුද්දේ ලංකාවේ අපරාධ සංඛ්‍යාව බෙකෙටින් ඉහළ තැය තිබේ.
 - ඉ. තවින පිළුව මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ විකාශය සඳහා යොදවා ගැනීම බරපතල අපරාධයෙකි.
3. අදහස් පහැදිලි වන සේ වාක්‍ය කනන්න.

සංකීරණ — සථාවර — ජ්‍යෙෂ්ඨ — වඩිදිය — අනුබල
විනිත — පරිණාම — කුහුල — ලේඛී — ගෙල.
4. බුද්‍ය හාමුදුරුවන් ඉස්සර සිටින කො...
ම. සිටිය තම් එන්නිට කාලයට දර...
වන මල් නෙලා අනුර සිටි පත්‍රල ව...
වැද වැවෙ කුවා නො ගිහින් ගෙට වරාව ක...
ව

කා ව න් හොතරන් ගොඩ අරගෙන කැටය ම ගේ
සිවුරක් ගෙනන් දෙනවා කහ අන්ත ව ගේ
එතකෙට බලන හැකි පොරවා වතින ර ගේ
කිනි කිර ගහක මල් කෙලවෙන වැනි ඩුල ගේ

ඩුල හාමුදුරුවන් භට බැණ වදින ව
මොකටද ඉතින් ඉත්කට බැරවුණා කො
අම්මල මොනව කිවිවන් මොලවලා ම
දෙනවා විංච ම,නවිකාවගෙ කට

ම ගෙ මල් පොකුරු දුවුවම ඉවසුමක් නෑ
පොඩි පොකී හාමුදුරුවරු මෙමේ නැව
කි ඒ එකතා ගෙවන් ගෙනැපින් මල් කිනි
දෙන වද කිය කෙමිනිව අහතවා ආ
නි

(ජ්‍යෙ වන්දුරන්න මානවසිංහ)

- i මේ පද්‍ර ගඟ හාඡාවෙන් ලියන්න.
- ii මෙහි කියාවෙන්නේ කෙබලු පුද්ගලයකුගේ හැඳිමිද?
- iii ව්‍යාකරණානුකූල පණ්ඩින හාඡාවෙන් මේ පද්‍ර
රවනා කෙතළේ තම් මෙයට වැඩි රුවන් බවක් ඇති
කො වේද? හේතු කිම්?

5. පහත සඳහන් ප්‍රයෝග දූ වන්නේ සාරාංශ කර ලියන්න.

සිංහල සාහිත්‍යයෙහි කාව්‍යය ඉතා පැරණි අංගයකි;
න්වකථාව. මෙන් ප්‍රතිච්චින සාහිත්‍යයෙහි බල පැවැත්
මෙන් හට ගත්තක් නොවේයි. එහෙයින් නුතන
ක්‍රිය විවේචනය කිරීමෙහි දී එහි ඉතිහාසය අමතක
කොකළ යුතුය. පැරණි විශ්ව සාහිත්‍යයෙහි කිවිය,
ගෙන් බලා පොරෙන්තු වූයේ ආගමික මත තහවුරු

කිරීම සහ විනෝදය සැපයීම යන කවිතු දෙකය. පැරණි සිංහල ක්වියන්ගේද පරමාර්ථය වියේ 'වැනුව, නම් බුදුගූණ වැනුව, මය' යන්තය, එහෙන් විනෝදය සැපයීමට උත්සුක තිම නිසා ඔවුන්ගේ ආගමික කාව්‍ය වලද කාමා සක්‍ය වණීතා, බෙහෙවින් ව්‍යාජ වණීතා නොමදව කුරිණ. "කාව්‍ය ප්‍රයෝගතය අතුරෙන් මූදුන් මල්කඩියේ සැලකිය යුත්තේ ආනනුය ගෙවන් සනුවය" යන සංස්කෘත ආලංකාරකයන්ගේ මතය අනුව ගොස් සමහර සිංහල ක්වියන් එක—කළකදී ආගමික ක්වි හැර අත්‍ය මිශයාන්වීන ක්විද සැපසු බව පෙනේ. තුළත ක්වියා ගෙන් සහාදියා පතක දු මිට වඩා බෙහෙවින් වෙනස්ය.

(සාහිත්‍ය ප්‍රමේශය)

2. ප්‍රයේන පත්‍රය

1. වාක්‍ය රචනයක ලියන්න.

ගංවතුරේ ඔරු පදිංචි.

පිටිසර කෝපී කඩියක්.

අපේ අගනුවර.

බෙඩ නොමිජන් සහාව.

"අඇර ගුණ නෑරේ"

2. පතක සඳහන් වැකි නිදේස් කරන්න.

අ. ආවායී වරයා ඔහු කුවුරුන් වන්තා නු දුකී විමසුන.

ඇ. අප ඒ ද්‍රව්‍යයේ සිටියේ නොරණය.

- ඉ. මත් පියන්ගේ ඇයේ අරෙන්වායි ඇය ලිපුමක් ලිපුහ.
- ඊ. ඔවුනු කිරීමිය උපලාගෙන සිටියහ.
3. මේ වචනවල අඩු පැහැදිලි වන සේ වාක්‍යවල යොදන්න.

සංහතිය, සංගතිය, පරගතිය, අගතිය, දුගතිය, වගතුව, උගතුන, වගතුග.

4.	වෙච්චයි දත්තයි පුපුරයි රෝස්	කොට
සු ර යි	කනුමුල් දෙක ඇද තර	කොට
තැවුලයි	හිස හිස තැන රවති	මට
අවු ලයි	දෙන්නේ මෙතනින් යන්	කට
ක ලේ	රැගෙන ගොස් ලද ලිය	ලිද්වා
ග ලේ	ගසා තිද විශ්වැද	සිත්වා
කෑලේ	වසන යක් අගනෙකු	ලෙස්වා
ඖ ලේ	අවේන් අඩ දබරෙට	ඡ්‍රිට්වා
මූ ණන	රවාගෙන ගොස් ගෙට	වැදිලා-
ඇූ නුල	ඇද ඇද දම්මන්	බිදිලා
ඡ හ නේ	උන් බමුණා ඩම	පෙරලා
බාන	ලෙස්ව අල්ලා ගෙන	රවුලා
කැට	හැන්නුවල ඇත තේ	නාකිය!
ම ව	මූස්තායයි කියමින්	ලොට සිය-
අ න	හිට ඇති එකකුට දුන	සිටපිය
ම ව	වාලක් ගෙනවයි තේ	නාකිය

- i. මින් කිහිවෙන පරිදි කෝපයට පත්වුවනුගේ විලාභය
ගදු හාජාවෙන් ලියන්න.
- ii. කෝපවූ තැකැත්තිය කිවේ කුමක්ද?
- iii. ලිදව ගිය බැමිණීය කෙලේ කිම? ආතම් කෙසේද?
4. පහත සඳහන් පාඨය කිහිවා $\frac{1}{3}$ වත්සේ සාරාංශය
ලියන්න.

“සඳුකාලීක වරිනාකමක් නැති, අසේ පමණක්
මායාවෙන් මොගොතකට මූලාවනු සරුව පින්තල
මෙන්, පකන් රා නිෂ්ප්‍රිත හැඟීම දක්වන පැහැදිලි
අරථ නොමැති වත්න යොදු අපුනු ලෙස පාඨකයා
මූලාකරන, පවු හැඟීම වලට තුළුවනු ඇදහස් ඇති,
සාකිත්‍යය සමාජයෙන් තුරන් වෙතියි සිනිය නොහැක.
දෑන්පාදක ගක්තිය ඇති යහපත් කළා කාර්ය, ඉතා
පරිස්ථි, කාලීව තම වත්න යොදයි. ඔහුගේ හාඡාව
සුබ නම්‍ය වෙයි. සිතට ඇදහස් පකළුවන අරථවන
වත්න යොදයි.

නියම සාකිත්‍යකාරයාට සමාධිය ලැබූ මින්තයක්ද,
සංයම්‍යු ඉත්සුයන්ද, මිලේක හාවය ලැබූ බුඩියද
නිවිය යුතුයි. ගෞජේ කළා කාතියක මේ න්‍රිලක්ෂණ
යම දකිනු හැකි වෙයි. සාකිත්‍යකාරයා ධනයට කන්
අදින්නෙක්ද නොවේ. ඔහු ධනය සඳහා සාකිත්‍ය
කාති නොනිපදයි. ඔහුගේ ප්‍රතිඵා ගක්තිය ගණීකා
වෘත්තියෙහි නො, යොදයි. කිරීතිය යොයන ලාමක
ඇදහසීන් මධ්‍යා ලද්දේ, කිරීතිය පිණිස පෙන්න් නො
ලියයි. එහෙන් සාකිත්‍ය කාතියක් නිසා, ඔහුට කිරීතියද
යසසද ලැබෙනු නිසැකය, ඒවා ඔහු කර පැමිණෙයි.

අමාවතුර කාරියන්ට මෙති. තියම සාහිත්‍ය කාරිය මූල්ද ගරන්ට කළුපතා, කරසිද, එකින් ඔහු දුෂ්ච වෙයි. ඕහුගේ කළුපතා රටාව අවුල් වෙයි. ප්‍රතිඵා ගක්තිය නොමැත යයි.”

(ග්‍රන්නිල විවාරය)

3. පුරුෂ පිතුය.

1. පහත දැක්වෙන මාතාකාවන්ගෙන් එකක් අනුව ගෙවනයක් කරන්න.
 - අ. සම්බුධ ජයන්තිය පැවැත්විය යුත්තේ කෙසේද?
 - ආ. කාර්මික අධ්‍යාපනය.
 - ඇ. ගොයම් නෙතත්ක පැල් රකිදීදී.
 - ඈ. සිංහලය උසස් අධ්‍යාපනයට තුපුදුසුද?
 - ඉ. ප්‍රවත්පනකින් වන සම්ජ යෝගය.
2. හෙලු, දකිනවා — යල් පැනපු — අනුකරණය — ගුෂ්ත — නිසැලීයන් — අභ්‍යමණීකාස — සියාරෝ, මත් කැමැති වෙන 5 ක අදහස පැහැදිලි වන්නේ වාක්‍යය බැහිත් කන්න.
3. පර්‍යිනා කෝට්ටට් ගිසා, වතෙල් — ගොනා, පිට හකුරු, ප්‍රවත්පනා, වනේ — ලුලා නැති වලට කණ්‍යා පණ්ඩිතයා — කපන්න බැරි අත ඉකින්නා, වගයි — රටවටකර වැට බැංදන්, කට වටකර වැට බඳින්ට බැරිය, මේ ප්‍රසනාව පිරිඹා වල අදහස පැහැදිලි කරන්න.

4. පහත සඳහන් පාඨය $\frac{1}{2}$ වනෙන් සාරාංශ කර ලියන්න.

“සැබෑ ඉතිහාසය සෞයනු පිණීස වැර-වැයම් කළ සමහර බ්‍රූඩ්මන්තු’ ඉතිහාසය ද ප්‍රධාන්ධ විශේෂයක් කිහි. ඒ කියුම ඇත්තක්ස යන ඇතීම, යටහිය දවනේ වින්ති නොව මෙකල වික්ති පටා, සේවීමට බසින්නකු තුළ වුවද, පහළ වෙයි. ඔහු සිංහල පත්‍රයක් ගෙනු, එකි මූල් ප්‍රවානෙහි ම පළුවී ඇති ලිපියක් කැඳින්වෙන මාත්‍රකා පාඨ කියවයි: සිංහලයන් බ්‍රිතානු අධිරජ්‍ය-යේ වහලුන් කෙරෙන ඇංශ්‍රී ක්‍රමයන්, සිංහලයන්-ගේ පරම හතුරන්ගේ ක්‍රමන්තුණෙයන්; අතභුරුව ඔහු මේ මාත්‍රකා පාඨ දෙකින් කැඳින්වෙන ලිපිය කියවයි. එය, ඒ මාත්‍රකා පාඨ දෙකින් නගන ලද මතය කහවුරු කෙරෙන තක්කුල ලිපියකි.

ඒ ලිපිය කියවූ ඔහු තවන් පත්‍රයක් ගනියි. ඒ පත්‍රය අර ඇංශ්‍රී ක්‍රමය හඳුන්වන්නේ මෙලෙසිනි. ‘සවයජ්‍යය’ නැමති මදුරට ඇතුළු වන දැරවුව; පාතිකී විරයන්ගේ ජ්‍යෙෂ්ඨණය; මවුනාම අධිරජ්‍ය වාදීන්ගේ ග්‍රහණයන් මුදන ආණ්ඩු ක්‍රමය; මේ මාත්‍රකා පාඨ තුන කියවීමෙන් අන්ද මන්ද වන ඔහු මකන් කුහුලකින් ඒ ලිපියද කියවයි. ඒ ලිපිය කියවීමෙන් වඩාන් අන්ද මන්ද වන ඔහු පත්‍රය බිමදමා මෙයේ සිතයි. ‘ඉතිහාසය ප්‍රධාන්ධ විශේෂය කියි කියන උග්‍රතුන්ගේ මතය ඇත්තකි. අප ඇයේ හමුවෙම් සිදුවන්-තක් ඉතිහාසයන් දෙදෙනකු හඳුන් වන්නේ මෙලෙසිනි. ඉදින් අවුරුදු දහසකට කෝ දෙදහසකට ගො

පෙර මිනිසුන් කළ කි දේ කියනු පිණිස, ඒ මිනිසුන් මැරි අවුරුදු සිය ගණන් ගතවුණු පසු ලියන ලද කථාව, ප්‍රබන්ධ විශේෂයක ලේස තොසාලකිය යුත්තේ කුමක් තිසාද?

ඉහුගේ මේ නීරුත්තර ප්‍රය්‍රායට දියහාකි පිළි-
තුරක් ඇත්තේය. ඒ මෙසේය: ‘ගුරුතාරුස් ප්‍රචාත්ත්ත්
පමණක් ඉතිහාසය තොවේ; ගුරුතාරුස් කරන ලද
තොරතුරු වලින් සැබෑ ඉතිහාසය තොරු බෙර ගැනී-
මට වහල් වන බොහෝ දේ ඇත්ත්ත්ය. එයින් ඉතාම-
දිස්ස දේ පුරු වසුය. අවෙඟනික, පුරුවසු ස්වත්-
තික මිනිසුන් මෙන් පසු හජ්‍යයෙන්, තුළන් කමින්
රූපීයාවන්, තේශුධයෙන්, අකු හක්තියෙන්, බොරු
මානයෙන්, බොරු තොකියයි. පුරුවස්තුත්ත් එවි ඇති
තොරතුරු, අදුම්විට උගතෙක් වරද්දා වටහා ගණයි.
එ වරදට තවන් එකකු සපුටුවෙයි. ඉහුවන් වැරදුණාන්
තවන් එකක් ඔවුන් දෙදෙනාගේම වැරදි දකියි.
ඉතිහාස ප්‍රබන්ධ විශේෂයකිය තොකිව යුත්තේ මේ
ශෙයිනි.’’

(බුද්‍යමය හා සමාජ දූෂිනය)

4. ප්‍රය්‍රා පත්‍රය.

1. ඔබ වාසය කරන ප්‍රදේශයේ පොලීසිය තිසා මහා ජන-
යාට මූහුණ පාන්ත්තට සිදුවී ඇති දූෂ්කරණ ගැන පුවත්
පතෙක කත්තාව යටත ලිපියක් ලියනු කළ යුතුය.

2. පහත දැක්වෙන වාක්‍යවල වරද තැන් ඇත්තාම් නිවරද කරන්න.

- ආ. යහුත්වන් කීප දෙනෙක් සමග අපි වන්දනා-වේ ගියවීට වල් අලිජේක් අපට හමුවීම්.
- ඇ. වණය හරහා ගලා යන කුඩා තදියේ ගංඉවුරට ලහා වූ ඔහු මම යන ඕව පැන දීවිවාය.
- ඈ. ලෝකයේ සෑම පාසැලකම ප්‍රසාදකාල නිබෙක්.
- ඉ. ප්‍රරවාසියකු වශයෙන් ඔබ සතු වගකීම මග කොහුර කටයුතු කිරීම බලවත් යුතුකමෙකි.
- ඊ. වල් බිජිවී ගිය සිංහල සාහිත්‍යය ප්‍රඛාධමන් කිරීමට අපි උත්සාහ කරමු.

3. අදහස් පැහැදිලි වනයේ වාක්‍ය තහන්න.

මහපුප් - විනෙදින - සයලු - දළ බැනී - පිළිරුව - අනුග්‍රහය.

4. පැරකුම් සිරිත අයුත කතීක කාව්‍යයකි. ජාතික කාව්‍ය තැනීම සිංහල කළින්ට බෙහෙවින් තුපුරුදු ව්‍යවද පැරකුම්බා සිරිත එබදු උත්සාහයක ප්‍රක්ෂීලයයි නැගේ. එනිකායික රචනාවක ද උස්‍යතාන පැතුළන් මේ කාව්‍යය රහල් හිමිතුන් කානියක මෙන් පෞජ්‍යයි. රංජ-වල්ලහ සාර්ථකයෙන් ව්‍යාපයෙන් මේ කට තැනු කිවියා රහුල හඳු නොවේ නම් ඔබගේ ශිෂ්‍යයෙකු හෝ විය කැකිය. පරුකුම බැංශු රුපුන් ගුණ සමුහය වන්දිහටි-යකු මෙන් වැනු තුළුදු නොසරිකි කිවිතය ඒ පද්-යන්හි ප්‍රතිඵ්‍යුත්‍යිතය. පසු විෂයෙකි තද්හට තීම්පන්න

භාවිතම බහුලව යෙදීමෙන් පුරුදුවූ කළීන් හසුල මග-
හැර අන් මගක ගන් මේ කතුවරයා තත්සම බාධි-
පලා පදු හාජායෙහි නොපැකිල යෙදු අපුරු අනුකර-
ණීයය. එය සංයෝගාත කාචය උස්සන්‍යක් අනුකරණය
කිරීමට කළ වැයමක් නොව පදු හාජාව අමුතු මග-
කට හැරවීමට කළ පිප්ලවයක් ලෙස නොසැලකියුතු
නොවේ. කොමුල පද ප්‍රයෝගයන් ප්‍රසාද ගුණය
වැඩින්න් තත්සම බාධි සමුහය පදු හාජායෙන්
දුරලිම නිසා සිංහල කාචයන්හි ඇතැම් අංශ සම්පූජ්-
න් බව පෙනේ. විශේෂයන් විර රසාන්මක කාචය ගුන්ථ
දුරලැංඡල් ජාතිකයකගේ ප්‍රාණ වෘත්තුව ගුණ්කට යැමෙ
හේතුවෙකි. පසු කාලයෙහි රුපවණීනා කා හටන් කට්
තානුවන් පැරකුම්බා සිරින අනුගමනය කළ නමුදු
ග්‍රන්ථ දැනයෙන් මෙන්ම තෙස්සරිකින්‍යයන් පැර-
කුම්බා සිරින්කරු කරම සම්පූජ්නූ කළීන් තත්පර-
යෙහි පහලුවීමට කාලය ඉඩනොදින.

මේ පායය ව්‍යවහාර ප්‍රතිඵල ප්‍රතිඵල ප්‍රතිඵල ප්‍රතිඵල.

5. ප්‍රශ්න පත්‍රය

1. තුන්වන ලෝක සංග්‍රාමයක ඇතිව්‍යවහාර.
 2. යාල අහය ප්‍රතිඵල.
 3. වෙසක් පෝදු කාලයන්යෙදී.
 4. බාලා'පරුඛ.
 5. විඛාරි ජාතික ඇස්. මගින්ද මාංසිම්.
 6. "කාරිය කෙරෙන තුරු කාගෙන් රටවිල්ල"
- මින් කුමැති මාත්‍රකාවක් අනුව වාක්‍ය රචන
යක් කරන්න.

2. පහත සඳහන් සම්පූද්‍යයන්කි අදහස් පැහැදිලි කරන්න.

දඩ්මීම්, කරගෙන සිටී — ඇහට ලේඛනවා — තනි පයින් සිටී — දවල් හින දකි — අගේ ඉදගෙන කන කයි — හින් තැනින් අනුවත්.

3. මේ සතියේ “සීම්මිණ” පනුයේ කනු වැකිය $\frac{1}{3}$ ක් වනයේ සාරාග කර ලියන්න.

4. i මං ඉතාලියාවේ හිටන් එංගලන්නේට අභේ ආසියාන්තරවෙන්.

ii ඕලන්දක රටේ මතිස්සු ඉස්සර කාලේ අපේ රටට ආවා.

iii බොගෝම ප්‍රෝජන් වැඩක් කොරන්ට දැන් මං ලැස්න් වෙනවා.

iv අපි ඔක්කොට ම ඉස්සර වෙලා අදිදි යාපනය හඳුන්වා ඕනෑම.

v ප්‍රෝජන්තර වාද්‍ය ආරස්ස කර ගැමීම අපි කමුන්තාන්සේලා කාගෙන් යුතුකමයි.

මේ වාක්‍ය නිවැරදි කොට සිංහ හා පාවන ලියන්න.

5. මේ වවනාවල අරථ පැහැදිලි වන සේ වාක්‍ය තනන්න.

වර්තනය — සුතිකාගාරය — ජ්‍යාමිනිය — ප්‍රාදේශීය — බිරිය — නෙරිය — තාලය — දිලය — කොලේලුව — පල්පුව.

6. ප්‍රග්‍රන්ත පත්‍රය

1. මින් කැමැන් මාතාකාවක් අනුව ගැස් රචනයක් ලියන්න.

1. අහස් යානයෙකින් යදේදී

2. කැප්පෙවිපොල විරය,

3. බස්රය ව්‍යාපාරය.

4. මා ලක්දිව අගමැනි වුවකොන්.

5. මලක් උවසුවකු දැක මෙසේ කියයි.

6. ආයුර්ලේද බවල පත්‍රිකාව.

2. මේ පායය කියවා, පහත සඳහන් ප්‍රශ්නවලට පිළිනුරු ලියන්න.

“කායසීරමිනයට හා ආරබිඩ කායසී පාලනයටන් තරම් බනයක් අති කළේහි උන්සාහවන් මනුෂයාට බනවන් විය හැකිය”යි අනිපාල කිය. “මූලික බනය කො, තරම් ත්ව්‍රිණන්, කොපමණ උන්සාහවන් ව්‍යුත්, පින් පලදීමක් නැති කළේ, බනවන් විය නොහැක් කේය. මූලික බනයක් තැනන් පින්වතා, මද දෙයකින්ම බනවන් වන්නේය”යි ප්‍රණාසේන කිය. සිය අදහස අනෙකා ලටා පිළිගැනීමේම දෙදෙනාගෙන් එකක් වන් සමඟී නොවිය. එකක්වන් සිය අදහස නොහැලුය.

මේ මත දෙකින් කුමක් සත්‍යාදුයි පරීජ්‍ය, කිරීමට දෙදෙනම සතුවූ ව්‍යුහ. “උන්සාහවන්ට ස්‍රීය, කරණ ඉතා දිශ්‍යින්දෙකු සෞයා ඔහුට කටයුතු ආරම්භ කිරීමට ප්‍රමාණවන් බනයක් හා දියුණුවීම සඳහා, උවදේයේ ද දෙමු”යි අනිපාල යෝජනා කළේය.

“ඉතා මැනකි. මමන් ජට සතුවුයි. මම ජෝනින් ගෘස්ටුය විවාහ කරන්නෙක්මි. මිනිසේකුගේ ජන්ම පත්‍රයන් ඔහු පූජී ජාතීන්හි කළ පින් පත් පළ දෙන කාල දතා හැකිය. එහයින් ඔබ විසින් බනය දෙනු ලබන මිනිසාගේ ජන්ම පත්‍රය පළමුකොට බාලිය යුතුයි. පින් පල දෙන කාලයෙක්හි බනය ද්‍රීක්ෂණන්, එයින් ඔහු දියුණු ව්‍යව කොන් මගේ මතය සහිරවේ.

ඉහැයින් ජෝජ් ගාස්ටුලුයන් විසින් අභ්‍යන්තරය කියනු ලබන කාලුක් බලාම බනය දීය යුතුය. එබදු කළෙක්නි ඔබ දෙන බනයෙන් දියුණු ව්‍යවහාර් මගේ අදහස වෙනස් කරන්නට බලන්නේම්. දෙදෙවදුයන් හට ජන්ම පත්‍රයෙන් නො පෙනෙන ක්‍රියි විපාක ද නිබෙන බව මම දනිමි. ඉහැයින් මගේ මනය එක වරටම අත්හැර නො කැකිය. මමද ඒ ගණ පරීක්ෂා කරන්නේම්”ය පූර්ණයේන කිය.”

(කාං මඟිලය)

1. අරථපාලගේ හා පූර්ණයේනගේ මත දෙක ලියන්න.
 2. පෙර ජාතියෙහි කළ පින් - පටි පල දෙන්නේ කාවද?
 3. බනය ලබන තැනැන්නාගේ කුමක් පළමුවෙන් පරීක්ෂා කළ යුතුද?
 4. පූර්ණයේන සිය මනය වෙනස් කරන්නට බලන බව කිවේ කවර කළෙක්හිද?
 5. අරථපාලගේ යෝජනාව කුමක්ද?
 3. අත් පැහැදිලි කරමින් වාක්‍ය කනන්න.
- නඩ වතුර - නිලධාර - මිණුමුතු - මූවරද - සැකිල්ල ගොමුව - උදම් - සසල - රු දෙවෙහි - උලැගිවන.
4. මේ කම් පෙළෙන් කෙරෙන වියතර ඔබේ වචනවලින් ලියන්න. සුදුසු මාත්‍රකාවක් ද සපයන්න.

1. ගෙ සි හිමි උදය පිබිදී නිදමත පිට ම
ය සි මත් පැන් සැලට ඉණ ඕතම්න් සරු ම
බො සි ඉණ ඉක විකුව මත් පැන් හිස් බඩ ම
“අද සි මම තමයි හපනා මූල ලෝට එක ම”
2. ඉ ර මුදුනට ලැයි තවමන් අමුව නි දී
ක ර දර කරයි දර කැල බඩ සයින් බැ දී
ගොර වා ඔවුන් හට කැඳිවී පකර ද දී
පෙර වූ ගොඩය කඩ වත් ඉණ වටෙනි බ දී
3. “අදේ බොල මුර ගාන්සේ කේ තොපේ අප්පා,
ඉ භ මොල කා පියවු” යන වදතින් පුප්පා
දර කැල තව තවන් බඩ හින්නේ තප්පා,
සිර කළ එන මහට කටු ඇද ලයි කප්පා,
4. ගොම කුණු-කසල-කොල රෙඩු පිරිලා මුද් ලේ
ඉ ම නැත කඩමාලු-කෙල-සෙමු-පැල ඇතු ලේ
ත් ම නෙක තොව කසල බිම සිරගන් විප් ලේ
මොම භැටි බලමු පවුලක ඇතිවුණ අවු ලේ
(බොරලැස්සමුවේ ජී. එම්. පෙරේරා)

7. ප්‍රග්‍රන පත්‍රය

1. i අප්ප ජාතික උත්තනතිස සඳහා කළ යුතු වැඩ.
ii බරකරන්තය මෙයේ කියයි.
iii බොර ඇරංචිටලට පියාපන් තිබේ.
iv දිදන සහ ව්‍යය — සාම දුකට මූල් දේශය.
v ලංකාවේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය.
- මත් කැමතින් මානාකාවක් අනුව ව්‍යය රවනයක් කරනුතු.

2. අද “ ලංකාදීප ” පත්‍රයේ ප්‍රධාන කතීය ව්‍යවහාරයේ සාර්ථකය ලියන්න.
3. මේ ව්‍යවහාරයේ සඳහා නිදහස් කරන්න.
 - i කමුණ්ණාන්යේ කට්ටෙක් විමව කැමති තම අපේ කාචය විසුලයට බැඳෙන්න.
 - ii මගේ සතුරෙක් මට කළ පාඩුව තිසා මම බලවත් විනත දූෂණයකට සම්පූජ්‍යතා විමි.
 - iii පසුගිය සතියේ ගංවතුරට අපේ ගෙවල් කඩා වැටුණාහුය.
 - iv වරුෂ එක්වා දහස් තුවසිය පණස් පතන් වරුෂ-යේදී මේ පොත අව්‍යුත්‍යසා ප්‍රසිඩ් කරන්ව යොදුනා ඇත.
 - v පිරිනී තිය බුඩ් ගාසනය තුවනත් පුතරුණීනයට පත් කිරීම අපේ පරමාණීයයි.
4. පහත දැක්වෙන පදා, ගදා හා ප්‍රමාණය තුළ උපමානෝප-මෙය වෙන්කර දක්වන්න.

සිදු තුළ නො සිට තැබී මෙන් වළඩ නිකි වැදු සියලු පැලැලු කළයේ වි ලෙලු තරහ පිබැඳු හා රතු ගලක් ලෙස සඳ වෙලෙන්ව පැහැදුලු රිති මඩල සති පෙණෙය තා තෙක දිය තුර පැතිර බයෙනා තඟ වනුරු මේ දින කර කිරණ අවරුදුරට වැද නිය තිල කර දියත පැතිරෙක අපුරු ඉදුරේ සැඩිකර කිරණ වැද තුවී ලොව නිවත වැනි	ව ව ව ව ව ව ව ව ව ව ව
--	-----------------------

අම තැන කරන මූතිපුද තරඹන ලෙස ට
 තැන තැන සැවුල් ගණ පැමිණෙන තුරු සිර ට
 දි ලි සේ න මූති මැදුර පහතින් එකී නො සි ට
 දි වැ ය න අදුරු මෙන් වටුලන් නිකුත් වි ට

(හංසය)

8. ප්‍රග්‍රහණ පත්‍රය

- i කව අවුරුදු 10 කින් පසු ලංකාව.
 ii ලංකා විශ්ව විශ්වාසය.
 iii අක්‍රියාකාරී සිනිවිලි.
 iv සෞඛ්‍යන් පිටියකදී.
 v පූහු නම්මුවට එබැ කිරීම.
 vi පිරිවෙන් අධ්‍යාපන ක්‍රමය කෙසේ සකස් විය යුතුද?
 මත් එකක් මාතාකා කරගෙන වාක්‍ය රචනයක්
 කරන්න.
- පහත දැක්වෙන පිරුණුවල අදහස් පැහැදිලි කරන්න.
 i පිරුණු කලේ දිය තොසිලේ
 ii අලස්‍යාගේ සිතා යකාගේ කම්මලය.
 iii බල්ලකු බිරුවාට කන්දක් මිටි නොවේ.
 iv කැදෙන ගහ දෙපැන්තෙන් දැනේ.
 v කතාව දේශීල්‍යාවන් - ගමන පසින්.
- වත්න සුදුසු පරිදි යොදු, පහත දැක්වෙන පාඨයේ හිස්
 තැන් පුරවන්න.
 “රස සිඩානය 1..... ඉන්දීයාත්වනි. 2.
අතිජයෙකි පහලුවූ ග්‍රෑෆ්ස්තම. 3. මිවා-

රකය, වූ භාරත 4 විසිනි. ඔවුන් රස 5
..... දැක්වූයෙන තාවකය නොහොත් 6 සම්බන්ධ-
යෙනි. ඒ රස විභාගය දැයා කාව්‍යයට ඉතාම 7
ඩ්‍රිවක් මිස කාව්‍යයෙනි 8 කැඳින්මීමට 9
..... වන්නක් නොවේ. නව නාවය රස විභාගය 10
ඇව්‍ය කාව්‍යය 11 කිමිම විසුල්වක් වෙයි.”

වචන මාලාව:- කාව්‍ය - තවයක් - උපයෝගී - මූතිහු-
අභි - අනුව - පහළ කෙලේ - දැයා කාව්‍යය -
උමින - රස - විවේචනය.

4. සදුද, “දිනමිණ” පත්‍රය කානී වාක්‍යයෙහි සාරුණය
ලියන්න.

5. මේ ක්විපෙල කියවා පහත දැක්වෙන ප්‍රශ්නවලට පිළි-
නුරු ලියන්න.

1.	ම ප නාවමිනි පරපුර සිහල ගුණ ක
ක ප හිමි කොටම නොනසින කින් සිරුර ස
“නුත් පොටිය” ද දළද හිමි සදුව පු
කාප පොට පොලු නිලමේ පුරලොව වැසිය එ	ද
2.	ර ව අන් සතු වෙලා හද තුළ තැඟි වේ
ප ව කළ කැරලි ගසම්න් මතිසකු ව,
අව කටුවලට තමඳුම් ඒ උතුම,
හ ව ගැන්වෙයි එකින් ජාතික අනුර	ගේ
3.	දිය සක් මූති දහම හද පැවති භාම වෙ
යස සක් රටට ගෙන දී ලැබුව දැමි ප
සිර සක් ගනු පිණීස උතුමකුගෙ සිංහ
දහ සක් පගේදිය අකිරෝ! නියම කෙ	ලේ

4.	රුප්‍රත්‍යාගේ ලැබුණ අවි ආසුද වලි
ඡ ප්‍රාත්‍යාග මරනු යුතු තැක කෙනකුව ම වෑ
මෙවත් බස් බිජු අප නිලමේ තුම
ඡබෙන් සිහල ඉත්කාසන ඔප වැටු	නී
1.	කැප්පෙරිපොලු නිලමේ යුරලොව ගියේ කෙසේද?	නී
2.	ජාතික අනුරූග ඇති වන්නේ කුමකින්ද?	නී
3.	දහසක් පෙනෙදී නියම කෙලේ කුමකිවද?	නී
4.	කැප්පෙරිපොලුගේ විරත්‍ය පිළිබඳ කරවන කියමනක්
දක්වන්න.	නී

9. ප්‍රශ්න පත්‍රය.

1. ඔබ පලාතේ පැවැත්වුණු රස්වීමක් ගැන, ප්‍රවාත්ති පත්‍රයකට සපයන වාත්‍යාවක් ලියන්න. (වත්තන 15 කට වැඩ නොවිය යුතුයි)
2. අවසක්ත හාජාවෙන් ලියා ඇති පහත දක්වන පාඨය ව්‍යුතක්ත හාජාවෙන් ලියන්න.

“මත්! අයියා, ඒ වග අපි දන්නවා. ඔය වැට බැන්-දෙ අපේ අප්පෙ-විවිලාගේ කාලේ. ඒ දවසවල රෙට් මහන්තයන් මේ ගමට ඇවිල්ලා කෝරුල මහනමය, මේ කරා කරන්න, වගෙ කරා කළාප්පා. එහෙ පදිංචියට යන මිනිස්සු ඕක්කොටම ඉඩම් දෙනවා, කුමුරා වැඩ කරගන්න වැවෙන් වතුර දෙනවා, කියා කිවාප්පා. ඒන් මේ වැගේ එක අවුරුද්දක — වැඩි තැනුව සේන් පාඨ-

වෙලා මිනිසුපු උගෙන් මැරෙන්ඩ පටන් ගත්ත කාලේක - අපේ අප්පේ,විවි ඔය කඩාව සියහාව, මාන් අහගෙනයි. අප්පේ,විවිවන් මිනිසුපු බොකොම කර ක්වාඩ එක යන්ධීය කියලා. මොකද — එය, නොද මිනිහෙක් නිසා, ඉතින් අපේ අප්පේ,විවි කියලා නියෙනාවා, “මත් කොකොමද යන්තේ මේ දිරිවියි, ලමියින්ගේ අම්මයි දෙන්නත් එක්කලා? මට එහෙ ගෙයක් දේරක් තැහැ. කඩිවලින් බඩු ගත්ත මුද්‍රණ් තැහැ. නොදන්ත රටක ගිහින් ජේවන්වෙන එක මහ කරදර යක්. අපේ අප්පේ,විවින්, අප්පේ,විවිලාගේ අප්පේ,විවින් මේ ගම් ගෙදර හිටිය, — ඒ ගොල්ලන් ම. ව.ගේ හේන් කොවාගෙන ඉදකිවල වැය්සක් වැය්සහම අර වැට පහල කුමුරක් වපුරගෙන මේක් ජේවන් උතා. ඉතින් මත් මිතරක් මෙය හේන්තේ ගෙයන් කැලේට ආරල නොදන්ත රටක ගිහින් දුක් විදින්නේ මොක මොඩ කමකවද? ”

(බැඳීදේමම)

3. උතා'බ්‍රහ්ම සම්බිජ පිළිබඳ ඔබ උගෙන් නීති සියල්ල ලියන්ත.
4. පහත දුක්වෙන වචනවල අදහස් පැහැදිලි වන සේ ව්‍යාපෘත තත්ත්ව.

ගතව්‍යාපනය — ප්‍රවේශනය

කානිය — අ,කානිය

අනුග්‍රහ — විග්‍රහ

පසුබිම් — පසුබව

10. ප්‍රශ්න පත්‍රය

ජ්‍යෙෂ්ඨ දැක්වෙන මාත්‍රකාවන් ගෙන් එකක් තෝරු ගෙන් වාක්‍ය රචනයක් ලියන්න.

අ. මා කියවූ රසවන් පොත.

ආ. රුවන්මැලි මහ සාය ඉදිරියේ දී.

ඇ. සිංහල විනු පරි.

ඈ. ඉඩියානු ප්‍රශ්නය විසඳිය යුත්තේ කෙසේද?

ඉ. “විශ්ව දදනී විනු” (විශ්ව හිස්මිම දෙකි)

ඊ. හිකුකුවුවේ ම්‍රු ප්‍රමුඛගල නායක සංම්බුද්‍යන් වහන්දේ.

2. මේ පායය වනීමාන සිංහලයට පෙරලුත්ත.

“එකලා දහවල් මූල්‍යලේඛීම් මෙහෙවර ගොවී, සයින් පිඩින වූ ඔහුගේ ගැටිරයෙහි එක පැහැර රාජ්‍ය පහරන්තව වන. එකල්හි එ කෙමෙ රාජ්‍යව ඉවසිය නොහි රැහැනක් බැඳු යොන් කෙළුවර අනින් අල්ල, ගෙනු පෙරලෙන්තව වන. අනේපිවූ සිවානෝ එපවත් අසා, මිණි දඩු වැට ප්‍රහන් අවුවා, ගෙනු ඔහු ලෙහව ගොසින්, ‘දරුව’ මේ කිමෙක්දා’යි විවාර සංම්ති, ගැටිරයෙහි රාජ්‍යවෙක් පහරන්තේයා’යි කි කළ්හි එසේ වි නම් නැගී සිටි මේ බෙහෙන් අනුහා කරවායි කිහි.”

3. අද ගුවන් විදුලියේ ප්‍රමූණත්ත විසඳාරයට සවන්දි එහි සාරාංශය ලියන්න.

4. මේ පායය සුදුසු පරදී සකස් කොට ලියන්න.

“ පූභු නම්බුවට වැඩ කොරන්ට පුරුදුවෙවිට අපේ මිනිස්සුන් ගෙන් භුගක් දෙනෙකුට පූභු අහංකාරයට තමාගේ ඉලටු - මගුල් ආදි උත්සව පවත්වන්ට යාම නිසා තමන් ලග තියෙන මුදල් හදල් තරමට වැඩිය වියකියදම් කිරීමට අභ්‍යාස කිරීම නිසා ලොකු ලොකු කරදරවලට හාරන වෙලා අනරමණදී බලාපොරෝන්තු තුන පරිදී හයානක විපත්ති වලට මුහුණ පැම නිසා තමන්ගේ දු දරුවන්ට දෙන්නට අධ්‍යාපනයක් කැනුව පසුතැවිලි වි ලෝකේට ගෙනුරැස් වෙලා බොහෝ දෙනා අනත්මේ දී නිෂ්කාරණේ අභ්‍යාස සම්පත්තා පුද්ගල-යන් වි මේ උත්‍රවාවට වැඩිකොට අමාරුවේ වැවෙන නිසාය.”

5. මේ පාය නිරවුල්කර ලියන්න.

i “ ශ්‍රී සම්බුද්ධ ජයන්ති අධ්‍යාපන සමාගමට අයන් බොහෝගමුවේ ශ්‍රී සුගත ඉංග්‍රීසි එශ්‍යලිය යාලාවේ නිවේ පසුගිය බ්‍රහස්පතින්ද රුතු 11.30 ව පමණ හමුවූ බංකු දෙකක් මත පසුවට ඇත්තේ පිශියා පාරක් වසා අම්බ ලේන්සුවකින් බැඳ ගෙනන් දමා තිබූ තරුණ මහතැකුගේ අතිරහය් මරණයේ මිනිමරුවා සේවීමට කුලියා-පිටියේ පොලියා හමුදාව පැය දහ අවක් තිස්සේ මූළ ගම්මානයක් දෙවනන් කොළේය.”

ii ගම්බද් ශ්‍රී වනානි අද සමාජය විසින් එදු මෝඩයන් වස්ථයන් සැලකු ගම්බද් ගැමියා වැනු කම් රචනා වෙන්.